FABULARUM AESOPIARUM SYLLOGE

Aesopus.

FABULARUM AESOPIARUM

SYLLOGE.

E CODICE PARISINO GR. N. 690 SUPPL.

EDIDIT

LEO STERNBACH.

CRACOVIAE.
SUMPTIBUS ACADEMIAE LITTERARUM.
APUD BIBLIOPOLAM SOCIETATIS LIBRARIAE POLONICAE.
(SPÓŁKA WYDAWNICZA POLSKA).
1894.

FABULARUM AESOPIARUM

SYLLOGE.

E CODICE PARISINO GR. N. 690 SUPPL.

EDIDIT

LEO STERNBACH.

CRACOVIAE.
SUMPTIBUS ACADEMIAE LITTERARUM.
APUD BIBLIOPOLAM SOCIETATIS LIBRARIAE POLONICAE.
(SPÓŁKA WYDAWNICZA POLSKA).
1894.

Seorsum impressum ex XXI. Tomo Classis philologicae
Academiae Litterarum Cracoviensis.

Cracoviae, 1894. — Typis Universitatis Iagellonicae, provisore A. M. Kosterkiewicz.

FABULARUM AESOPIARUM SYLLOGE.

E codice Parisino Gr. n. 690 Suppl.

edidit

LEO STERNBACH.

I. Ἀλώπηξ καὶ λέων.

Ἀλώπηξ μηδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατά τινα συντυχίαν ὑπήντησε, τὸ μὲν πρῶτον ἰδοῦσα οὕτως διεταράχθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν· ἐκ δευτέρου δὲ αὐτῷ περιτυχοῦσα ἐφοβήθη μέν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς τὸ πρότερον· ἐκ τρίτου <δὲ> θεασαμένη οὕτω κατεθάῤῥησεν, ὡς καὶ προςελθοῦσα αὐτῷ διελέχθη.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων καταπραΰνει.

II. Ἀλώπηξ καὶ τράγος.

Ἀλώπηξ πεσοῦσα εἰς φρέαρ ὑπ' ἀνάγκης ἔμεινε· τράγος δὲ δίψει συνεχόμενος ἐγένετο κατὰ τὸ αὐτὸ φρέαρ· θεασάμενος δὲ αὐτὴν ἐπυνθάνετο, εἰ καλόν ἐστι τὸ ὕδωρ· ἡ δὲ τὴν συντυχίαν ἀσμενισαμένη [εἰς] ἔπαινον τοῦ ὕδατος κατέτεινε λέγουσα, ὡς χρηστὸν εἴη τὸ ὕδωρ, καὶ καταβαίνειν αὐτὸν παρῄνει. Ἐπεὶ δὲ ἀμελετήτως κατῆλθε διὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ἅμα τῷ τὴν δίψαν σβέσαι μετὰ τῆς ἀλώπεκος ἐσκόπει τὴν ἄνοδον. Καὶ ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα εἶπε· 'χρήσιμον οἶδα, ἐὰν μόνον θελήσῃς, <εἰς> τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν· θέλησον οὖν τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐρεῖσαι τῷ τοίχῳ, ὀρθῶσαι δὲ τὰ κέρατα, ἀναδραμοῦσα δὲ ἐγὼ καὶ σὲ ἀνασπάσω'. Τοῦ δὲ πρὸς τὴν παραίνεσιν αὐτῆς ἑτοίμως ἐπακούσαντος ἡ ἀλώπηξ ἀναλομένη διὰ

τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ὤμων καὶ τῶν κεράτων ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εὑρέθη καὶ ἀνελθοῦσα ἀπηλλάττετο. Τοῦ δὲ τράγου μεμφομένου αὐτὴν ὡς τὰς ὁμολογίας ἀθετήσασαν ἐπιστραφεῖσα εἶπε τῷ τράγῳ. 'ὦ οὗτος, εἰ τοσαύτας φρένας εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνί σου τρίχας, οὐ πρότερον <ἂν> καταβεβήκεις, πρὶν τὴν ἄνοδον ἐσκέψω'.

Οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς φρονίμους δεῖ πρότερον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων σκοπεῖν, εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

III. Αἴλουρος καὶ ἀλεκτρυών.

Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθοινήσασθαι· καὶ δὴ ἀρξάμενος κατηγόρει αὐτοῦ λέγων ὀχληρὸν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις νύκτωρ κεκραγότα καὶ μηδὲ ὕπνου τυχεῖν ἐῶντα αὐτούς. Τοῦ δὲ εἰπόντος ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν τοῦτο ποιεῖν· 'ἐπὶ γὰρ τὰ συνήθη τῶν ἔργων διεγείρω', ἐκ δευτέρου [δὲ] ἔλεγεν· 'ἀλλ' ἀσεβής τε εἰς τὴν φύσιν καθέστηκας καὶ ἀδελφαῖς καὶ μητράσιν ἐπεμβαίνεις'. Τοῦ δὲ καὶ τοῦτο εἰς ὠφέλειαν τῶν δεσποτῶν πράττειν φήσαντος· 'πολλὰ γὰρ αὐτοῖς ᾠὰ τίκτεσθαι παρασκευάζω', ἀποκριθεὶς ἐκεῖνος ἔφη· 'ἐὰν οὖν σὺ ἀεὶ ἀφορμῶν εὐπορῇς, ἐγὼ σὲ οὐ κατέδομαι';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πονηρὰ φύσις πλημμελεῖν προαιρουμένη, κἂν <μὴ> μετ' εὐλόγου προσχήματος δυνηθῇ, ἀπερικαλύπτως πονηρεύεται.

IV. Ἁλιεὺς καὶ μαινίς.

Ἁλιεὺς καθεὶς τὸ δίκτυον ἀνήνεγκε μαινίδα. Τῆς δὲ ἱκετευούσης αὐτὸν πρὸς τὸ παρὸν μὴ θοινηθῆναι αὐτήν, ἐπειδὴ μικρὰ τυγχάνει, ὕστερον <δὲ> αὐξηθεῖσαν συλλαμβάνειν εἰς μείζονα ὠφέλειαν, <ὁ ἁλιεὺς εἶπεν·> 'ἀλλ' ἔγωγε εὐηθέστατος <ἂν> εἴην, εἰ τὸ ἐν χειρὶ παρεὶς κέρδος ἄδηλον ἐλπίδα διώκοιμι.'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι αἱρετώτερόν ἐστι τὸ παρὸν κέρδος, κἂν μικρὸν ᾖ, <ἢ> τὸ προςδοκώμενον, κἂν μέγα.

V. Ἀλώπηξ καὶ βάτος.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλε, βάτου ἐπελάβετο· ξυσθεῖσα δὲ τὸ πέλμα καὶ δεινῶς διατεθεῖσα ᾐτιᾶτο αὐτήν, ὅτι καταφυγοῦσα ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ βοηθὸν χείρονι αὐτῇ ἐχρήσατο. Καὶ ἡ βάτος εἶπεν· 'ἐσφάλης τῶν φρενῶν, ὦ αὕτη, ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἥτις αὐτὴ πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα'.

Οὕτως καὶ [ἐπὶ] τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν, ὅσοι τούτοις ὡς βοηθοῖς προςφεύγουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλόν ἐστιν ἔμφυτον.

VI. Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος.

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ εὐγενείας ἤριζον. Πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου διεξιόντος περὶ τῆς τῶν προγόνων λαμπρότητος καὶ τὸ τελευταῖον λέγοντος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων ἐστὶ πατέρων, ἡ ἀλώπηξ ἔφη· 'ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, ἀπὸ δέρματος φαίνῃ, ὅτι ἀπὸ πολλῶν εἶ γυμνασμάτων'.

Οὕτως καὶ τῶν ψευδολόγων ἀνθρώπων ἔλεγχός ἐστι τὰ πράγματα.

VII. Ἁλιεῖς.

Ἁλιεῖς ἐπ' ἄγραν ἐξελθόντες καὶ πολὺν χρόνον κακοπαθήσαντες οὐδὲν συνέλαβον, καθεζόμενοι δὲ ἐν τῇ νηὶ ἠθύμουν. Ἐν τοσούτῳ δὲ θύννος διωκόμενος καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος ἔλαθεν εἰς τὸ σκάφος ἐναλλόμενος. Οἱ δὲ συλλαβόντες ἀπημπόλησαν.

Οὕτω πολλάκις, ἃ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη διεβράβευσεν.

VIII. Ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον.

Ἀλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς πλάστου ἐργαστήριον καὶ ἕκαστον τῶν ἐνόντων διερευνῶσα, ὡς περιέτυχε τραγῳδοῦ προσωπείῳ, τοῦτο ἐπάρασα εἶπεν· 'οἵα κεφαλὴ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει!'

Πρὸς ἄνδρα μεγαλοπρεπῆ μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον.

IX. Ἀνδροφόνος.

Ἄνθρωπόν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐκείνου συγγενῶν ἐδιώκετο· γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμὸν λύκου αὐτῷ ἀπαντήσαντος φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπὶ δένδρου τῷ ποταμῷ παρακειμένου καὶ ἐκεῖ ἐκρύπτετο. Θεασάμενος δὲ ἐνταῦθα δράκοντα κατ' αὐτοῦ αἰωρούμενον ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν καθῆκεν· ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατεθοινήσατο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ἐναγέσι τῶν ἀνθρώπων οὔτε γῆς οὔτε ἀέρος οὔτε ὕδατος στοιχεῖον ἀσφαλές ἐστιν.

X. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Ἀνὴρ γεωργὸς μέλλων τελευτᾶν καὶ βουλόμενος τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐμπείρους εἶναι τῆς γεωργίας μετακαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· 'τεκνία, ἐν μιᾷ μου τῶν ἀμπέλων θησαυρὸς ἀπόκειται'. Οἱ δὲ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ὕνας τε καὶ δικέλλας λαβόντες πᾶσαν αὐτῶν τὴν γεωργίαν ὤρυξαν· καὶ τὸν μὲν θησαυρὸν οὐχ εὗρον, ἡ δὲ ἄμπελος πολυπλασίαν τὴν φορὰν αὐτοῖς ἀπεδίδου.

Τοῦτο τοίνυν ἔγνωσαν, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

XI. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ.

Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι πλησίον ἑαυτῶν οἰκεῖν διέγνωσαν βεβαίωσιν φιλίας τὴν συνήθειαν ποιούμενοι· καὶ δὴ ὁ μὲν ἀναβὰς ἐπί τι περίμηκες δένδρον ἐνεοττοποιήσατο, ἡ δὲ εἰςελθοῦσα εἰς τὸν ὑποκείμενον θάμνον ἔτεκεν. Ἐξελθούσης δὲ αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομὴν ἀετὸς ἀπορῶν τροφῆς καταπτὰς εἰς τὸν θάμνον καὶ τὰ γεννήματα ἀναρπάσας μετὰ τῶν ἑαυτοῦ νεοττῶν κατεθοινήσατο. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα, ὡς ἔγνω τὸ πραχθέν, οὐ μᾶλλον ἐπὶ τῷ τῶν νεοττῶν θανάτῳ ἐλυπήθη, ὅσον ἐπὶ τῆς ἀμύνης· χερσαία γὰρ οὖσα πετεινὸν διώκειν ἠδυνάτει. Διόπερ πόρρωθεν στᾶσα, ὃ μόνον τοῖς ἀδυνάτοις καὶ ἀσθενέσιν ὑπολείπεται, τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο. Συνέβη δ' αὐτῷ τῆς εἰς τὴν φιλίαν ἀσεβείας οὐκ εἰς μακρὰν δίκην ὑποσχεῖν· θυόντων γάρ τινων αἶγα ἐπ' ἀγροῦ καταπτὰς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ σπλάγχνον ἔμπυρον ἀνήνεγκεν· οὗ κομισθέντος εἰς τὴν καλιὰν σφοδρὸς ἐμπεσὼν ἄνεμος ἐκ λεπτοῦ καὶ παλαιοῦ κάρφους λαμπρὰν φλόγα ἀνῆψε· καὶ διὰ τοῦτο καταφλεχθέντες οἱ νεοττοὶ (καὶ γὰρ ἦσαν ἔτι ἀτελεῖς οἱ πτηνοὶ) ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον. Καὶ ἡ ἀλώπηξ προςδραμοῦσα ἐν ὄψει τοῦ ἀετοῦ πάντας αὐτοὺς κατέφαγεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες, κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων ἐκφύγωσι κόλασιν δι' ἀσθένειαν, ἀλλ' οὖν γε τὴν ἐκ θεοῦ τιμωρίαν οὐ διακρούονται.

XII. Ἀετὸς καὶ κολοιὸς καὶ ποιμήν.

Ἀετὸς καταπτὰς ἀπό τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἥρπασε· κολοιὸς δὲ τοῦτο θεασάμενος διὰ ζῆλον τοῦτον μιμήσασθαι ἠθέλησε· καὶ δὴ καθεὶς ἑαυτὸν μετὰ πολλοῦ ῥοίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη. Ἐμπαρέντων δὲ αὐτοῦ τῶν ὀνύχων τοῖς μαλλοῖς ἐξαρθῆναι μὴ δυνάμενος ἐπτερύσσετο, ἕως ὁ ποιμὴν τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος προςδραμὼν συνέλαβεν αὐτὸν καὶ περικόψας αὐτοῦ τὰ εἰς ὀξὺ πτερά, ὡς ἑσπέρα κατέλαβε, τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐκόμισε. Τῶν δὲ πυνθανομένων, τί εἴη τὸ ὄρνεον, ἔφη· 'ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοιός, ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, ἀετός'.

Οὕτως ἡ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἅμιλλα πρὸς τῷ μηδὲν ἀνύειν καὶ ἐπὶ συμφοραῖς προςκτᾶται γέλωτα.

XIII. Ἀετὸς καὶ κάνθαρος.

Ἀετὸς λαγωὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ ἐν ἐρημίᾳ τῶν βοηθούντων ὑπάρχων, ὃν μόνον ὁ καιρὸς παρέσχε, κάνθαρον ἰδὼν τοῦτον ἱκέτευεν· ὁ δὲ παραθαρσύνας αὐτόν, ὡς ἐγγὺς ἐλθόντα τὸν ἀετὸν ἐθεάσατο, παρεκάλει μὴ ἀπάγειν αὐτοῦ τὸν ἱκέτην. Κἀκεῖνος ὑπεριδὼν τὴν μικρότητα ἐν ὄψει

τοῦ κανθάρου τὸν λαγωὸν κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ ἀπ' ἐκείνου μνησικακῶν διετέλει παρατηρούμενος τοῦ ἀετοῦ τὰς καλιὰς καί, εἴ ποτε ἐκεῖνος ἔτικτε, μετάρσιος αἰρόμενος ἐκύλιε τὰ ᾠὰ καὶ κατέασσε, μέχρις οὗ πανταχόθεν ἐλαυνόμενος ὁ ἀετὸς ἐπὶ Δία κατέφυγεν. Ἤιτει δὲ τὸν θεὸν ὁ ὄρνις τόπον αὐτῷ πρὸς νεοττοποιίαν ἀσφαλῆ παρασχεῖν. Τοῦ δὲ Διὸς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ κόλποις τίκτειν ἐπιτρέψαντος αὐτὸν ὁ κάνθαρος τοῦτο ἑωρακὼς κόπρου σφαῖραν ποιήσας ἀνέπτη καὶ γενόμενος κατὰ <τοὺς> τοῦ Διὸς κόλπους ἐνταῦθα καθῆκεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀποσείσασθαι τὴν κόπρον βουλόμενος, ὡς διανέστη, ἔλαθεν ἀποῤῥίψας <τὰ ᾠά>. Ἀπ' ἐκείνου τέ φασι, περὶ ὃν καιρὸν οἱ κάνθαροι γίνονται, μὴ νεοττεύειν τοὺς ἀετούς.

Ὁ λόγος διδάσκει μηδενὸς καταφρονεῖν λογιζομένους, ὅτι οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀδύνατος, ὡς προπηλακισθεὶς μὴ δύνασθαί ποτε ἑαυτὸν ἐκδικῆσαι.

XIV. Ἀηδὼν καὶ ἱέραξ.

Ἀηδὼν ἐπί τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη κατὰ τὸ σύνηθες ᾖδεν· ἱέραξ δὲ αὐτὴν θεασάμενος, ὡς ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτὰς συνέλαβεν. Ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἐδέετο αὐτοῦ μεθεῖναι [αἰτοῦσα καὶ] λέγουσα, ὡς οὐχ ἱκανή ἐστιν ἱέρακος αὐτὴ γαστέρα πληρῶσαι, δεῖ δὲ αὐτόν, εἰ τροφῆς ἀπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. Καὶ ὃς ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε ἀπόπληκτος ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην βορὰν παρεὶς τὰ μηδέπω φαινόμενα διώκοιμι'.

Οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν, οἳ διὰ ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται.

XV. Χρεωφειλέτης.

Ἀθήνησι χρεωφειλέτης ἀνὴρ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὸ χρέος τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλει ἀναβολὴν αὐτῷ δοῦναι ἀπορεῖν φάσκων· ὡς δὲ οὐκ ἔπειθε, προαγαγὼν ὗν, ἣν μόνην <εἶχε>, παρόντος αὐτοῦ ἐπώλει. Ὠνητοῦ δὲ προσελθόντος καὶ διερωτῶντος, εἰ τοκὰς ἡ ὗς εἴη, ἐκεῖνος [δὲ] ἔφη <μὴ> μόνον αὐτὴν τίκτειν, ἀλλὰ καὶ παραδόξως· τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις [ἐστὶ] θήλεα ἀποκύειν, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἄρσενα. Τοῦ δὲ ἐκπλαγέντος πρὸς τὸν λόγον ὁ δανειστὴς εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴ θαύμαζε· αὕτη γὰρ καὶ Διονυσίοις ἐρίφους σοι τέξεται'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ τὸ ἴδιον κέρδος οὐκ ὀκνοῦσιν οὐδὲ τοῖς ἀδυνάτοις ψευδομαρτυρεῖν.

XVI. Αἰγοβοσκὸς καὶ αἶγες.

Αἰπόλος τὰς αἶγας αὐτοῦ ἀπελάσας ἐπὶ νομήν, ὡς ἐθεάσατο ἀγρίαις αὐτὰς ἀναμιγείσας, ἑσπέρας ἐπιλαβούσης πάσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον εἰσήλασε·

τῇ δὲ ὑστεραίᾳ χειμῶνος πολλοῦ γενομένου μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν συνήθη νομὴν αὐτὰς παραγαγεῖν ἔνδον ἐτημέλει, ταῖς μὲν ἰδίαις μετρίαν τροφὴν παραβάλλων πρὸς μόνον τὸ μὴ λιμώττειν, ταῖς δὲ ὀθνείαις πλείονα παρασωρεύων πρὸς τὸ καὶ αὐτὰς ἰδιοποιήσασθαι. Παυσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ πάσας ἐπὶ νομὴν ἐξήγαγεν, αἱ ἄγριαι ἐπιλαβόμεναι τῶν ὀρῶν ἔφευγον. Τοῦ δὲ ποιμένος ἀχαριστίαν αὐτῶν κατηγοροῦντος, εἴγε περιττοτέρας αὐταὶ τημελείας ἐπιτυχοῦσαι καταλείπουσιν αὐτόν, ἔφασαν ἐπιστραφεῖσαι· 'ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον φυλαττόμεθα· εἰ γὰρ ἡμᾶς τὰς χθές σοι προςεληλυθυίας τῶν πάλαι σὺν σοὶ προετίμησας, δῆλον ὅτι, εἰ καὶ ἕτεραί σοι μετὰ ταῦτα [εἰ] προςπελάσουσιν, ἐκείνας ἡμῶν προκρινεῖς'.

Ὁ λόγος δηλοῖ μὴ δεῖν τούτων ἀσμενίζεσθαι τὰς φιλίας, οἳ τῶν παλαιῶν φίλων ἡμᾶς τοὺς προσφάτους προτιμῶσι, λογιζομένους ὅτι, κἂν ἡμῶν ἐγχρονιζόντων ἑτέροις φιλιάσωσιν, ἐκείνους προκρινοῦσιν.

XVII. Αἴλουρος καὶ ὄρνιθες.

Αἴλουρος ἀκούσας, ὅτι ἔν τινι ἐπαύλει ὄρνιθες νοσοῦσι, σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς ἰατρὸν καὶ τὰ τῆς ἐπιστήμης πρόςφορα ἀναλαβὼν ἐργαλεῖα παρεγένετο· καὶ στὰς πρὸ τῆς ἐπαύλεως ἐπυνθάνετο αὐτῶν, πῶς ἔχοιεν. Αἱ δὲ ὑποτυχοῦσαι 'καλῶς', ἔφασαν, 'ἐὰν σὺ ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῇς'.

Οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ τοὺς φρονίμους οὐ λανθάνουσι, κἂν τὰ μάλιστα χρηστότητα ὑποκρίνωνται.

XVIII. Αἴσωπος ἐν ναυπηγίῳ.

Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς <ναυπήγιον εἰςῆλθε. Τῶν δὲ> ναυπηγῶν σκωπτόντων τε αὐτὸν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν ὁ Αἴσωπος ἔλεγε τὸ παλαιὸν χάος καὶ ὕδωρ γενέσθαι, τὸν δὲ Δία βουλόμενον καὶ τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι παραινέσαι αὐτῇ, ὅπως ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν· 'κἀκείνη ἀρξαμένη τὰ μὲν πρῶτα <τὰ> ὄρη ἐξέφηνεν, ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα καὶ τὰ πεδία ἀπεγύμνωσεν· ἐὰν δὲ δόξῃ αὐτῇ καὶ τρίτον ἐκπιεῖν τὸ ὕδωρ, ἄχρηστος ὑμῶν ἡ τέχνη γενήσεται'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.

XIX. Ἁλιεύς.

Ἁλιεὺς αὐλητικῆς ἔμπειρος ἀναλαβὼν αὐλοὺς καὶ τὰ δίκτυα παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ στὰς ἐπί τινος προβλῆτος πέτρας τὸ μὲν πρῶτον ᾖδε νομίζων αὐτομάτους πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐξελθεῖν [πρὸς αὐτόν]. Ὡς δὲ αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ διατεινομένου οὐδὲν πέρας ἠνύετο, ἀποθέ-

μενος τοὺς αὐλοὺς ἀνείλετο τὸ ἀμφίβληστρον καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν· ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ δικτύου πρὸς τὴν ἠϊόνα, <ὡς> ἐθεάσατο σπαίροντας, ἔφη· 'ὦ κάκιστα ζῷα, ὑμεῖς, ὅτε μὲν ηὔλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε· νῦν δέ, ὅτε πέπαυμαι, τοῦτο πράττετε'. Πρὸς τοὺς παρὰ καιρόν τι πράττοντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

XX. Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις.

Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἤριζον. Τῆς δὲ παρδάλεως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος ποικιλίαν προβαλλομένης ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα ἔφη· 'καὶ πόσον ἐγὼ σοῦ καλλίων ὑπάρχω, ἥτις οὐ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πεποίκιλμαι';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἀμείνων ὁ τῆς διανοίας κόσμος.

XXI. Ἁλιεῖς.

Ἁλιεῖς σαγήνην εἷλκον· βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο πολλὴν νομίζοντες τὴν ἄγραν. Ὡς δὲ ἀφελκύσαντες ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τῶν μὲν ἰχθύων ὀλίγους εὗρον, λίθων δὲ καὶ ἄλλης ὕλης μεστὴν τὴν σαγήνην, οὐ μετρίως ἐβαρυθύμουν οὐ[χ οὕτω] μᾶλλον ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι δυσφοροῦντες, ὅσον ὅτι καὶ τὰ ἐναντία προειλήφασιν. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς γηραιὸς ὢν εἶπεν· 'ἀλλὰ παυσώμεθα, ὦ ἑταῖροι· χαρᾶς γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς ἔδει τοσαῦτα προησθέντας πρῶτον παθεῖν τι καὶ λυπηρόν'.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῦ βίου τὸ εὐμετάβλητον ὁρῶντας μὴ τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν ἀεὶ ἐπαγάλλεσθαι λογιζομένους, ὅτι ἐκ πολλῆς εὐδίας ἀνάγκη καὶ χειμῶνα γίνεσθαι.

XXII. Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος.

Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος ἐν ταὐτῷ ὁδοιποροῦντες περὶ εὐγενείας ἤριζον. Πολλὰ δὲ ἑκατέρου διεξιόντος, ἐπειδὴ ἐγένοντο κατά τινα <τόπον>, ἐνταῦθα ἀποβλέψας ἀνεστέναξεν <ὁ πίθηκος>. Τῆς δὲ ἀλώπεκος ἐρομένης τὴν αἰτίαν ὁ πίθηξ ἐπιδείξας αὐτῇ τὰ μνήματα εἶπεν· 'ἀλλ' οὐ μέλλω κλαίειν ὁρῶν τὰς στήλας τῶν πατρικῶν μου ἀπελευθέρων καὶ δούλων'; Κἀκείνη πρὸς αὐτὸν ἔφη· 'ἀλλὰ ψεύδου, ὅσα βούλει· οὐδεὶς γὰρ τούτων ἀναστὰς <σε> ἐλέγξει'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ψευδολόγοι τότε μάλιστα ψεύδονται, ὅταν τοὺς ἐλέγχους μὴ ἔχωσιν.

XXIII. Ἀλώπηξ καὶ βότρυς.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἀπό τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· 'ὄμφακές εἰσιν.'

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τῶν πραγμάτων ἐφικέσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται.

XXIV. Ἀλώπηξ κόλουρος.

Ἀλώπηξ ὑπό τινος πάγης τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα, ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην ἀβίωτον ἡγεῖτο τὸν βίον ἔχειν, ἔγνω δεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας εἰς τὸ αὐτὸ προαγαγεῖν, ἵνα τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον ἐλάττωμα συγκρύψῃ· καὶ δὴ ἁπάσας ἀθροίσασα παρῄνει αὐταῖς τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν λέγουσα, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ περισσόν τι αὐταῖς βάρος προςήρτηται. Τούτων δέ τις ὑποτυχοῦσα ἔφη· 'ὦ αὕτη, ἀλλ' εἰ σοὶ τοῦτο <μὴ> συνέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν τοῦτο συνεβούλευσας'.

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόττει πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς συμβουλίας ποιοῦνται τοῖς πέλας οὐ δι' εὔνοιαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἑαυτοῖς συμφέρον.

XXV. Ἀλώπηξ καὶ δρυτόμος.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα, ὡς ἐθεάσατό τινα δρυτόμον, τοῦτον ἱκέτευσε κατακρύψαι αὐτήν· ὁ δὲ αὐτῇ παρῄνεσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλύβην εἰςελθοῦσαν κρυβῆναι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ παραγενομένων τῶν κυνηγῶν καὶ τοῦ δρυτόμου πυνθανομένων, εἰ τεθέαται ἀλώπεκα τῇδε παριοῦσαν, ἐκεῖνος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο ἑωρακέναι, τῇ δὲ χειρὶ νεύων ἐσήμαινεν, ὅπου κατεκρύπτετο. Τῶν δὲ οὐχ οἷς ἔνευε προςσχόντων, οἷς δὲ ἔλεγε πιστευσάντων ἡ ἀλώπηξ ἰδοῦσα αὐτοὺς ἀπαλλαγέντας ἐξελθοῦσα ἀπροςφωνητὶ ἐπορεύετο. Μεμφομένου δὲ αὐτὴν τοῦ δρυτόμου, εἴγε διασωθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἀλλ' οὐδὲ διὰ φωνῆς αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε ηὐχαρίστησα ἄν σοι, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια τὰ ἔργα τῆς χειρὸς καὶ τοὺς τρόπους εἶχες'.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς <τὰ> μὲν χρηστὰ σαφῶς ἐπαγγελλομένους, δι' ἔργων δὲ φαῦλα δρῶντας.

XXVI. Ἀλεκτρυόνες καὶ πέρδιξ.

Ἀλεκτρυόνας τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων, ὡς περιέτυχε πέρδικι τιθασῷ πωλουμένῳ, τοῦτον ἀγοράσας ἐκόμισεν οἴκαδε ὡς συντραφησόμενον. Τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ ἐκδιωκόντων ὁ πέρδιξ ἐβαρυθύμει νομίζων διὰ τοῦτο αὐτὸν καταφρονεῖσθαι, ὅτι ἀλλόφυλός ἐστι· μικρὸν δὲ διαλιπών, ὡς ἐθεά-

σατο τοὺς ἀλεκτρυόνας πρὸς ἑαυτοὺς μαχομένους καὶ οὐ πρότερον ἀποστάντας, πρὶν ἢ ἀλλήλους αἱμάξαι, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι ἄχθομαι ὑπ' αὐτῶν τυπτόμενος'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾴδιον φέρουσι τὰς τῶν πέλας ὕβρεις οἱ φρόνιμοι, ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς ἀλλὰ μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

XXVII. Ἀλώπηξ ἐξογκωθεῖσα τὴν γαστέρα.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι δρυὸς κοιλώματι ἄρτους καὶ κρέα ὑπό τινων ποιμένων καταλελειμμένα, ταῦτα εἰσελθοῦσα κατέφαγεν· ἐξογκωθεῖσα δὲ τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο ἐξελθεῖν, ἐστέναζε καὶ ὠδύρετο. Ἑτέρα δὲ ἀλώπηξ τῇδε παριοῦσα, ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τὸν στεναγμόν, προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· μαθοῦσα δὲ τὰ γεγενημένα ἔφη πρὸς αὐτήν· 'ἀλλὰ μένε τέως σὺ ἐνταῦθα, ἕως ἂν τοιαύτη γένῃ, ὁποία οὖσα εἰσῆλθες, καὶ οὕτω ῥᾳδίως ἐξελεύσῃ.'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

XXVIII. Ἀλκυών.

Ἀλκυὼν ὄρνεον φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτώμενον. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δή ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἴς τι ἀκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραν εἰς θάλασσαν ἐνταῦθα ἐνεοττοποιεῖτο. Ἐξελθούσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ νομὰς συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρου πνεύματος κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα, ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε δειλαία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἣ πολλῷ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

XXIX. Ἁλιεύς.

Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευε· καὶ δὴ κατατείνας τὰ δίκτυα, ὡς ἐμπεριέλαβεν ἑκατέρωθεν τὸ ῥεῦμα, προσδήσας κάλῳ λινῷ λίθον ἔτυπτε τὸ ὕδωρ, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπροφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος αὐτὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν καὶ μὴ ἐᾶν αὐτοὺς διαυγὲς ὕδωρ πίνειν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· 'ἀλλ' ἐὰν μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράσσηται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν'.

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐνεργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσεις περιάγωσιν.

XXX. Φέναξ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος ηὔξατο τοῖς θεοῖς ἑκατὸν βόας τελέσειν, εἰ περισώσειαν αὐτόν· οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι ῥαῖσαι τάχιστα αὐτὸν παρεσκεύασαν. Κἀκεῖνος ἐξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας ἐπί τινος βωμοῦ κατεσκεύασεν εἰπών· 'ἀπέχετε τὰς εὐχάς, ὦ δαίμονες'. Οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι ὄναρ αὐτῷ ἔπεμψαν παραινοῦντες ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν εὑρήσειν ἀττικὰς χιλίας. Καὶ ὃς περιχαρὴς γενόμενος δρομαῖος ἧκεν ἐπὶ τὴν ἠϊόνα, ἔνθα δὴ λῃσταῖς περιπεσὼν ἀπήχθη καὶ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενος εὗρε δραχμὰς χιλίας.

<Ὁ> λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.

XXXI. Ἀνθρακεὺς καὶ γναφεύς.

Ἀνθρακεὺς ἐπί τινος οἰκίας ἐργαζόμενος, ὡς ἐθεάσατο γναφέα αὐτῷ προσελθόντα, παρεκάλει αὐτόν, ὅπως αὐτῷ σύνοικος γένηται, [καὶ] διεξιών, ὡς οἰκειότεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστερον διάξουσι μίαν ἔπαυλιν οἰκοῦντες. Καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν ἔφη· 'ἀλλ' ἔμοιγε τοῦτο παντελῶς ἀδύνατον· ἃ γὰρ ἐγὼ λευκανῶ, σὺ ἀσβολώσεις'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.

XXXII. Ναυαγός.

Ἀνὴρ πλούσιος Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπείσης οἱ μὲν λοιποὶ πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος παρ' ἕκαστα τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, ἂν περισωθῇ. Εἷς δέ τις τῶν συνναυαγηκότων παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· 'σὺν Ἀθηνᾷ καὶ σὺ χεῖρας κίνει'.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς μετὰ τῆς τῶν θεῶν παρακλήσεως χρὴ καὶ αὐτούς τι ὑπὲρ αὐτῶν λογιζομένους δρᾶν.

XXXIII. Ἀνὴρ μεσοπόλιος.

Ἀνὴρ μεσοπόλιος δύο ἐρωμένας εἶχεν, ὧν ἡ μὲν νέα ὑπῆρχεν, ἡ δὲ πρεσβῦτις. Καὶ ἡ μὲν προβεβηκυῖα αἰδουμένη νεωτέρῳ αὐτῆς πλησιάζειν διετέλει, εἴ ποτε πρὸς αὐτὴν παρεγένετο, τὰς μελαίνας αὐτοῦ τρίχας περιαιρουμένη· ἡ δὲ νεωτέρα ὑποστελλομένη γέροντα ἐραστὴν ἔχειν τὰς πολιὰς αὐτοῦ ἀπέσπα. Οὕτω τε συνέβη αὐτῷ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἐν μέρει τιλλομένῳ φαλακρότερον γενέσθαι.

Οὕτω πανταχοῦ τὸ ἀνώμαλον ἐπιβλαβές ἐστιν.

XXXIV. Πένταθλος κομπαστής.

Ἀνὴρ πένταθλος ἐπὶ ἀνανδρίᾳ ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειδιζόμενος ἀποδημήσας ποτὲ καὶ μετὰ χρόνον ἐπανελθὼν ἀλαζονευόμενος ἔλεγεν, ὡς πολλὰ [μὲν] καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἀνδραγαθήσας ἐν τῇ Ῥόδῳ τοιοῦτον ἥλατο πήδημα, ὡς μηδένα τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐφικέσθαι· καὶ τούτου [τοὺς] μάρτυρας ἔφασκε παρέξεσθαι τοὺς παρατετυχηκότας, ἂν ἄρα ποτὲ ἐπιδημήσωσι. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑποτυχὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, εἰ τοῦτο ἀληθές, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· αὐτοῦ γὰρ Ῥόδος καὶ πήδημα'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ὧν πρόχειρος ἡ δι' ἔργων πεῖρα, περὶ τούτων πᾶς λόγος περιττός.

XXXV. Ἀδύνατα ἐπαγγελλόμενος.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπηλπίσθη, τοῖς θεοῖς ηὔχετο ἑκατόμβην ποιήσειν ἐπαγγελλόμενος καὶ ἀναθήματα καθιερώσειν, ἐὰν ἐξαναστῇ. Τῆς δὲ γυναικὸς (ἐτύγχανε γὰρ αὐτῷ παρεστῶσα) πυνθανομένης· 'καὶ πόθεν αὐτὰ ἀποδώσεις'; ἔφη· 'νομίζεις γάρ με ἐξαναστήσεσθαι, ἵνα καὶ ταῦτά με οἱ θεοὶ ἀπαιτήσωσιν';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα ῥᾳδίον οἱ ἄνθρωποι κατεπαγγέλλονται, ἃ τελέσειν ἔργῳ οὐ προσδοκῶσιν.

XXXVI. Ἄνθρωπος καὶ Σάτυρος.

Ἄνθρωπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπείσασθαι. Καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου ὁ ἄνθρωπος προσφέρων τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος, τοῦ Σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομένου, δι' ἣν τοῦτο πράττοι. Ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγήματος θερμοῦ πάνυ ὄντος ὁ ἄνθρωπος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν τῷ στόματι προσέφερε καὶ ἐφύσα· πυνθανομένου δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ, ἔφασκε καταψύχειν τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμόν. Κἀκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὗτος, <ὅτι> ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξιεῖς.'

<Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις>.

XXXVII. Ἀνὴρ κακοπράγμων.

Ἀνὴρ κακοπράγμων συνορισάμενος πρός τινα ψευδὲς ἐπιδείξειν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, <ὡς> ἐνέστη ἡ προθεσμία, λαβὼν [οὖν] στρουθίον εἰς

τὴν χεῖρα καὶ τοῦτο τῷ ἱματίῳ σκεπάσας ἧκεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στὰς ἄντικρυς ἐπηρώτα, πότερόν τι ἔμπνουν ἔχει μετὰ χεῖρας ἢ ἄψυχον, βουλόμενος, ἐὰν μὲν ἄψυχον εἴπῃ, ζῶν τὸν στρουθὸν ἐπιδεῖξαι, ἐὰν δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας προενεγκεῖν. Καὶ ὁ θεὸς συνεὶς αὐτοῦ τὴν κακότεχνον γνώμην <εἶπεν>· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, πέπαυσο· ἐν σοὶ γὰρ τοῦτο ἢ νεκρὸν <εἶναι> ἢ ἔμψυχον'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρεγχείρητον.

XXXVIII. Ἀνὴρ πηρός.

Ἀνὴρ πηρὸς εἰώθει πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς αὐτοῦ χεῖρας ζῷον ἐφαπτόμενος λέγειν, ὁποῖόν τί ἐστι· καὶ δή ποτε λυκιδίου αὐτῷ ἐπιδοθέντος ψηλαφήσας καὶ ἀμφιγνοῶν εἶπεν· 'οὐκ οἶδα, πότερον κυνὸς εἴη ἢ ἀλώπεκος ἢ τοιούτου τινὸς ζῴου γέννημα· τοῦτο μέντοι σαφῶς ἐπίσταμαι, ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον τοῦτο τὸ ζῷον προβάτων ποίμνῃ συνιέναι'.

Οὕτω τῶν πονηρῶν ἡ διάθεσις πολλάκις καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος καταφαίνεται.

XXXIX. Ἀρότης καὶ λύκος.

Ἀρότης λύσας τὸ ζεῦγος ἐπὶ ποτὸν ἀπῆγε· λύκος δὲ λιμώττων καὶ τροφὰς ζητῶν, ὡς περιέτυχε τῷ ἀρότρῳ, τὸ μὲν πρῶτον τὰς τῶν ταύρων ζεύγλας περιέλειχε, λαθὼν δὲ κατὰ μικρόν, ἐπειδὴ καθῆκε τὸν αὐχένα, ἀνασπᾶν [καὶ] μὴ δυνάμενος, ἐπὶ τὴν ἄρουραν τὸ ἄροτρον ἔσυρεν. Ὁ δὲ ἀροτὴρ ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτὸν ἔλεγεν· 'εἴθε γάρ, ὦ κακὴ κεφαλή, καταλιπὼν τὰς ἁρπαγὰς καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐπὶ τὸ γεωπονεῖν τραπείης'.

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, κἂν χρηστότητα ἐπαγγέλλωνται, <οὐ πιστεύονται>.

XL. Χελιδὼν καὶ ὄρνιθες.

Ἄρτι τοῦ ἰξοῦ φυομένου χελιδὼν αἰσθομένη τὸν ἐνιστάμενον τοῖς πετεινοῖς κίνδυνον συναθροίσασα πάντα τὰ ὄρνεα συνεβούλευσεν αὐτοῖς μάλιστα τὰς ἰξοφόρους δρῦς ἐκκόψαι, εἰ δ' ἄρα τοῦτο αὐτοῖς ἀδύνατον, ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καταφυγεῖν καὶ τούτους ἱκετεῦσαι, ὅπως μὴ χρησάμενοι τῇ τοῦ ἰξοῦ ἐνεργείᾳ συλλαμβάνωνται αὐτά. Τῶν δὲ γελασάντων αὐτὴν ὡς ματαιολογοῦσαν αὕτη παραγενομένη ἱκέτις τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο· οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι αὐτὴν ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ σύνοικον αὐτὴν προσελάβοντο. Οὕτως συνέβη τὰ μὲν λοιπὰ ἀγρευόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατεσθίεσθαι, μόνην δὲ τὴν χελιδόνα ὡς πρόσφυγα καὶ ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις ἀδεῶς νεοττοποιεῖσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τὰ μέλλοντα προορώμενοι εἰκότως τοὺς κινδύνους διακρούονται.

XLI. Ἀστρολόγος.

Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἑκάστοτε ἑσπέρας ἔθος εἶχε τοὺς ἀστέρας ἐπισκοπεῖσθαι· καὶ δή ποτε περιιὼν εἰς τὸ προάστειον καὶ τὸν νοῦν ὅλον ἔχων πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔλαθε καταπεσεῖν εἰς φρέαρ. Ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ καὶ βοῶντος παριών τις, ὡς ἤκουσε τὸν στεναγμόν, προσελθὼν καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἐν οὐρανῷ βλέπειν πειρώμενος τὰ ἐπὶ γῆς οὐχ ὁρᾷς;'

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἳ παραδόξως ἀλαζονεύονται [καὶ] μηδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυνάμενοι.

XLII. Ἀλώπηξ καὶ κύων.

Ἀλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα θηλαζόντων τῶν ἀρνῶν ἕνα λαβομένη προσεποιεῖτο καταφιλεῖν· ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνός· 'τί τοῦτο ποιεῖς;' 'τιθηνοῦμαι αὐτὸ' ἔφη 'καὶ προσπαίζω'. Καὶ ὁ κύων ἔφη· 'καὶ νῦν, ἐὰν μὴ ἀφῇς τὸ ἀρνίον ἀφ' ἑαυτῆς, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω.'

Πρὸς ἄνδρα ῥᾳδιουργὸν καὶ μωρὸν κλέπτην ὁ λόγος εὔκαιρος. —

XLIII. Βάτραχοι.

Βάτραχοι δύο ξηρανθείσης αὐτῶν τῆς λίμνης περιῄεσαν ζητοῦντές που καταμεῖναι. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατά τι φρέαρ, ὁ ἕτερος συνεβούλευεν ἀμελητὶ ἅλλεσθαι, ὁ δὲ ἕτερος ἔλεγεν· 'ἐὰν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς δυνησόμεθα ἀναβῆναι;'

Ὁ λόγος ἡμᾶς διδάσκει μὴ ἀπερισκέπτως προσέρχεσθαι τοῖς πράγμασιν.

XLIV. Βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα.

Βάτραχοι [δύο] λυπούμενοι ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν ἀναρχίᾳ πρέσβεις ἔπεμψαν πρὸς τὸν Δία δεόμενοι βασιλέα αὐτοῖς παρασχεῖν. Ὁ δὲ συνιδὼν τὴν εὐήθειαν αὐτῶν ξύλον εἰς τὴν λίμνην καθῆκε. Καὶ οἱ βάτραχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τὸν ψόφον ἑαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν· ὕστερον δέ, ὡς ἀκίνητον ἦν τὸ ξύλον, ἀναδύντες εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὡς ἐπιβαίνοντες αὐτῷ ἐπικαθέζεσθαι. Ἀναξιοπαθοῦντες δὲ τοιοῦτον ἔχειν βασιλέα ἧκον ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν Δία καὶ τοῦτον παρεκάλουν ἀλλάξαι αὐτοῖς τὸν ἄρχοντα. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν ὕδρον αὐτοῖς ἔπεμψεν, ὑφ' οὗ συλλαμβανόμενοι κατεσθίονται.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον νωθεῖς καὶ μὴ πονηροὺς ἔχειν ἄρχοντας <ἢ> ἀτάκτους καὶ κακούργους.

XLV. Βόες καὶ ἄξονες.

Βόες ἅμαξαν εἷλκον· τοῦ δὲ ἄξονος τρίζοντος ἐπιστραφέντες ἔφασαν οὕτως πρὸς αὐτόν· 'ὦ οὗτος, ἡμῶν τὸ ὅλον βάρος φερόντων σὺ κέκραγας;' Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι μοχθούντων ἑτέρων αὐτοὶ προςποιοῦνται κάμνειν.

XLVI. Βορέας καὶ Ἥλιος.

Βορέας καὶ Ἥλιος περὶ δυνάμενος ἤριζον· ἔδοξε δὲ αὐτοῖς ἐκείνῳ τὴν νίκην ἀπονεῖμαι, ὃς ἂν αὐτῶν ἄνθρωπον ὁδοιπόρον ἀποδύσῃ. Καὶ ὁ Βορέας ἀρξάμενος σφοδρὸς ἦν· τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἀντεχομένου τῆς ἐσθῆτος μᾶλλον ἐπέκειτο. Ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ ψύχους καταπονούμενος ἔτι μᾶλλον καὶ περιττοτέραν ἐσθῆτα προςελάμβανεν, ἕως ἀποκαμὼν <ὁ Βορέας> τῷ Ἡλίῳ μεταπαρέδωκε. Κἀκεῖνος τὸ μὲν πρῶτον μετρίως προςέλαμψε· τοῦ δὲ ἀνθρώπου τὰ περισσὰ τῶν ἱματίων ἀποτιθεμένου σφοδρότερον τὸ καῦμα ἐπέτεινεν, ἕως οὗ πρὸς τὴν ἀλέαν ἀντέχειν μὴ δυνάμενος ποταμοῦ παραῤῥέοντος ἐπὶ λουτρὸν παρῄει.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀνυτικώτερον.

XLVII. Παιδίον ἐσθίον σπλάγχνα.

Βοῦν τινες ἐπ' ἀγροῦ θύοντες τοὺς συγγενεῖς ἐκάλεσαν· ἐν δὲ τούτοις ἦν τις καὶ γυνὴ πενιχρά, μεθ' ἧς καὶ ἀλλότριος παῖς εἰςῆλθε. Προϊούσης δὲ τῆς εὐωχίας τὸ παιδίον διὰ χρόνου πληρωθὲν τῶν σπλάγχνων καὶ τοῦ οἴνου, ἐπειδὴ προειστιᾶτο, καὶ διαβασανιζόμενον ἔλεγεν· 'ὦ μῆτερ, τὰ σπλάγχνα'. Ἡ δὲ εἶπεν· 'οὐχὶ τὰ σά, τέκνον, ἃ δὲ κατέφαγες.'

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόττει πρὸς ἄνδρα χρεωφειλέτην, ὅςτις ἑτοίμως τὰ ἀλλότρια λαμβάνων, ὅταν ἀποτίνειν δέῃ, οὕτως ἀπέχθεται ὡς οἴκοθεν προϊέμενος.

XLVIII. Βοταλὶς καὶ νυκτερίς.

Βοταλὶς ἀπό τινος θυρίδος κρεμαμένη νυκτὸς ᾖδε· νυκτερὶς δὲ ἀφείλετο αὐτῆς τὴν φωνὴν καὶ προςελθοῦσα ἐπυνθάνετο ἀπ' αὐτῆς τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ᾄδει. Τῆς δὲ λεγούσης, ὡς οὐ μάτην τοῦτο πράττει· ἡμέρας γάρ ποτε ᾄδουσα συνελήφθη, διὸ ἀπ' ἐκείνου ἐσωφρονίσθη· [καὶ] ἡ νυκτερὶς εἶπεν· 'ἀλλ' οὐ νῦν σε δεῖ φυλάττεσθαι, ὅτε οὐδὲν ὄφελος, τότε δέ, πρὶν καὶ συλληφθῆναι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι μετάνοια ἀνωφελὴς καθέστηκεν.

XLIX. Βουκόλος.

Βουκόλος βόσκων ἀγέλην ταύρων ἀπώλεσε μόσχον· περιελθὼν δὲ καὶ μὴ εὑρὼν ηὔξατο τῷ Διΐ, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρῃ, ἔριφον αὐτῷ θῦσαι. Ἐλθὼν δὲ εἴς τινα δρυμῶνα καὶ θεασάμενος λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον περίφοβος γενόμενος ἐπάρας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· Ζεῦ δέσποτα, πάλαι μέν σοι ηὐξάμην ἔριφον θῦσαι, ἂν τὸν κλέπτην εὕρω, νῦν δὲ ταῦρόν σοι θύσω, ἐὰν τὰς τοῦ κλέπτου χεῖρας ἐκφύγω'.

Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν ἐπ' ἀνδρῶν δυστυχούντων, οἵτινες ἀπορούμενοι εὔχονται εὑρεῖν, εὑρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

L. Γαλῆ καὶ Ἀφροδίτη.

Γαλῆ ἐρασθεῖσα νεανίσκου εὐπρεποῦς ηὔξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅπως αὐτὴν μεταμορφώσῃ εἰς γυναῖκα. Καὶ ἡ θεὸς ἐλεήσασα αὐτῆς τὸ πάθος μετετύπωσεν αὐτὴν εἰς κόρην εὐειδῆ· καὶ οὕτως ὁ νεανίσκος θεασάμενος αὐτὴν καὶ ἐρασθεὶς οἴκαδε ὡς ἑαυτὸν ἀπήγαγε. Καθημένων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ θαλάμῳ ἡ Ἀφροδίτη γνῶναι βουλομένη, <εἰ> μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα ἡ γαλῆ καὶ τὸν τρόπον ἤλλαξε, καὶ μῦν εἰς τὸ μέσον καθῆκεν. Ἡ δὲ ἐπιλαθομένη τῶν παρόντων ἐξαναστᾶσα ἀπὸ τῆς κοίτης τὸν μῦν ἐδίωκε καταφαγεῖν θέλουσα. Καὶ ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φύσει πονηροί, κἂν φύσιν ἀλλάξωσι, τὸν γοῦν τρόπον οὐ μεταβάλλονται.

LI. Γεωργὸς καὶ ὄφις.

Γεωργοῦ παῖδα ὄφις ἑρπύσας ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ δεινοπαθήσας πέλεκυν ἀνέλαβε καὶ παραγενόμενος εἰς τὸν φωλεὸν αὐτοῦ εἱστήκει παρατηρούμενος, ὅπως, ἂν ἐξίῃ, εὐθέως αὐτὸν πατάξῃ. Παρακύψαντος δὲ τοῦ ὄφεως κατενεγκὼν τὸν πέλεκυν τοῦ μὲν διήμαρτε, τὰς δὲ παρακειμένας πέτρας ἔκοψεν· εὐλαβηθεὶς δὲ ὕστερον παρεκάλει αὐτόν, ὅπως αὐτῷ διαλλαγῇ. Ὁ δὲ εἶπεν· 'ἀλλ' οὔτε ἐγὼ δύναμαι σοὶ εὐνοῆσαι ὁρῶν τὴν κεχαραγμένην πέτραν οὔτε σὺ ἐμοὶ ἀποβλέπων εἰς τὸν τοῦ παιδὸς τάφον'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι αἱ μεγάλαι ἔχθραι οὐ ῥᾳδίως τὰς μεταλλαγὰς ἔχουσιν.

LII. Γεωργὸς καὶ κύνες.

Γεωργὸς ὑπὸ χειμῶνος ἐναποληφθεὶς ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο προελθεῖν καὶ ἑαυτῷ τροφὰς πορίσαι, τὸ μὲν πρῶτον τὰ πρόβατα κατέφαγεν· ἐπειδὴ δὲ ἔτι ὁ χειμὼν ἐπέμενε, καὶ τὰς αἶγας κατεθοινήσατο· ἐκ τρίτου δέ, ὡς οὐδεμία ἄνεσις ἐγίνετο, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀροτῆρας βοῦς ἐχώρησεν. Οἱ δὲ κύνες θεασάμενοι τὰ πραττόμενα ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους· 'ἀπιτέον ἡμῖν ἐνθένδε· ὁ δεσπότης γάρ, εἰ οὐδὲ τῶν ἐργαζομένων βοῶν ἀπέσχετο, ἡμῶν [δὲ] πῶς φείσεται;'

Ὁ λόγος δηλοῖ, <ὅτι δεῖ> τούτους μάλιστα φυλάττεσθαι, οἳ οὐδὲ τῆς τῶν οἰκείων ἀδικίας ἀπέχονται.

LIII. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον· ὁ δέ, ὡς πολλὰ παραινῶν οὐκ ἠδύνατο πεῖσαι αὐτοὺς λόγοις μεταβαλέσθαι, ἔγνω δεῖν διὰ πράγματος τοῦτο πρᾶξαι· καὶ παρῄνεσεν αὐτοῖς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων τὸ μὲν πρῶτον δοὺς αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε κατεάσσειν· ἐπειδὴ δὲ κατὰ πᾶν βιαζόμενοι οὐκ ἠδύναντο, ἐκ δευτέρου λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου. Τῶν δὲ ῥᾳδίως κατακλώντων ἔφη· 'ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· ἐὰν δὲ στασιάζητε, εὐάλωτοι.'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοσοῦτον ἰσχυροτέρα ἡ ὁμόνοια, ὡς εὐκατάγνωστος ἡ στάσις.

LIV. Κοχλίαι.

Γεωργοῦ παῖς κοχλίας ὤπτει· ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων ἔφη· 'ὦ κάκιστα ζῷα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων αὐτοὶ ᾄδετε;'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστον.

LV. Γυνὴ καὶ θεράπαιναι.

Γυνὴ χήρα φίλεργος θεραπαινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρειν πρὸς ἀλεκτροφωνίαν. Αἱ δὲ συνεχῶς καταπονούμεναι ἔγνωσαν δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀλέκτορα ἀποπνῖξαι· ἐκεῖνον γὰρ ᾤοντο τῶν κακῶν αἴτιον νύκτωρ ἐγείροντα τὴν δέσποιναν. Συνέβη δὲ αὐταῖς πραξάσαις τοῦτο χαλεπωτέροις τοῖς δεινοῖς περιπεσεῖν· ἡ γὰρ δέσποινα ἀγνοοῦσα τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνὰς νυχιέστερον ἐπὶ τὸ ἔργον ἤγειρεν.

Οὕτω πολλοῖς τὰ ἴδια βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται.

LVI. Γυνὴ μάγος.

Γυνὴ μάγος ἐπῳδὰς καὶ θείων καταθέσεις μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη διετέλει πολλὰ τελοῦσα καὶ ἐκ τούτων οὐ μικρὰ βιοποριστοῦσα. Ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφόμενοί τινες αὐτὴν ὡς καινοτομοῦσαν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκας ἀπήγαγον καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασαν αὐτὴν ἐπὶ θανάτῳ. Θεασάμενος δέ τις αὐτὴν ἀπαγομένην ἐκ τῶν δικαστηρίων ἔφη αὐτῇ· ʽοὐ τὰς δαιμόνων ὀργὰς τρέπειν ἐπηγγέλλου; πῶς οὐδὲ ἀνθρώπους πεῖσαι ἠδυνήθης'; Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς γυναῖκα πλάνον, ἥτις τὰ μείζονα κατεπαγγελλομένη τοῖς μετρίοις ἀδύνατος ἐλέγχεται.

LVII. Γραῦς καὶ ἰατρός.

Γυνὴ πρεσβῦτις τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσοῦσα ἰατρὸν ἐπὶ μισθῷ παρεκάλεσεν· ὁ δὲ εἰσιών, ὁπότε αὐτὴν ἐγχρίσαισο, διετέλει συμμυούσης καθ' <ἓν> ἕκαστον τῶν σκευῶν ὑφαιρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πάντα ἐκφορήσας κἀκείνην ἐθεράπευσεν, ἀπῄτει τὸν ὡμολογημένον μισθόν· καὶ μὴ βουλομένης αὐτῆς ἀποδοῦναι ἤγαγεν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. Ἡ δὲ ἔλεγε τὸν μὲν μισθὸν ὑπεσχῆσθαι, ἐὰν θεραπεύσῃ αὐτῆς τὰς ὁράσεις· νῦν δὲ χεῖρον διατεθῆναι ἐκ τῆς ἰάσεως αὐτοῦ ἢ πρότερον· ʽτότε μὲν γὰρ ἔβλεπον πάντα' ἔφη ʽτὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας σκεύη, νῦν δ' οὐδὲν ἰδεῖν δύναμαι'.

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

LVIII. Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ χήρα ὄρνιν ἔχουσα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν τίκτουσαν ὑπέλαβεν, ὅτι, ἐὰν πλείονας αὐτῇ τροφὰς παραβάλῃ, καὶ δὶς τῆς ἡμέρας τέξεται. Καὶ δὴ τοῦτο αὐτῆς ποιούσης συνέβη [εἰς] τὴν ὄρνιν πίονα γενομένην μηκέτι μηδὲ ἅπαξ τεκεῖν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ πλείονες τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν περιττότερον ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀπολλῦσιν.

LIX. Γεωργὸς καὶ Τύχη.

Γεωργός τις χρυσίον εὑρὼν ἐν γῇ σκάπτων ἔστεφεν αὐτὴν καθ' ἡμέραν ὡς εὐεργετηθεὶς παρ' αὐτῆς. Τούτῳ δὲ ἐπιστᾶσά φησιν ἡ Τύχη· ʽτί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα περιτιθεῖς, ἃ ἐγὼ δέδωκα πλουτῆσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ τὴν φύσιν καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας μοχθηρὰς ἐξαναλωθῇ, πάλιν τὴν Τύχην μέμψῃ'.

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ λόγος, ὅτι χρὴ ἐπιγινώσκειν τὸν εὐεργέτην καὶ τούτῳ χάριτας μεγάλας ἀποδιδόναι. —

LX. Δελφῖνες καὶ κωβιός.

Δελφῖνες καὶ φάλαιναι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς διαφορᾶς σφοδρυνομένης κωβιὸς ἀνέδυ (μικρὸς δὲ οὗτος ἰχθύς), ἐπειρᾶτο δὲ αὐτοὺς διαλύειν. Εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑποτυχὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερον μαχομένους ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ ἑνὸς ἄξιοι ὄντες, ὅταν ταραχῆς λάβωνται, δοκοῦσί τινες.

LXI. Δημάδης ὁ ῥήτωρ.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ δημηγορῶν ποτε ἐν Ἀθήναις ἐκείνων μὴ πάνυ τι αὐτῷ προσεχόντων ἐδεήθη αὐτῶν, ὅπως ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ Αἰσώπειον μῦθον εἰπεῖν. Τῶν δὲ συγχωρησάντων αὐτῷ ἀρξάμενος ἔλεγε· 'Δήμητρα καὶ χελιδὼν καὶ ἔγχελυς τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον· γενομένων δὲ αὐτῶν κατά τινα ποταμὸν ἡ μὲν χελιδὼν ἔπτη, ἡ δὲ ἔγχελυς κατέδυ'. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν· ἐρομένων δὲ αὐτῶν· 'ἡ οὖν Δήμητρα τί ἔπαθεν'; ἔφη· 'κεχόλωται ὑμῖν, οἵτινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐάσαντες Αἰσωπείων μύθων ἀνέχεσθε'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοι, ὅσοι τῶν μὲν ἀναγκαίων ὀλιγωροῦσι, τὰ δὲ πρὸς ἡδονὰς μᾶλλον αἱροῦνται.

LXII. Κυνόδηκτος.

Δηχθείς τις ὑπὸ κυνὸς περιῄει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. Εἰπόντος δέ τινος οὕτως, ὡς ἄρα δέοι αὐτὸν ἄρτῳ τὸ αἷμα ἐκμάξαντα τῷ δακόντι κυνὶ βαλεῖν, ὑποτυχὼν ἔφη· 'ἀλλ' ἐὰν τοῦτο πράξω, δεήσει με ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυνῶν δάκνεσθαι'.

Οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων πονηρία δελεαζομένη ἔτι μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνεται.

LXIII. Διογένης ὁδοιπορῶν.

Διογένης ὁ κύων ὁδοιπορῶν, ὡς ἐγένετο κατά τινα ποταμὸν πλημμυροῦντα, εἱστήκει [πρὸ τῆς σίλβας] ἀμηχανῶν. Εἷς δέ τις τῶν διαβιβάζειν εἰθισμένων θεασάμενος διαποροῦντα προσελθὼν καὶ ἀράμενος <διεπέρασεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἐπαινῶν> αὐτοῦ τὴν φιλοφροσύνην εἱστήκει τὴν αὐτοῦ πενίαν μεμφόμενος, δι' ἣν ἀμείψασθαι τὸν εὐεργέτην οὐ δύναται. Ἔτι δὲ αὐ-

τοῦ ταῦτα διανοουμένου ἐκεῖνος θεασάμενος ἕτερον ὁδοιπόρον διελθεῖν μὴ δυνάμενον προσδραμὼν καὶ αὐτὸν διεπέρασε. Καὶ ὁ Διογένης προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σοι χάριν ἕξω ἐπὶ τῷ γεγονότι· ὁρῶ γάρ, ὅτι οὐ κρίσει, ἀλλὰ νόσῳ αὐτὸ ποιεῖς'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι <οἱ> μετὰ τῶν σπουδαίων καὶ τοὺς ἀνεπιτηδείους εὐεργετοῦντες οὐκ εὐεργεσίας δόξαν, ἀλογιστίας δὲ μᾶλλον ὀφλισκάνουσιν.

LXIV. Ὁδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐβάδιζον: ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης ὁ μὲν ἕτερος φθάσας ἀνέβη ἐπί τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δὲ ἕτερος μέλλων περικατάληπτος γίνεσθαι πεσὼν κατὰ τοῦ ἐδάφους τὸ νεκρῶν προσεποιεῖτο· τῆς δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιοσφραινομένης τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῷον. Ὑποχωρησάσης δὲ <ὁ ἕτερος καταβὰς> ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς εἴρηκεν. Ὁ δὲ εἶπε· 'τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοιδοπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφορὰι δοκιμάζουσιν.

LXV. Νεανίσκοι καὶ μάγειρος.

Δύο νεανίσκοι ἐν ταὐτῷ κρέας ὠνοῦντο· καὶ δὴ τοῦ μαγείρου περισπασθέντος ὁ ἕτερος ὑφελόμενος ἀκροκώλιον εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου κόλπον καθῆκεν. Ἐπιστραφέντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιζητοῦντος αἰτιωμένου τε ἐκείνους ὁ μὲν εἰληφὼς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων μὴ εἰληφέναι. Καὶ ὁ μάγειρος αἰσθόμενος αὐτῶν τὴν κακοτεχνίαν εἶπεν· 'ἀλλὰ κἂν ἐμὲ λάθητε ἐπιορκοῦντες, θεοὺς μέντοι οὐ λήσετε.'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἡ αὐτὴ ἡ ἀσέβεια τῆς ἐπιορκίας, κἂν αὐτήν τις κατασοφίζηται.

LXVI. Ὁδοιπόροι.

Δύο ἐν ταὐτῷ ὡδοιπόρουν· ἑτέρου δὲ πέλεκυν εὑρόντος ὁ ἕτερος ἔλεγεν· 'εὑρήκαμεν', ὁ δὲ ἕτερος παρῄνει μὴ λέγειν 'εὑρήκαμεν' ἀλλ' 'εὕρηκα'. Μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀποβεβληκότων τὸν πέλεκυν ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος ἔλεγε πρὸς τὸν συνοδοιπόρον· 'ἀπολώλαμεν'· ἐκεῖνος <δὲ> 'ἀπόλωλας' εἶπεν· 'οὐδὲ γάρ, ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, ἐμοὶ αὐτὸν ἀνεκοινώσω'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαβόντες τῶν εὐτυχημάτων οὐδὲ ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοι φίλοι.

LXVII. Ἐχθροί.

Δύο ἐχθροὶ ἐν μιᾷ νηῒ ἔπλεον· καὶ βουλόμενοι πολὺ ἀλλήλων διεζεῦχθαι ὥρμησαν, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πρῷραν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν πρύμναν, καὶ ἐνταῦθα ἔμενον. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ καταλαβόντος καὶ τῆς νηὸς περιτρεπομένης ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπυνθάνετο παρὰ τοῦ κυβερνήτου, περὶ ποῖον μέρος καταδύεσθαι τὸ σκάφος πρῶτον κινδυνεύει. Τοῦ δὲ εἰπόντος· 'κατὰ τὴν πρῷραν' ἔφη· 'ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατος, εἴγε ὁρᾶν μέλλω τὸν ἐχθρόν μου ἀποπνιγόμενον πρῶτον'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ τὰς πρὸς τοὺς πέλας δυσμενείας αἱροῦνται καὶ αὐτοί τι δεινὸν πάσχειν <χάριν τοῦ> πρὸ αὐτῶν κἀκείνους ὁρᾶν συνδυστυχοῦντας.

LXVIII. Βάτραχοι.

Δύο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγειτνίων· ἐνέμοντο δὲ ὁ μὲν βαθεῖαν καὶ τῆς ὁδοῦ πόῤῥω λίμνην, ὁ δὲ ἐν ὁδῷ μικρὸν ὕδωρ ἔχων. Καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ παραινοῦντος μεταβῆναι τὸν ἕτερον πρὸς αὐτόν, ἵνα καὶ ἀμείνονος καὶ ἀσφαλεστέρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο λέγων δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας, ἕως οὗ συνέβη ἅμαξαν τῇδε παριοῦσαν ὀλέσαι αὐτόν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιτηδεύμασιν ἐνδιατρίβοντες φθάνουσιν ἀπολλύμενοι, πρὶν ἢ ἐπὶ τὰ καλλίονα τρέπεσθαι. —

LXIX. Μελισσουργός.

Εἰς μελισσουργοῦ τις εἰσελθὼν ἐκείνου ἀπόντος τό τε μέλι καὶ τὰ κηρία ὑφείλετο. Ὁ δὲ ἐπανελθών, ἐπειδὴ ἐθεάσατο ἐρήμους τὰς κυψέλας, εἱστήκει ταύτας διερευνῶν. Αἱ δὲ μέλισσαι ἐπανελθοῦσαι ἀπὸ τῆς νομῆς, ὡς κατέλαβον αὐτόν, παίουσαι τοῖς κέντροις τὰ πάνδεινα διετίθεσαν. Κἀκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτάς· 'ὦ κάκιστα ζῷα, ὑμεῖς τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῷον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν δεινῶς τύπτετε';

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων δι' ἄγνοιαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπωθοῦνται.

LXX. Δελφὶς καὶ πίθηκος.

Ἔθος τοῖς πλέουσιν ἐπάγεσθαι κύνας Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. Καὶ δή τις πλεῖν μέλλων πίθηκον συνανήνεγκε.

Γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ Σούνιον (ἀκρωτήριον δὲ τοῦτο Ἀθηναίων) συνέβη χειμῶνα σφοδρὸν γενέσθαι· περιτραπείσης δὲ τῆς νηὸς καὶ πάντων διακολυμβώντων καὶ ὁ πίθηκος ἐνήχετο. Δελφὶς δὲ θεασάμενος αὐτὸν καὶ οἰόμενος ἄνθρωπον εἶναι ὑπερεξελθὼν διεκόμιζεν. Ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ, τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ γένος Ἀθηναῖός ἐστι. Τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτόν, εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ. Καὶ ὃς ὑπολαβὼν αὐτὸν ἄνθρωπον λέγειν ἔφασκε καὶ φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη τοῦτον. Καὶ ὁ δελφὶς ἀγανακτήσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδολογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινε.

Πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον ὁ λόγος εὔκαιρος.

LXXI. Ἔλαφος καὶ λέων.

Ἔλαφος δίψῃ συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπί τινα πηγήν· πιοῦσα δέ, ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ πάνυ ἤχθετο ὡς λεπτοῖς οὖσι καὶ ἀσθενέσιν. Ἔτι δὲ αὐτῆς διανοουμένης λέων ἐπιφανεὶς ἐδίωκεν αὐτήν· κἀκείνη εἰς φυγὴν τραπεῖσα κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχεν· ἀλκὴ γὰρ ἐλάφων μὲν ἐν τοῖς ποσί, λεόντων δὲ ἐν καρδίᾳ. Μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδίον, ἡ μὲν προθέουσα διεσῴζετο· ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατά τινα ὑλώδη τόπον, τηνικαῦτα συνέβη τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις μὴ δυναμένην <τρέχειν> καὶ συλληφθῆναι τῷ λέοντι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς ἑαυτήν· ʽδειλαία ἔγωγε, ἥτις, ὑφ᾽ ὧν προδοθήσεσθαι ἔμελλον, ὑπὸ τούτων ἐσῳζόμην, οἷς δὲ καὶ σφόδρα ἐπεποίθειν, ὑπὸ τούτων ἀπωλόμηνʼ.

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὕποπτοι τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

LXXII. Ἔλαφος.

Ἔλαφος πηρωθεῖσα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν παρεγένετο εἴς τινα αἰγιαλὸν καὶ ἐνταῦθα ἐνέμετο τὸν μὲν ὁλόκληρον ὀφθαλμὸν πρὸς τῇ γῇ ἔχουσα καὶ τὴν τῶν κυνηγῶν ἔφοδον παρατηρουμένη, τὸν δὲ πεπηρωμένον ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἔνθεν γὰρ οὐδένα ὑφωρᾶτο κίνδυνον. Καὶ δή τινες παραπλέοντες ἐκεῖνον τὸν τόπον καὶ θεασάμενοι αὐτὴν κατηυστόχησαν. Καὶ ἐπειδὴ ἐλιποψύχει, εἶπε πρὸς αὑτήν· ʽἀλλ᾽ ἔγωγε ἀθλία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον ἐφυλαττόμην πολὺ χαλεπωτέραν ἔχουσα τὴν θάλασσαν, ἐφ᾽ ἣν κατέφυγον.

Οὕτω πολλάκις παρὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόληψιν τὰ μὲν χαλεπὰ τῶν πραγμάτων δοκοῦντα ὠφέλιμα εὑρίσκεται, τὰ δὲ νομιζόμενα σωτήρια ἐπισφαλῆ.

LXXIII. Ἔλαφος καὶ λέων.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ἐγένετο κατά τι σπήλαιον, ἐν ᾧ λέων ἦν, <καὶ> ἐνταῦθα εἰςῄει κρυβησομένη. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ λέοντος καὶ ἀναιρουμένη ἔφη· 'βαρυδαίμων ἔγωγε, ἥτις ἀνθρώπους φεύγουσα ἑαυτὴν θηρίῳ ἐνεχείρισα'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φόβον ἐλάττονος εἰς κίνδυνον μείζονα ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν.

LXXIV. Ἔλαφος καὶ ἄμπελος.

Ἔλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν ἐκρύπτετο ὑπό τινα ἄμπελον· διελθόντων δὲ τῶν κυνηγῶν στραφεῖσα κατήσθιε τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Εἷς δέ τις τῶν κυνηγῶν στραφεὶς καὶ θεασάμενος, ὃ εἶχεν ἀκόντιον βαλών, ἔτρωσεν αὐτήν. Ἡ δὲ μέλλουσα τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν ἔφη· 'δίκαιά γε πάσχω, ὅτι τὴν σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα'.

Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν κατὰ ἀνδρῶν, οἵτινες τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντες ὑπὸ θεῶν κολάζονται.

LXXV. Πλέοντες.

Ἐμβάντες τινὲς εἰς σκάφος ἔπλεον. Γενομένων δὲ αὐτῶν πελαγίων συνέβη χειμῶνα ἐξαίσιον γενέσθαι καὶ τὴν ναῦν μικροῦ καταδύεσθαι. Τῶν δὲ πλεόντων ἕτερος περιῤῥηξάμενος τοὺς πατρῴους θεοὺς ἐπεκαλεῖτο μετ' οἰμωγῆς καὶ στεναγμοῦ χαριστήρια ἀποδώσειν ἐπαγγελλόμενος, ἐὰν περισωθῶσι. Παυσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ πάλιν καινῆς γαλήνης γενομένης εἰς εὐωχίαν τραπέντες ὠρχοῦντό τε καὶ ἐσκίρτων, ἅτε δὴ ἐξ ἀπροςδοκήτου διαπεφευγότες. Καὶ στεῤῥὸς ὁ κυβερνήτης ὑπάρχων ἔφη πρὸς αὐτούς· 'ἀλλ', ὦ φίλοι, οὕτως ἡμᾶς γεγηθέναι δεῖ, ὡς πάλιν, ἐὰν τύχῃ, χειμῶνος γενησομένου.

Ὁ λόγος διδάσκει μὴ σφόδρα ταῖς εὐτυχίαις ἐπαίρεσθαι τῆς τύχης τὸ εὐμετάβλητον ἐννοουμένους.

LXXVI. Αἴλουρος καὶ μύες.

Ἔν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν· αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα καὶ συλλαμβάνων ἕνα ἕκαστον κατήσθιεν. Οἱ δὲ μύες συνεχῶς

ἀναλισκόμενοι κατὰ τῶν ὀπῶν ἔδυνον. Καὶ ὁ αἴλουρος μηκέτι αὐτῶν ἐφικνεῖσθαι δυνάμενος δεῖν <ἔγνω> δι' ἐπινοίας αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. Διόπερ ἀναβὰς ἐπί τινα πάσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἐνθένδε ἀποκρεμάσας προσεποιεῖτο <ἑαυ>τὸν νεκρόν. Τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, σοί γε, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαι'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ὑποκρίσεσιν ἐξαπατῶνται.

LXXVII. Μυῖαι.

Ἔν τινι ταμιείῳ μέλιτος ἐπεκχυθέντος μυῖαι προσπτᾶσαι κατήσθιον, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίσταντο. Ἐμπαγέντων δ' αὐτῶν τῶν ποδῶν, ὡς οὐκ ἐδύναντο ἀναπτῆναι, ἀποπνιγόμεναι ἔφασαν· 'ἄθλιαι ἡμεῖς, αἳ διὰ βραχεῖαν ἡδονὴν ἀπολλύμεθα'.

Οὕτω πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν αἰτία κακῶν γίνεται.

LXXVIII. Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος.

Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζῴων πίθηκος εὐδοκιμήσας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη. Ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι πάγῃ κρέας κείμενον, ἀγαγοῦσα αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν ὡς 'εὑροῦσα τοῦτο οὐ κέχρημαι αὐτῷ, γέρας δέ σοι τῆς βασιλείας τετήρηκα'· καὶ παρῄνει αὐτὸ λαμβάνειν. Τοῦ δὲ ἀμελετήτως ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέντος αἰτιωμένου τε τὴν ἀλώπεκα ὡς ἐνεδρεύσασαν αὐτῷ ἐκείνη ἔφη· 'ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιούτοις στοιχεῖν ἔχων τῶν ἀλόγων ζῴων βασιλεύεις;

Οὕτως οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

LXXIX. Ὄνος, ἀλεκτρυὼν καὶ λέων.

Ἔν τινι ἐπαύλει ὄνος καὶ ἀλεκτρυὼν ἦσαν. Ὁ λέων δὲ λιμώττων, ὡς ἐθεάσατο τὸν ὄνον, οἷός τε ἦν εἰσελθὼν καταθοινήσασθαι. Παρὰ δὲ τοῦ ψόφου τοῦ ἀλεκτρυόνος φθεγξαμένου καταπτήξας (φασὶ γὰρ πτύρεσθαι τοὺς λέοντας πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνὰς) εἰς φυγὴν ἐτράπη. Καὶ ὁ ὄνος ἀναπτερωθεὶς κατ' αὐτοῦ, εἴγε ἀλεκτρυόνα ἐφοβήθη, ἐξῆλθεν ὡς ἀποδιώξων αὐτόν· ὁ δέ, ὡς μακρὰν ἐγένετο, κατέφαγεν αὐτόν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ταπεινουμένους [μὲν] τοὺς αὐτῶν ἐχθροὺς ὁρῶντες καὶ διὰ τοῦτο καταθρασυνόμενοι λανθάνουσιν ὑπ' αὐτῶν ἀναλισκόμενοι.

LXXX. Πίθηκος καὶ κάμηλος.

Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζώων πίθηκος ἀναστὰς ὠρχήσατο. Σφόδρα δὲ αὐτοῦ εὐδοκιμοῦντος καὶ ὑπὸ πάντων ὑποσημαινομένου κάμηλος φθονήσασα ἐβουλήθη τῶν αὐτῶν ἐφικέσθαι. Διόπερ ἐξαναστᾶσα ἐπειρᾶτο καὶ αὐτὴ ὀρχεῖσθαι. Πολλὰ δὲ αὐτῆς ἄτοπα ποιούσης τὰ ζῷα ἀγανακτήσαντα ῥοπάλοις αὐτὴν παίοντα ἐξήλασαν.

Πρὸς τοὺς διὰ φθόνον κρείττοσιν ἁμιλλωμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.

LXXXI. Κάνθαροι δύο.

Ἔν τινι νησιδίῳ ταῦρος ἐνέμετο, τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο. Καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐνισταμένου ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν φίλον, ὡς ἄρα βούλοιτο εἰς τὴν ἤπειρον διαπτάσθαι, ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφὴ ἱκανῶς ὑπάρχῃ καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἐλθὼν τὸν χειμῶνα διαγένηται· ἔλεγε δέ, ὅτι, ἐὰν πολλὰς εὕρῃ τὰς νομάς, καὶ αὐτῷ οἴσει. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν πολλὴν μὲν τὴν κόπρον, ὑγρὰν <δέ>, μένων ἐτρέφετο ἐνταῦθα· τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος πάλιν εἰς τὴν νῆσον διέπτη. Ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν λιπαρὸν καὶ εὐεκτοῦντα ᾔτει αὐτὸν μή τι φέρειν, διότι προϋποσχόμενος αὐτῷ οὐδὲν ἐκόμισεν. Ὁ δὲ εἶπε· 'μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἷόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν'.

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς φιλίας μέχρις ἑστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελοῦσιν.

LXXXII. Δέλφαξ καὶ πρόβατα.

Ἔν τινι ποίμνῃ προβάτων δέλφαξ εἰςελθὼν ἐνέμετο· καὶ δή ποτε τοῦ ποιμένος συλλαμβάνοντος αὐτὸν ἐκεκράγει τε καὶ ἀντέτεινε. Τῶν δὲ προβάτων αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ τῷ βοᾶν καὶ λεγόντων· 'ἡμᾶς γὰρ οὐ συνεχῶς συλλαμβάνει; καὶ οὐ κράζομεν' ἔφη πρὸς αὐτά· 'ἀλλ' οὐχ ὁμοία γε τῇ ὑμετέρᾳ ἡ ἐμὴ σύλληψις· ὑμᾶς γὰρ ἢ διὰ τὰ ἔρια ἀγρεύει ἢ διὰ τοὺς ἄρνας, ἐμὲ δὲ διὰ τὰ κρέα'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι εἰκότως ἐκεῖνοι ἀνοιμώζουσιν, οἷς ὁ κίνδυνος οὐ περὶ χρημάτων, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας.

LXXXIII. Κίχλα.

Ἔν τινι μυρσινῶνι κίχλα ἐνέμετο, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίστατο. Ὁ ἰξευτὴς δὲ παρατηρησάμενος ἐμφιλοχωροῦσαν ἰξεύσας

συνέλαβε. Καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη· 'δειλαία εἰμί, ἥτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα σωτηρίας στερίσκομαι'.

Ὁ λόγος πρὸς ἄνδρα ἄσωτον δι' ἡδυπάθειαν ἀπολωλότα εὔκαιρός ἐστιν.

LXXXIV. Χὴν χρυσοτόκος.

Ἑρμῆς θρησκευόμενος ὑπό τινος περιττῶς χῆνα αὐτῷ ἐχαρίσατο ᾠὰ χρύσεα τίκτουσαν. Ὁ δὲ οὐκ ἀναμείνας τὴν κατὰ μικρὸν ὠφέλειαν, ὑπολαβὼν δέ, ὅτι πάντα τὰ ἐντὸς χρυσᾶ ἔχει ὁ χήν, οὐδὲν μελλήσας ἔθυσεν αὐτόν. Συνέβη δὲ αὐτὸν μὴ μόνον ὧν προσεδόκησε σφαλῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ᾠὰ ἀποβαλεῖν· τὰ γὰρ ἐντὸς πάντα σαρκώδη εὗρεν.

Οὕτω πολλάκις οἱ πλεονέκται δι' ἐπιθυμίαν πλειόνων καὶ τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται.

LXXXV. Ἑρμῆς καὶ ἀγαλματοποιός.

Ἑρμῆς βουλόμενος γνῶναι, ἐν τίνι τιμῇ παρὰ ἀνθρώποις εἴη, ἧκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ καὶ ὁρᾷ ἀγαλματοποιοῦ ἐργαστήριον. Καὶ θεασάμενος Διὸς ἄγαλμα ἐπυνθάνετο· 'πόσου'; εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὅτι 'δραχμῆς', γελάσας ἠρώτα· 'τῆς Ἥρας πόσου'; εἰπόντος δέ· 'ἔτι μείζονος' [καὶ] θεασάμενος καὶ αὐτοῦ ἄγαλμα ὑπέλαβεν, ὅτι αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἄγγελος καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ ποιοῦνται οἱ ἄνθρωποι. Διόπερ ἐπυνθάνετο ὁ Ἑρμῆς· καὶ ὁ ἀγαλματογλύφος ἔφη· 'ἀλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω'.

Πρὸς ἄνδρα κενόδοξον ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὄντα ὁ λόγος ἁρμόζει.

LXXXVI. Ἔχις καὶ ὕδρος.

Ἔχις ποτὸν ἐπί τινος κρήνης ἔπινεν· ὁ δὲ ἐνταῦθα οἰκῶν ὕδρος ἐκώλυσεν αὐτὸν ἀγανακτῶν, ὅτι μὴ ἀρκεῖται τῇ ἰδίᾳ νομῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ δίαιταν ἀφικνεῖται. Ἀεὶ δὲ τῆς φιλονεικίας αὐξανομένης συνέθεντο, ὅπως εἰς μάχην ἀλλήλοις καταστῶσι καὶ τῷ νικῶντι ἥ τε τοῦ ὕδατος καὶ τῆς γῆς νομὴ γένηται. Ταξαμένων δὲ αὐτῶν προθεσμίαν οἱ βάτραχοι διὰ μῖσος τοῦ ὕδρου παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἔχιν παρεθάρσυναν αὐτὸν ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ συμμαχήσειν αὐτῷ. Ἐνστάσης δὲ τῆς μάχης πρὸς τὸν ὕδρον ἐπολέμει, οἱ δὲ βάτραχοι μηδὲν περαιτέρω δρᾶν δυνάμενοι μεγάλα ἐκραύγασαν. Καὶ ὁ ἔχις νικήσας ᾐτιᾶτο αὐτούς, ὅτι γε συμμαχήσειν αὐτῷ ὑποσχόμενοι παρὰ τὴν μάχην οὐ μόνον <οὐκ> αὐτῷ ἐβοήθουν, ἀλλὰ καὶ ᾖδον. Οἱ δὲ ἔφασαν πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ' εὖ

γε ἴσθι, ὦ οὗτος, ὅτι ἡ ἡμετέρα συμμαχία οὐ διὰ χειρῶν, διὰ δὲ μόνης φωνῆς συνέστηκεν'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ἔνθα χειρῶν χρεία, ἡ διὰ λόγων βοήθεια οὐδὲν λυσιτελεῖ.

LXXXVII. Κύων καὶ δεσπότης.

Ἔχων τις κύνα Μελιταῖον καὶ ὄνον διετέλει ἀεὶ τῷ κυνὶ προσπαίζων· καὶ δή, εἴ ποτε ἔξω ἐδείπνει, διεκόμιζέ τι αὐτῷ καὶ προσιόντι καὶ σαίνοντι παρέβαλλεν. Ὁ δὲ ὄνος φθονήσας προσέδραμε καὶ σκιρτῶν ἐλάκτιζεν αὐτόν. Καὶ ὃς ἀγανακτήσας ἐκέλευσε παίοντας αὐτὸν ἀπαγαγεῖν καὶ τῇ φάτνῃ προσδῆσαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα πεφύκασιν.

LXXXVIII. Κύνες δύο.

Ἔχων τις δύο κύνας τὸν μὲν θηρεύειν ἐδίδασκε, τὸν δὲ οἰκουρὸν ἐποίησε· καὶ δή, <εἴ> ποτε ὁ θηρευτὴς ἐξιὼν ἐπ' ἄγραν συνελάμβανέ τι, τούτῳ ἐκ μέρους καὶ τῷ ἑτέρῳ παρέβαλλεν. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ καὶ τὸν ἕτερον ὀνειδίζοντος, εἴγε αὐτὸς μὲν ἐξιὼν παρ' ἕκαστα μοχθοίη, ὁ δὲ οὐδὲν ποιῶν τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἐντρυφᾷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλὰ μὴ ἐμὲ μέμφου, ἀλλὰ τὸν δεσπότην, ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλοτρίους δὲ πόνους κατεσθίειν'.

Οὕτω καὶ τῶν παίδων οἱ ῥᾴθυμοι οὐ μεμπτέοι, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἄγωσιν.

LXXXIX. Ἔχις καὶ ῥίνη.

Ἔχις εἰσελθὼν εἰς χαλκουργοῦ ἐργαστήριον παρὰ τῶν σκευῶν ἔρανον ᾔτει· λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν ἧκε πρὸς τὴν ῥίνην καὶ αὐτὴν παρεκάλει δοῦναί τι αὐτῷ. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα εἶπεν· 'ἀλλ' εὐήθης εἶ παρ' ἐμοῦ τι ἀποίσεσθαι οἰόμενος, ἥτις οὐ διδόναι, ἀλλὰ λαμβάνειν παρὰ πάντων εἴωθα'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μάταιοι οἱ παρὰ φιλαργύρων τι κερδαίνειν προσδοκῶντες.

XC. Πατὴρ καὶ θυγατέρες.

Ἔχων τις δύο θυγατέρας τὴν μὲν κηπουρῷ ἐξέδωκε πρὸς γάμον, τὴν δὲ ἑτέραν κεραμεῖ. Χρόνου δὲ προελθόντος ἧκεν ὡς τὴν τοῦ κηπουροῦ καὶ ταύτην ἠρώτα, πῶς ἔχοι καὶ ἐν τίνι αὐτοῖς εἴη τὰ πράγματα. Τῆς δὲ εἰπούσης πάντα μὲν αὐτοῖς παρεῖναι, ἓν δὲ τοῦτο εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, ὅπως χειμὼν γένηται καὶ ὄμβρος, ἵνα τὰ λάχανα ἀρδευθῇ, μετ' οὐ πολὺ

παρεγένετο πρὸς τὴν τοῦ κεραμέως καὶ αὐτῆς ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχοι. Τῆς δὲ τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐνδεῖσθαι εἰπούσης, τοῦτο δὲ μόνον εὔχεσθαι, ὅπως αἰθρία τε καὶ λαμπρὰ ἐπιμείνῃ ἡ σελήνη καὶ λαμπρὸς ὁ ἥλιος, ἵνα ξηρανθῇ ὁ κέραμος, εἶπε [δὲ] πρὸς αὐτήν· 'ἐὰν σὺ μὲν εὐδίαν ἐπιζητῇς, ἡ δὲ ἀδελφή σου χειμῶνα, ποτέρᾳ ὑμῶν συνεύξωμαι';

Οὕτως οἱ ἐν ταὐτῷ τοῖς ἀνομοίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως περὶ τὰ ἑκάτερα πταίουσιν.

XCI. Ἔχις καὶ ἀλώπηξ.

Ἔχις ἐπὶ παλιούρων δέσμῃ ὑπὲρ ποταμὸν παρεφέρετο· ἀλώπηξ δὲ παριοῦσα, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· 'ἄξιος τῆς νηὸς ὁ ναύκληρος'.

Πρὸς ἄνδρα πονηρὸν μοχθηροῖς πράγμασιν ἐγκυρήσαντα.

XCII. Ἔριφος καὶ λύκος.

Ἔριφος ὑστερήσας ἀπὸ ποίμνης ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἔριφος λέγει τῷ λύκῳ· 'πέπεισμαι, λύκε, ὅτι σὸν βρῶμά εἰμι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδόξως ἀποθάνω, αὔλησον, ὅπως ὀρχήσωμαι'. Αὐλοῦντος δὲ τοῦ λύκου καὶ ὀρχουμένου τοῦ ἐρίφου οἱ κύνες ἀκούσαντες <καὶ> ἐξελθόντες κατεδίωκον τὸν λύκον. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ λύκος λέγει τῷ ἐρίφῳ· 'ταῦτα ἐμοὶ καλῶς γίνεται· ἔδει γάρ με μακελλάριον ὄντα αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι'.

Οὕτως οἱ παρὰ γνώμην τοῦ καιροῦ τι πράττοντες καὶ ὧν ἐν χερσὶν ἔχουσιν ὑστεροῦνται.

XCIII. Ζεύς, Προμηθεύς, Ἀθηνᾶ, Μῶμος.

Ζεὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἀθηνᾶ κατεσκεύασαν, ὁ μὲν ταῦρον, Προμηθεὺς δὲ ἄνθρωπον, ἡ δὲ οἶκον· <καὶ> Μῶμον κριτὴν εἵλοντο. Ὁ δὲ φθονήσας τοῖς δημιουργήμασιν ἀρξάμενος ἔλεγε τὸν μὲν Δία ἡμαρτηκέναι τοῦ ταύρου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῖς κέρασι <μὴ> θέντα, ἵνα βλέπῃ, ποῦ τύπτει· τὸν δὲ Προμηθέα, διότι τοῦ ἀνθρώπου τὰς φρένας οὐκ ἔξωθεν ἀπεκρέμασεν, ἵνα μὴ λανθάνωσιν οἱ πονηροί, φανερὸν δὲ ᾖ, τί ἕκαστος κατὰ νοῦν ἔχει· τρίτον δὲ ἔλεγεν, ὡς ἔδει τὴν Ἀθηνᾶν τὸν οἶκον τροχοῖς ἐπιθεῖναι, ἵνα, ἐὰν πονηρός τις παροικισθῇ γείτων, ῥᾳδίως μεταβαίνῃ. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασκανίᾳ τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν οὕτως ἐστὶν ἐνάρετον, ὃ μὴ πάντως περί τι ψόγον ἐπιδέχεται.

XCIV. Κολοιὸς καὶ ὄρνεις.

Ζεὺς βουλόμενος βασιλέα ὀρνέων καταστῆσαι προθεσμίαν αὐτοῖς ἔταξεν, ᾗ παραγενήσεται. Κολοιὸς δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ δυσμορφίαν περιϊὼν τὰ ἀποπίπτοντα τῶν ὀρνέων πτερὰ ἀνελάμβανε καὶ ἑαυτῷ περιῆπτεν. Ὡς δὲ ἐνέστη ἡ ἡμέρα, ποικίλος γενόμενος ἧκε πρὸς τὸν Δία. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ διὰ τὴν εὐπρέπειαν βασιλέα αὐτὸν χειροτονεῖν τὰ ὄρνεα ἀγανακτήσαντα περιέστη καὶ ἕκαστον τὸ ἴδιον ἀφείλετο. Οὕτω τε συνέβη αὐτῷ ἀπογυμνωθέντι πάλιν κολοιὸν γενέσθαι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ χρεωφειλέται, μέχρι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχουσι χρήματα, δοκοῦσί τινες εἶναι, ἐπειδὰν δὲ [τὰ] αὐτὰ ἀποδώσωσιν, ὁποῖοι ἐξ ἀρχῆς ἦσαν, εὑρίσκονται.

XCV. Ἑρμῆς καὶ Γῆ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῆ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Γῆν καὶ δεῖξαι, ὅθεν ὀρύξαντες σπήλαιον ποιήσουσι. Τοῦ δὲ τὸ προςταχθὲν ποιήσαντος ἡ Γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων τὸν Δία προστεταχέναι, 'ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν', ἔφη, 'ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες παραδώσουσι.'

Πρὸς τοὺς ῥᾳδίως δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

XCVI. Ἑρμῆς.

Ζεὺς Ἑρμῆ προςέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον χέαι· ὁ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐγχεῖ. Ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος πολὺ φάρμακον κατελείπετο, λαβὼν ὅλην τὴν χύσιν κατ' αὐτοῦ κατέχεεν. Ἐκ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας πάντας ψεύδεσθαι, μάλιστα <δὲ> τοὺς σκυτέας.

Πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον ὁ λόγος εὔκαιρος.

XCVII. Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων.

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων περὶ τοξικῆς ἤριζον. Τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος ἐντείναντος τὸ τόξον καὶ τὸ βέλος ἀφέντος Ζεὺς τοσοῦτον διέβη, ὅσον Ἀπόλλων ἐτόξευσεν.

Οὕτως οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι πρὸς τῷ ἐκείνων μὴ ἐφικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

XCVIII. Ζεὺς καὶ χελώνη.

Ζεὺς γαμῶν πάντα τὰ ζῷα εἱστία. Μόνης δὲ χελώνης ὑστερησάσης διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς, διὰ τί μόνη ἐπὶ τὸ

δεῖπνον οὐκ ἦλθε. Τῆς δὲ εἰπούσης· 'οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος' ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν τὸν οἶκον αὐτῆς βαστάζουσαν.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον λιτῶς οἰκεῖν ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς διαιτᾶσθαι.

XCIX. Ζεὺς καὶ ἀλώπηξ.

Ζεὺς ἀγασάμενος ἀλώπεκος τὸ συνετὸν τῶν φρενῶν καὶ τὸ ποικίλον τὸ βασίλειον αὐτῇ τῶν ἀλόγων ζῴων ἐνεχείρισε. Βουλόμενος δὲ γνῶναι, εἰ τὰς τύχας μεταλλάξασα μετεβάλετο καὶ τὴν γλισχρότητα, φερομένης αὐτῆς ἐν φορείῳ κάνθαρον παρὰ τὴν ὄψιν ἀφῆκεν. Ἡ δὲ ἀντισχεῖν μὴ δυναμένη, ἐπειδὴ περιίπτατο τῷ φορείῳ, ἀναπηδήσασα ἀκόσμως συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀποκατέστησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, κἂν τὰ προσχήματα λαμπρότερα ἀναλάβωσιν, τὴν γοῦν φύσιν οὐ μετατίθενται.

C. Ζεὺς καὶ ἄνθρωποι.

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους ἐκέλευσεν Ἑρμῇ νοῦν αὐτοῖς ἐγχέαι· κἀκεῖνος μέτρον ποιήσας ἴσον ἐνέχεεν ἑκάστῳ. Συνέβη δὲ τοὺς μὲν μικροφυεῖς πληρωθέντας τοῦ μέτρου φρονίμους γενέσθαι, τοὺς δὲ μακροὺς ἅτε μὴ ἐφικομένου τοῦ ποτοῦ μηδὲ μέχρι γονάτων εἰς πᾶν τὸ σῶμα ἀφρονεστέρους γενέσθαι.

Πρὸς ἄνδρα εὐμεγέθη μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CI. Ἑρμῆς.

Ζεὺς Ἑρμῇ προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον χεῖν· ὁ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἑκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ ἰατροῦ ὑπολειφθέντος πολὺ φάρμακον κατελείπετο, λαβὼν [οὖν] ὅλην τὴν θυίαν κατ' αὐτοῦ κατέχεεν. Ἐκ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας πάντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς ἰατρούς.

Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον. —

CII. Ἥρως.

Ἡρωά τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων τούτῳ πολυτελῶς ἔθυεν. Ἀεὶ δὲ αὐτοῦ ἀναλισκομένου καὶ πολλὰ εἰς θυσίας δαπανῶντος ὁ ἥρως ἐπιστὰς αὐτῷ νύκτωρ ἔφη· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, πέπαυσο τὰς οὐσίας διαφθείρων· ἐὰν γὰρ πάντα ἀναλώσας πένης γένῃ, ἐμὲ αἰτιάσῃ'.

Οὕτω πολλοὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀβουλίαν δυστυχοῦντες τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρουσιν.

CIII. Ἡρακλῆς καὶ Πλοῦτος.

Ἡρακλῆς ἰσοθεωθεὶς καὶ παρὰ Διὶ ἑστιώμενος ἕνα ἕκαστον τῶν θεῶν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἠσπάζετο· καὶ δὴ τελευταίου εἰσελθόντος τοῦ Πλούτου κατὰ τοῦ ἐδάφους κύψας ἀπέστρεπτο αὐτόν. Ὁ δὲ Ζεὺς θαυμάσας τὸ γεγονὸς ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πάντας τοὺς δαίμονας προσαγορεύσας ἀσμένως μόνον τὸν Πλοῦτον ὑποβλέπεται. Ὁ δὲ εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε διὰ τοῦτο αὐτὸν ὑποβλέπομαι, ὅτι, παρ' ὃν καιρὸν ἐν ἀνθρώποις ἤμην, ἑώρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς πονηροῖς συνόντα'.

Ὁ λόγος λεχθείη ἂν ἐπ' ἀνδρὸς πλουσίου μὲν τὴν τύχην, πονηροῦ δὲ τὸν τρόπον. —

CIV. Μύρμηξ καὶ κάνθαρος.

Θέρους ὥρᾳ μύρμηξ περιπατῶν τὴν ἄρουραν πυροὺς καὶ κριθὰς συνέλεγεν ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφὰς εἰς τὸν χειμῶνα. Κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὡς ἐπιπονώτατον, εἴγε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ, <παρ' ὃν> τὰ [δὲ] ἄλλα ζῷα πόνων ἀφειμένα ῥᾳστώνην ἄγει. Ὁ δὲ τότε μὲν ἡσύχαζεν· ὕστερον δέ, [ὡς] ὅτε χειμὼν ἐνέστη, τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου ἐκλυθείσης ὁ κάνθαρος ἧκε πρὸς αὐτὸν λιμώττων καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν δεομενος. Ὁ δὲ <ἔφη> πρὸς αὐτόν· 'ὦ κάνθαρε, ἀλλ' εἰ τότε ἐπόνεις, ὅτε ἐμόχθουν καὶ ἐμὲ ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου'.

Οὕτως οἱ παρὰ τὰς εὐθηνείας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.

CV. Θύννος καὶ δελφίς.

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ὁρμῆς ἐκβρασθῆναι εἴς τινα ἠϊόνα· ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς φορᾶς ἐλαυνόμενος καὶ ὁ δελφὶς αὐτῷ συνεξώσθη. Καὶ ὁ θύννος, ὡς ἐθεάσατο ἐπιστραφεὶς [πρὸς] αὐτὸν λιποθυμοῦντα, ἔφη· 'ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατος· ὁρῶ γὰρ καὶ τὸν αἴτιόν μοι θανάτου γενόμενον συναποθνήσκοντα'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾴδιον φέρουσι τὰς [τῶν ὁμοίων] συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἴδωσι καὶ τοὺς αἰτίους τούτων γεγονότας δυστυχοῦντας. —

CVI. Ἰατρὸς καὶ νοσῶν.

Ἰατρὸς ἐκκομιζομένῳ τινὶ τῶν οἰκείων ἐπακολουθῶν ἔλεγε πρὸς τοὺς προπέμποντας ὡς 'οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῆρι ἐχρή-

σατο, οὐκ ἂν ἀπέθανε'. Τούτων δέ τις ὑποτυχὼν ἔφη· 'ὦ οὗτος, ἀλλ' οὐ νῦν σε ἔδει ταῦτα λέγειν, ὅτε οὐδὲν ὄφελος, τότε δὲ παραινεῖν, ὅτε καὶ χρῆσθαι ἠδύνατο'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς φίλοις παρὰ τὰς χρείας τὰς βοηθείας παρέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τὰς τῶν πραγμάτων ἀπογνώσεις κατειρωνεύεσθαι.

CVII. Ἰξευτὴς καὶ ἀσπίς.

Ἰξευτὴς ἀναλαβὼν ἰξὸν καὶ τοὺς καλάμους ἐξῆλθεν ἐπ' ἄγραν· θεασάμενος δὲ κίχλαν ἐπί τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθημένην ταύτην συλλαβεῖν ἐβουλήθη. Καὶ δὴ συνάψας εἰς μῆκος τοὺς καλάμους ἀτενὲς ἔβλεπεν ὅλος ὢν πρὸς τῷ ἀέρι τὸν νοῦν. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἄνω νεύων ἔλαθεν ἀσπίδα πρὸ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν κοιμωμένην πατῆσαι, ἥτις ἐπιστραφεῖσα δῆξιν <ἐπ'> αὐτὸν ἀνῆκεν. Ὁ δὲ λιποψυχῶν ἔφη πρὸς ἑαυτόν· 'ἄθλιος ἔγωγε, ὃς ἕτερον θηρεῦσαι βουλόμενος ἔλαθον αὐτὸς ἀγρευθῆναι εἰς θάνατον'.

Οὕτως οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλὰς ῥάπτοντες φθάνουσιν αὐτοὶ συμφοραῖς περιπίπτοντες. —

CVIII. Καρκῖνος καὶ ἀλώπηξ.

Καρκῖνος ἀναβὰς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐπί τινος αἰγιαλοῦ ἐνέμετο. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, ἀποροῦσα τροφῆς προσδραμοῦσα συνέλαβεν αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι θαλάσσιος ὢν χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλιπόντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.

CIX. Κάμηλος καὶ Ζεύς.

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ τοῖς κέρασιν ἀγαλλόμενον φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι. Διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τούτου ἐδέετο, ὅπως αὐτῇ κέρατα προσνείμῃ. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, εἴγε μὴ ἀρκεῖται τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ ἰσχύϊ, ἀλλὰ καὶ περισσότερον ἐπιθυμεῖ, οὐ μόνον αὐτῇ κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὤτων ἀφῆκεν.

Οὕτω πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις ἐποφθαλμιῶντες λανθάνουσι καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.

CX. Κάστωρ.

Κάστωρ ζῷον τετράπουν ἐν λίμνῃ γινόμενον. Τούτου λέγεται τὰ αἰδοῖα εἴς τινας θεραπείας χρήσιμα. Καὶ δή, εἴ ποτέ τις αὐτὸν θεασάμενος διώκοι ἐκτέμνειν βουλόμενος, εἰδώς, οὗ χάριν διώκεται, μέχρι μέν τινος φεύγει

τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι συγχρώμενος πρὸς τὸ ὁλόκληρον ἑαυτὸν διαφυλάξαι· ἐπειδὰν δὲ περικατάληπτος γένηται, ἀποκόπτων τὰ αἰδοῖα ῥίπτει καὶ οὕτως τῆς σωτηρίας τυγχάνει.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων φρόνιμοι, ὅσοι διὰ χρήματα ἐπιβουλευόμενοι, ἐκεῖνα ὑπερορῶσιν ὑπὲρ τοῦ <ἕνεκεν> τῆς σωτηρίας μὴ κινδυνεύειν.

CXI. Κηπουρός.

Κηπουρῷ τις ἐπιστὰς ἀρδεύοντι τὰ λάχανα ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰ μὲν ἄγρια τῶν λαχάνων εὐθαλῆ τε καὶ στερεά, τὰ δὲ ἥμερα λεπτὰ καὶ μεμαρασμένα. Καὶ εἶπεν· 'ἡ γῆ τῶν μὲν μήτηρ, τῶν δὲ μητρυιά'.

Οὕτω καὶ τῶν παίδων οὐχ ὁμοίως τρέφονται οἱ ὑπὸ μητρυιᾶς τρεφόμενοι τοῖς μητέρας ἔχουσιν.

CXII. Κηπουρὸς καὶ κύων.

Κηπουροῦ κύων εἰς φρέαρ ἔπεσεν· ὁ δὲ ἀνιμήσασθαι αὐτὸν βουλόμενος, ἐπεὶ κατέβη, ὁ κύων ἠπορημένος, ὡς προσῆλθεν αὐτῷ, οἰόμενος ὑπ' αὐτοῦ βαπτίζεσθαι ἔδακεν αὐτόν. Καὶ ὃς κακῶς διατεθεὶς ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε ἄξια πέπονθα· τί γὰρ σοῦ σεαυτὸν κατακρημνίσαντος τοῦ κινδύνου σε ἀπαλλάξαι ἐπειρώμην;'

Πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον πρὸς τοὺς εὐεργέτας καὶ πρὸς ἀδικοῦντας ὁ μῦθος ἁρμόζει.

CXIII. Κιθαρῳδός.

Καθαρῳδὸς ἀφυὴς ἐν κεκονιαμένῳ οἴκῳ συνεχῶς ᾄδων ἀντηχούσης αὐτῷ τῆς φωνῆς, ὥστε αὐτὸν εὔφωνον σφόδρα εἶναι, καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἔγνω δεῖν καὶ εἰς θέατρον εἰσελθεῖν. Ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ σκηνὴν καὶ πάνυ κακῶς ᾄδων λίθοις βαλλόμενος ἐξηλάθη.

Οὕτως καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι ἐν σχολαῖς τινες δοκοῦντες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιοι εὑρίσκονται.

CXIV. Κλέπται καὶ ἀλεκτρυών.

Κλέπται εἴς τινα οἰκίαν εἰσελθόντες οὐδὲν μὲν ἄλλο εὗρον, μόνον δὲ ἀλεκτρυόνα· καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπηλλάγησαν. Ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι ἐδέετο, ὅπως αὐτὸν ἀπολύσωσι χρήσιμον ὄντα τοῖς ἀνθρώποις <διὰ τὸ> καὶ νύκτωρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρειν. Οἱ δὲ ὑποτυχόντες ἔφασαν· 'ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτό σε μάλιστα θύομεν· ἐκείνους γὰρ ἐγείρων ἐξ ἑτέρων ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς κλέπτειν'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἠναντίωται, ἅ ἐστι τῶν χρηστῶν εὐεργετήματα.

CXV. Κολοιὸς καὶ κόρακες.

Κολοιός, ὁπόσῳ τῶν ἄλλων μεγέθει κολοιῶν ὑπερφέρων, ὑπερφρονήσας τοὺς ὁμοφύλους παρεγένετο πρὸς τοὺς κόρακας καὶ τούτοις ἠξίου συνδιαιτᾶσθαι· οἱ δὲ ἀμφιγνοοῦντες αὐτοῦ τό τε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. Καὶ ὃς ἀπελαθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἧκε πάλιν πρὸς τοὺς κολοιούς· οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει οὐ προσεδέξαντο αὐτόν. Οὕτω τε συνέβη αὐτῷ τῆς μετ' ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰς πατρίδας ἀπολιπόντες καὶ τὰς ἀλλοδαπὰς προκρίνοντες οὔτε ἐν ἐκείναις εὐδοκιμοῦσι διὰ τὸ ξένους εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν δυσχεραίνονται διὰ τὸ ὑπερπεφρονηκέναι αὐτούς.

CXVI. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἁρπάσας ἐπί τινος δένδρου ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν <καὶ> βουλομένη τοῦ κρέατος περιγενέσθαι στᾶσα ἐπῄνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ παραστῆσαι αὐτῇ θέλων, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, ἀποβαλὼν τὸ κρέας μεγάλα ἐκεκράγει. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἁρπάσασα ἔφη· 'ὦ κόραξ, καὶ φρένας εἰ εἶχες, οὐδὲν ἂν ἐδέησας εἰς τὸ πάντων σε βασιλεῦσαι'.

Πρὸς ἄνδρα ἀνόητον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CXVII. Κορώνη καὶ κόραξ.

Κορώνη φθονήσασα κόρακι ἐπὶ τῷ διὰ οἰωνῶν μαντεύεσθαι ἀνθρώποις καὶ τὸ μέλλον προφαίνειν καὶ διὰ τοῦτο ὑπ' αὐτῶν μαρτυρεῖσθαι ἐβουλήθη τῶν αὐτῶν ἐφικέσθαι· καὶ δὴ θεασαμένη τινὰς ὁδοιπόρους παριόντας ἧκεν ἐπί τινος δένδρου καὶ στᾶσα μεγάλα ἐκεκράγει. Τῶν δὲ πρὸς τὰς φωνὰς ἐπιστραφέντων καὶ καταπλαγέντων εἷς τις ὑποτυχὼν ἔφη· 'ἀλλ' ἀπίωμεν· κορώνη γάρ, ἥτις κεκραγυῖα οἰωνὸν οὐκ ἔχει'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι πρὸς τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

CXVIII. Κολοιὸς καὶ ἀλώπηξ.

Κολοιὸς λιμώττων ἐπί τινος συκῆς ἐκάθισεν· εὑρὼν δὲ τοὺς ὀλύνθους μηδέπω πεπείρους προσέμενεν, ἕως σῦκα γένωνται. Ἀλώπηξ δὲ θεασα-

μένη αὐτὸν ἐγχρονίζοντα καὶ τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα ἔφη· 'ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ οὗτος, ἐλπίδι προσέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δὲ οὐδαμῶς'.

Πρὸς ἄνδρα φιλόνεικον.

CXIX. Κορώνη καὶ κύων.

Κορώνη ἑστιῶσα κύνα ἐφ' ἑστίασιν ἐκάλεσεν· ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· 'τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; ἡ γὰρ δαίμων οὕτως σε μισεῖ, ὡς καὶ τῶν σῶν οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελέσθαι'. Καὶ ἡ κορώνη ἀπεκρίνατο· 'ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω, διότι οἶδα αὐτὴν ἀπεχθῶς διακειμένην, ἵνα διαλλαγῇ'.

Οὕτω πολλοὶ διὰ φόβον τοὺς πολεμίους εὐεργετεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν.

CXX. Κόραξ καὶ ὄφις.

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς ἐθεάσατο ὄφιν ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἥρπασε. Τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος καὶ δακόντος αὐτὸν ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅστις τοιοῦτον ἕρμαιον εὕρηκα, ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.

Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν ἐπ' ἄνδρα, ὃς διὰ θησαυροῦ εὕρεσιν καὶ περὶ σωτηρίας ἐκινδύνευσεν.

CXXI. Κολοιὸς καὶ περιστεραί.

Κολοιὸς ἰδὼν περιστερὰς ἔν τινι περιστεροτροφείῳ καλῶς τρεφομένας λευκάνας ἑαυτὸν ἧκεν ὡς καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. Αἱ δέ, μέχρι <μὲν> ἡσύχαζεν, οἰόμεναι περιστερὰν αὐτὸν εἶναι προσίεντο· ἐπειδὴ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγξατο, τηνικαῦτα ἀμφιγνοήσασαι αὐτοῦ τὴν φωνὴν ἐξήλασαν αὐτόν. Καὶ ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆλθε πάλιν πρὸς τοὺς κολοιούς· κἀκεῖνοι οὐ γνωρίζοντες αὐτὸν διὰ τὸ χρῶμα τῆς μεθ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν αὐτόν. Οὕτω τε δυοῖν ἐπιθυμῆσαι ζητῶν οὐδὲ μιᾶς ἔτυχεν.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι λογιζομένους, ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν πολλάκις καὶ τὰ προσόντα ἀφαιρεῖται.

CXXII. Κοιλία καὶ πόδες.

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἤριζον. Παρ' ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων, ὅτι τοσοῦτον προέχουσι τῇ ἰσχύϊ, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη ἀπεκρίνατο· 'ἀλλ', ὦ οὗτοι, ἐὰν μὴ ἐγὼ τροφὴν προσλάβωμαι, οὐδὲ ὑμεῖς βαστάζειν δυνήσεσθε'.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων τὸ μηδὲν ἐπὶ τὸ πολὺ πλῆθος, ἐὰν μὴ οἱ στρατηγοὶ ἄριστα φρονῶσιν.

CXXIII. Κολοιὸς φυγάς.

Κολοιόν τις συλλαβὼν καὶ δήσας αὐτοῦ τὸν πόδα λινῷ κάλῳ τῷ ἑαυτοῦ παιδὶ δέδωκεν. Ὁ δὲ οὐχ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις ἀναπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· 'ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅςτις τὴν παρὰ ἀνθρώπων δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἐμαυτὸν καὶ σωτηρίας στερῆσαι.

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μετρίων ἑαυτοὺς κινδύνων ῥύσασθαι βουλόμενοι ἔλαθον εἰς μείζονα δεινὰ περιπεσεῖν.

CXXIV. Κύων καὶ μάγειρος.

Κύων εἴς τι μαγειρεῖον εἰςελθὼν τοῦ μαγείρου ἀσχοληθέντος καρδίαν ἁρπάσας ἔφυγεν. Ὁ δὲ ἐπιστραφείς, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· 'ἀλλ', ὦ αὕτη, ὅπου ἂν ᾖς, φυλάξομαί σε'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

CXXV. Κύων καὶ ἀλώπηξ.

Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν. Ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς ὁ λέων ἐβρυχήσατο, φοβηθεὶς εἰς τοὐπίσω ἔφυγεν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· 'ὦ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗ οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπέμεινας';

Ὁ λόγος λεχθείη ἂν ἐπ' ἄνδρας αὐθάδεις, οἳ κατὰ πολὺ δυνατωτέρων συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ὅταν ἐκεῖνοι ἀντιστῶσιν, εὐθέως ἀναχαιτίζουσιν.

CXXVI. Κύων κρέας φέρουσα.

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινε· θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἐν τῷ ὕδατι <ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μεῖζον κρέας ἔχουσαν>. Διόπερ ἀφεῖσα τὸ ἴδιον ὥρμησεν ὥςτε τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. <Συνέβη δὲ αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι> [καὶ] τοῦ μὲν <μὴ> ἐφικομένην, διότι οὐδὲν ἦν, τοῦ δέ, ὅτι ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ παρεσύρη.

Πρὸς ἄνδρα πλεονέκτην ὁ λόγος εὔκαιρος.

CXXVII. Κύων καὶ λύκος.

Κύων πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκοιμᾶτο· λύκος δὲ θεασάμενος καὶ συλλαβὼν οἷός τε ἦν καταφαγεῖν. <Ὁ δὲ> αὐτοῦ ἐδεήθη πρὸς τὸ παρὸν μεθεῖναι αὐτὸν λέγων· 'νῦν μὲν λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός, μέλλουσι δέ μου οἱ δεσπόται γάμους ἄγειν'· ἐὰν οὖν αὐτὸν ἀφῇ, ὕστερον λιπαρὸν αὐτὸν καταθοινήσεσθαι. Ὁ δὲ πεισθεὶς τότε μὲν ἀπέλυσε, μεθ' ἡμέρας δὲ ὀλίγας, ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δώματος κοιμώμενον, ἐκάλει πρὸς αὐτὸν ὑπομιμνήσκων τῶν ὁμολογιῶν. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη· 'ἀλλ', ὦ λύκε, ἐὰν αὖθίς με πρὸ τῆς ἐπαύλεως κοιμώμενον ἴδῃς, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς'.

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες ἐκφύγωσι, ταῦτα εἰς ὕστερον φυλάσσονται.

CXXVIII. Κύνες λιμώττουσαι.

Κύνες λιμώττουσαι, ὡς ἐθεάσαντο ἔν τινι ποταμῷ βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμενοι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλαις, ὅπως πρὸς τὸ ὕδωρ ἐκπιεῖν καὶ ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. Συνέβη δὲ αὐτὰς πινούσας διαῤῥαγῆναι, <πρὶν> ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλεῖς μόχθους ὑφιστάμενοι φθάνουσι πρὸς τῷ μόχθῳ ὧν βούλονται <οὐ> περιγενέσθαι.

CXXIX. Κύων καὶ λαγωός.

Κύων θηρευτικὸς λαγωὸν συλλαβὼν τοῦτον ποτὲ μὲν ἔδακνε, ποτὲ δὲ αὐτοῦ τὰ χείλη περιέλειχεν. Ὁ δὲ ἀπαυδήσας ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, παῦσαί με καταδάκνων ἢ καταφιλῶν, ἵνα γνῶ, πότερον ἐχθρὸς ἢ φίλος μου καθέστηκας'.

Πρὸς ἄνδρα ἀμφίβολον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CXXX. Κώνωψ καὶ ταῦρος.

Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι ταύρου καὶ πολὺν χρόνον ἐπικαθίσας, ἐπειδὴ ἀπαλλάττεσθαι ἔμελλεν, ἐπυνθάνετο τοῦ ταύρου, εἰ ἤδη βούλεται αὐτὸν ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλ' οὔτε, ὅτε ἦλθες, ἔγνων οὔτε, [ὅτε] ἐὰν ἀπέλθῃς, γνώσομαι'.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα ἀδύνατον, ὃς οὔτε παρὼν οὔτε ἀπὼν ἐπιβλαβὴς ἢ ὠφέλιμος.

CXXXI. Καρύα.

Καρύα παρά τινα ὁδὸν οὖσα καὶ ὑπὸ τῶν παριόντων λίθοις βαλλομένη στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· ʽἀθλία εἰμὶ ἐγώ, ἥτις κατʼ ἐνιαυτὸν ἐμαυτῇ ὕβρεις καὶ λύπας παρέχωʼ.

Ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν λυπουμένους.

CXXXII. Κάμηλος.

Κάμηλος ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότου ὀρχήσασθαι εἶπεν· ʽἀλλʼ οὐ μόνον ὀρχουμένη εἰμὶ ἄσχημος, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσαʼ·

Ὁ λόγος εἴρηται ἐν παντὶ ἔργῳ ἀπρέπειαν ἔχοντι. —

CXXXIII. Λαγωοὶ καὶ βάτραχοι.

Λαγωοὶ καταγνόντες τὴν ἑαυτῶν δειλίαν ἔγνωσαν <δεῖν> ἑαυτοὺς κατακρημνίσαι. Παραγενομένων δὲ αὐτῶν ἐπί τινα κρημνόν, ᾧ λίμνη ὑπέκειτο, ἐνταῦθα βάτραχοι ἀκούσαντες τῆς ποδοψοφίας αὐτοὺς εἰς τὰ βαθέα τῆς λίμνης ἐδίδοσαν. Εἷς δέ τις τῶν λαγωῶν θεασάμενος αὐτοὺς ἔφη πρὸς αὐτούς· ʽἀλλὰ μηκέτι ἑαυτοὺς κατακρημνίσωμεν· ἰδοὺ γὰρ εὕρηνται καὶ ἡμῶν δειλότερα ζῷαʼ.

Οὕτω καὶ τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν ἄλλων συμφοραὶ τῶν ἰδίων δυστυχημάτων παραμυθίαι γίνονται.

CXXXIV. Λάρος καὶ ἰκτῖνος.

Λάρος ἰχθὺν καταπιὼν διαῤῥαγέντος αὐτῷ τοῦ φάρυγγος ἐπὶ τῆς ἠϊόνος νεκρὸς ἔκειτο. Ἰκτῖνος δὲ αὐτὸν θεασάμενος ἔφη· ʽἄξια σύ γε πέπονθας, ὅτι πτηνὸς γεννηθεὶς ἐπὶ θαλάσσης τὴν δίαιταν ἐποιοῦʼ.

Οὕτως οἱ τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα καταλιπόντες καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιβαλλόμενοι εἰκότως δυστυχοῦσιν.

CXXXV. Λέων καὶ γεωργός.

Λέων ἐρασθεὶς γεωργοῦ θυγατρὸς ταύτην ἐμνηστεύσατο· ὁ δὲ μὴ ἐκδοῦναι θηρίῳ τὴν θυγατέρα ὑπομένων μηδὲ ἀρνήσασθαι διὰ φόβον τὴν θυγατέρα δυνάμενος τοιοῦτον ἐπενόησεν. Ἐπειδὴ συνεχῶς αὐτῷ ὁ λεων ἐπέκειτο, ελεγεν, ὡς νυμφίον μὲν αὐτὸν ἄξιον τῆς θυγατρὸς δοκιμάζει μὴ ἄλλως δὲ αὐτῷ δύνασθαι ἐκδοῦναι, ἐὰν μὴ τούς τε ὀδόντας ἐξέλῃ καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκτέμῃ· τούτους γὰρ δεδοικέναι τὴν κόρην. Τοῦ δὲ ῥᾳδίως διὰ τὸν ἔρωτα ἑκάτερα ὑπομείναντος ὁ γεωργὸς καταφρονήσας αὐτοῦ, ὡς παρεγένετο πρὸς αὐτόν, ῥοπάλοις αὐτὸν παίων ἐξήλασεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ ῥᾳδίως τοῖς πέλας πιστεύοντες, ὅταν τῶν ἰδίων πλεονεκτημάτων ἑαυτοὺς ἀπογυμνώσωσιν, εὐάλωτοι τούτοις γίνονται, οἷς πρότερον φοβεροὶ καθεστήκεσαν.

CXXXVI. Λέων καὶ βάτραχος.

Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότος ἐπεστράφη πρὸς τὰς φωνὰς οἰόμενος μέγα τι ζῷον· προσμείνας δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον, ὡς ἐθεάσατο ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπών· 'εἶτα τηλικοῦτος ὢν τηλικαῦτα βοᾷς';

Πρὸς ἄνδρα γλωσσαλγίαν οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δυνάμενον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CXXXVII. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφὴν πορίζειν ἔγνω δεῖν δι' ἐπινοίας τοῦτο πρᾶξαι· καὶ δὴ παραγενόμενος εἴς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς προσεποιεῖτο νοσεῖν· καὶ οὕτω τὰ παραγενόμενα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν ζῷα συλλαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων καταναλωθέντων ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνεῖσα παρεγένετο· καὶ στᾶσα ἄποθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, πῶς ἔχοι· τοῦ δὲ εἰπόντος· 'κακῶς' καὶ τὴν αἰτίαν ἐρομένου, δι' ἣν οὐκ εἴσεισιν, ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε εἰσῆλθον ἄν, <εἰ> μὴ ἑώρων πολλῶν εἰσιόντων ἴχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός'.

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

CXXXVIII. Λέων καὶ ταῦρος.

Λέων ταύρῳ παμμεγέθει ἐπιβουλεύων ἐβουλήθη δόλῳ αὐτοῦ περιγενέσθαι· διόπερ πρόβατον τεθυκέναι φήσας ἐφ' ἑστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσε βουλόμενος κατακλιθέντα αὐτὸν καταγωνίσασθαι. Ὁ δὲ ἐλθὼν καὶ θεασάμενος λέβητάς τε πολλοὺς καὶ ὀβελίσκους μεγάλους, τὸ δὲ πρόβατον οὐδαμοῦ, μηδὲν εἰπὼν ἀπηλλάττετο. Τοῦ δὲ λέοντος αἰτιωμένου αὐτὸν καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν οὐδὲ ἓν δεινὸν παθὼν ἀλόγως ἄπεισιν, ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην τοῦτο ποιῶ· ὁρῶ γὰρ κατασκευὴν οὐχὶ ὡς εἰς πρόβατον, ἀλλ' εἰς ταῦρον ἡτοιμασμένην'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων αἱ τῶν πονηρῶν τέχναι οὐ λανθάνουσιν.

CXXXIX. Λέων καὶ γεωργός.

Λέων εἰς γεωργοῦ ἔπαυλιν εἰσῆλθεν· ὁ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος τὴν αὐλίαν θύραν ἔκλεισε. Καὶ ὃς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ ποίμνια διέφθειρεν, ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς βόας ἐτράπη. Καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνέῳξεν. Ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἡ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν στένοντα εἶπεν· ʽἀλλὰ σύ γε δικαίως πέπονθας· τί γὰρ τοῦτον συγκλεῖσαι ἐβούλου, ὃν καὶ μακρόθεν σε ἔδει φεύγειν᾿;

Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν πλημμελείας ὑπομένουσιν.

CXL. Λέων καὶ δελφίς.

Λέων ἐπί τινι αἰγιαλῷ πλαζόμενος, ὡς ἐθεάσατο δελφῖνα παρακύψαντα, ὡς ἐπὶ συμμαχίαν τοῦτον [ἐκάλει καὶ] παρεκάλεσε λέγων, ὅτι ἁρμόττει μάλιστα φίλους αὐτοὺς καὶ βοηθοὺς γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ τῶν θαλαττίων ζώων, αὐτὸς δὲ τῶν χερσαίων βασιλεύει. Τοῦ δὲ ἀσμένως ἐπινεύσαντος ὁ λέων ἐπὶ πολὺν χρόνον μάχην ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον ἐπεκαλεῖτο τὸν δελφῖνα ἐπὶ βοήθειαν. Ὡς δὲ ἐκεῖνος καίπερ βουλόμενος ἐκβῆναι τῆς θαλάσσης οὐκ ἠδύνατο, [καὶ] ᾐτιᾶτο αὐτὸν ὁ λέων ὡς προδότην. <Ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν·> ʽἀλλὰ μὴ ἐμὲ μέμφου, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἥτις με θαλάττιον ποιήσασα οὐκ ἐᾷ ἐπιμένειν᾿.

Οὕτως καὶ ἡμᾶς δεῖ φιλίαν σπενδομένους τοιούτους ἐπιλέγεσθαι συμμάχους, οἳ ἐν κινδύνοις παρεῖναι ἡμῖν δύνανται.

CXLI. Λέων φοβηθεὶς μῦν.

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τὸ σῶμα διέδραμεν· ὁ δὲ ἐξαναστὰς πανταχόθεν περιειλίττετο ζητῶν τὸν προσεληλυθότα. Ἀλώπηξ δὲ αὐτὸν θεασαμένη ὠνείδιζεν, εἰ λέων ὢν μῦν ηὐλαβήθη. Καὶ ὃς ἀπεκρίνατο· ʽοὐ τὸν μῦν ἐφοβήθην, ἐθαύμασα δέ, εἴ τις λέοντος κοιμωμένου τὸ σῶμα ἐπιδραμεῖν ἐτόλμησεν᾿.

Ὁ λόγος διδάσκει δεῖν τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων μηδὲ τῶν μετρίων πραγμάτων καταφρονεῖν.

CXLII. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος ἐλάφου νεβρὸν εὑρόντες περὶ τούτου ἐμάχοντο· δεινῶς δὲ ὑπὲρ ἀλλήλων διατεθέντες, ἐπειδὴ ἐσκοτώθησαν, ἡμιθανεῖς ἔκειντο. Ἀλώπηξ δὲ παριοῦσα, ὡς ἐθεάσατο τοὺς μὲν παρειμένους, τὸν δὲ νεβρὸν ἐν μέσῳ κείμενον, ἁραμένη αὐτὸν διὰ μέσων αὐτῶν ἀπηλλάττετο. Οἱ

δὲ ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενοι ἔφασαν· 'ἄθλιοι ἡμεῖς, εἴγε ἀλώπεκι ἐμοχθοῦμεν'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι εὐλόγως ἐκεῖνοι ἄχθονται, οἳ τῶν ἰδίων πόνων τοὺς τυχόντας ὁρῶσι τὰς ἐπικαρπίας ἀποφερομένους.

CXLIII. Λέων καὶ λαγωός.

Λέων περιτυχὼν λαγωῷ κοιμωμένῳ τοῦτον ἔμελλε καταφαγεῖν· μεταξὺ δὲ θεασάμενος ἔλαφον παριοῦσαν ἀφεὶς τὸν λαγωὸν ἐκείνην ἐδίωκεν. Ὁ μὲν οὖν παρὰ τὸν ψόφον ἐξαναστὰς ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον, ἐπειδὴ καταλαβεῖν οὐκ ἠδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγωόν· εὑρὼν δὲ καὶ αὐτὸν πεφευγότα ἔφη· 'ἀλλ' ἐγὼ δίκαια πέπονθα, <ὅτι> ἀφεὶς τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἐλπίδα μείζονα προέκρινα'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων μετρίοις κέρδεσι μὴ ἀρκούμενοι, μείζονας δὲ ἐλπίδας διώκοντες λανθάνουσι καὶ τὰ ἐν χερσὶ προϊέμενοι.

CXLIV. Λέων, ὄνος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν εἰς ἀλλήλους στειλάμενοι ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Πολλὴν δὲ <θήραν> αὐτῶν συλλαβόντων ὁ λέων προσέταξε τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. Τοῦ δὲ τρεῖς μοίρας ποιήσαντος καὶ ἐκλέξασθαι αὐτῷ παραινοῦντος ὁ λέων ἀγανακτήσας ἁλλόμενος κατεθοίνησε καὶ τῇ ἀλώπεκι μερίσαι προσέταξεν. Ἡ δὲ πάντα εἰς μίαν μερίδα συναθροίσασα καὶ μικρὰ ἑαυτῇ ὑπολειπομένη παρῄνει αὐτῷ ἑλέσθαι. Ἐρομένου δὲ αὐτὴν τοῦ λέοντος, [καὶ] τίς αὐτὴν οὕτω διανέμειν ἐδίδαξεν, ἡ ἀλώπηξ εἶπεν· 'αἱ τοῦ ὄνου συμφοραί'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμὸς τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

CXLV. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τῷ σώματι ἐπέδραμεν· ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν οἷός τε ἦν καταθοινήσασθαι. Τοῦ δὲ δεηθέντος μεθεῖναι αὐτὸν καὶ λέγοντος, ὅτι σωθεὶς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει, γελάσας ἀπέλυσεν αὐτόν. Συνέβη δὲ αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μυὸς χάριτι περισωθῆναι· ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπό τινων κυνηγετῶν κάλῳ ἐδέθη τινὶ δένδρῳ, τὸ τηνικαῦτα ἀκούσας ὁ μῦς αὐτοῦ στένοντος ἐλθὼν τὸν κάλων περιέφαγε καὶ λύσας αὐτὸν ἔφη· 'σὺ μὲν οὕτω μου τότε κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδεχόμενος παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσθαι· νῦν δὲ εὖ ἴσθι, ὅτι τις καὶ παρὰ μυσὶ χάρις'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι καιρῶν μεταβολαῖς οἱ σφόδρα δυνατοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς γίνονται.

CXLVI. Λέων καὶ ὄνος.

Λέων καὶ ὄνος κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι ἐξῆλθον ἐπὶ θήραν. Γενομένων δὲ αὐτῶν κατά τι σπήλαιον, <ἐν ᾧ ἦσαν ἄγριαι αἶγες, ὁ μὲν λέων> πρὸ τοῦ στομίου στὰς ἐξιούσας παρετηρεῖτο, ὁ δὲ εἰσελθὼν ἐνήλατό τε αὐταῖς καὶ ὠγκᾶτο ἐκφοβεῖν βουλόμενος. Τοῦ δὲ λέοντος τὰς πλείστας συλλαμβάνοντος ἐξελθὼν ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, εἰ γενναίως ἠγωνίσατο καὶ τὰς αἶγας ἐξεδίωκεν. Ὁ δὲ εἶπεν· 'ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι κἀγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ᾔδειν ὄνον ὄντα'.

Οὕτως οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονευόμενοι εἰκότως γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

CXLVII. Λῃστὴς καὶ συκάμινος.

Λῃστὴς ἐν ὁδῷ τινα ἀποκτείνας, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν παρατυχόντων ἐδιώκετο, καταλιπὼν αὐτὸν ᾑμαγμένον ἔφευγε. Τῶν δὲ ἄντικρυς ὁδευόντων πυνθανομένων αὐτοῦ, τίνι μεμολυσμένας ἔχει τὰς χεῖρας, ἔλεγεν ἀπὸ συκαμίνου νεωστὶ καταβεβηκέναι. Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, οἱ διώκοντες αὐτὸν ἐπελθόντες καὶ συλλαβόντες ἀπό τινος συκαμίνου ἀνεσταύρωσαν. Ἡ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἄχθομαι πρὸς τὸν σὸν θάνατον ὑπηρετοῦσα· καὶ γὰρ ὃν αὐτὸς φόνον ἀπειργάσω, τοῦτον εἰς ἐμὲ ἀπεμάττου'.

Οὕτω πολλάκις καὶ οἱ φύσει χρηστοί, ὅταν ὑπ' ἐνίων ὡς φαῦλοι διαβάλλωνται, κατ' αὐτῶν πονηρεύεσθαι οὐκ ὀκνοῦσιν.

CXLVIII. Λύκοι καὶ πρόβατα.

Λύκοι ἐπιβουλεύοντες ποίμνῃ προβάτων, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύναντο αὐτῶν περιγενέσθαι διὰ τοὺς φυλάττοντας αὐτὰ κύνας, ἔγνωσαν δεῖν διὰ δόλου τοῦτο πρᾶξαι. Καὶ πέμψαντες πρέσβεις ἐξῄτουν παρ' αὐτῶν τοὺς κύνας λέγοντες, ὡς ἐκεῖνοι τῆς ἔχθρας αἴτιοι καί, εἰ ἐγχειρίσουσιν αὐτούς, εἰρήνη μεταξὺ αὐτῶν γενήσεται. Τὰ δὲ πρόβατα μὴ προϊδόμενα τὸ μέλλον ἐξέδωκαν αὐτούς· καὶ οἱ λύκοι περιγενόμενοι ἐκείνων ῥᾳδίως καὶ τὴν ποίμνην ἀφύλακτον οὖσαν διέφθειραν.

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων αἱ τοὺς δημαγωγοὺς ῥᾳδίως προδιδοῦσαι λανθάνουσι καὶ αὐταὶ ταχέως πολεμίοις χειρούμεναι.

CXLIX. Λύκος καὶ ἵππος.

Λύκος κατά τινα ἄρουραν ὁδεύων κριθὰς εὗρε· μὴ δυνάμενος δὲ αὐταῖς τροφῇ χρήσασθαι καταλιπὼν ἀπῄει. Ἵππῳ δὲ συντυχὼν τοῦτον ἐπὶ τὰς ἀρούρας ἐπήγαγε λέγων, ὡς εὑρὼν κριθὰς αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφαγεν, αὐτῷ

δὲ ἐφύλαξεν, ἐπεὶ καὶ ἡδέως αὐτοῦ τῶν ψόφων τῶν ὀδόντων ἀκούει. Καὶ ὁ ἵππος ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, εἰ λύκοι κριθῶν τροφῇ χρῆσθαι ἠδύναντο, οὐκ ἄν ποτε τὰ ὦτα τῆς γαστρὸς προέκρινας'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροί, κἂν χρηστότητα ἐπαγγέλλωνται, οὐ πιστεύονται.

CL. Λύκος καὶ ἀρήν.

Λύκος θεασάμενος ἄρνα ἀπό τινος ποταμοῦ πίνοντα τοῦτον ἐβουλήθη μετά τινος εὐλόγου αἰτίας καταθοινήσασθαι· διόπερ στὰς ἀνωτέρω ᾐτιᾶτο αὐτὸν ὡς θολοῦντα τὸ ὕδωρ καὶ πιεῖν αὐτὸν μὴ ἐῶντα. Τοῦ δὲ λέγοντος, ὡς ἄκροις τοῖς χείλεσι πίνει καὶ ἄλλως οὐ δυνατὸν κατωτέρω ἑστῶτα ἐπάνω ταράσσειν τὸ ὕδωρ, ὁ λύκος ἀποτυχὼν ταύτης τῆς αἰτίας ἔφη· 'ἀλλὰ πέρυσι τὸν πατέρα μου ἐλοιδόρησας'. Εἰπόντος δὲ ἐκείνου μηδέπω τότε γεγενῆσθαι ὁ λύκος ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἐὰν σὺ ἀπολογιῶν εὐπορῇς, ἐγώ σε οὐ κατέδομαι;'

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἷς ἡ πρόθεσίς ἐστιν ἀδικεῖν τοὺς πάντας, παρ' αὐτοῖς οὐδὲ δικαία ἀπολογία ἰσχύει.

CLI. Λύκος καὶ ἐρωδιός.

Λύκος καταπιὼν ὀστοῦν περιῄει τὸν ἰασόμενον αὐτὸν ζητῶν· περιτυχὼν δὲ ἐρωδιῷ τοῦτον παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ τὸ ὀστοῦν ἐκβαλεῖν. Κἀκεῖνος καθεὶς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὴν φάρυγγα αὐτοῦ τὸ ὀστοῦν ἐξέσπασε καὶ τὸν ὡμολογημένον μισθὸν ἀπῄτει. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ὦ οὗτος· οὐκ ἀγαπᾷς ἐκ λύκου στόματος σῶαν τὴν κεφαλὴν ἐξενεγκών, ἀλλὰ καὶ μισθὸν ἀπαιτεῖς';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μεγίστη παρὰ τοῖς πονηροῖς εὐεργεσίας ἀμοιβὴ τὸ μὴ προσαδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν.

CLII. Λύκος καὶ αἴξ.

Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπί τινος κρημνώδους ἄντρου νεμομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι, κατωτέρω παρῄνει αὐτὴν καταβῆναι, μὴ καὶ πέσῃ λαθοῦσα, λέγων, ὡς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτὸν λειμών, ἐπεὶ καὶ ἡ πόα σφόδρα εὐανθής. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πονηρεύωνται, ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.

CLIII. Λύκος καὶ γραῦς.

Λύκος λιμώττων περιῄει ζητῶν ἑαυτῷ τροφήν· ὡς δὲ ἐγένετο κατά τινα ἔπαυλιν, ἀκούσας γραὸς κλαυθμυριζομένῳ παιδὶ διαπειλούσης, ἐὰν μὴ παύσηται, καλεῖν αὐτῷ λύκον, προσέμενεν οἰόμενος ἀληθεύειν αὐτήν. Ἑσπέρας δὲ γενομένης, ὡς οὐδὲν τοῖς λόγοις ἀκόλουθον ἐγίνετο, ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει οἱ ἄνθρωποι ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ ποιοῦσιν'.

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἳ τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσι τὰ ἔργα ἀκόλουθα.

CLIV. Λύκος καὶ πρόβατον.

Λύκος τροφῆς κεκορεσμένος, ἐπειδὴ ἐθεάσατο πρόβατον ἐπὶ γῆς βεβλημένον, αἰσθόμενος, ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ φόβον πέπτωκε, προσελθὼν παρεθάρσυνεν αὐτὸ λέγων, ὡς, ἐὰν αὐτῷ τρεῖς λόγους ἀληθεῖς <εἴπῃ>, ἀπολύσει αὐτό. <Τὸ> δὲ ἀρξάμενον ἔλεγε πρῶτον μὲν μὴ βεβουλῆσθαι αὐτῷ περιτυχεῖν, δεύτερον δέ, εἰ ἄρα τοῦτο ἥμαρτε, τυφλῷ, τρίτον δὲ ὅτι 'κακοὶ κακῶς ἀπόλοισθε πάντες οἱ λύκοι, ὅτι μηδὲν παθόντες ὑφ' ἡμῶν κακὸν πολεμεῖτε ἡμᾶς'. Καὶ ὁ λύκος ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὸ ἀψευδὲς ἀπέλυσεν αὐτό.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἀλήθεια καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύει.

CLV. Λύκος καὶ ποιμήν.

Λύκος ἀκολουθῶν ποίμνῃ προβάτων οὐδὲν ἠδίκει. Ὁ δὲ ποιμὴν κατὰ μὲν ἀρχὰς ἐφυλάττετο αὐτὸν ὡς πολέμιον καὶ δεδοικὼς παρετηρεῖτο. Ἐπεὶ δὲ συνεχῶς ἐκεῖνος παρεπόμενος οὐδ' ἀρχὴν ἁρπάζειν ἐπεχείρει, τὸ τηνικαῦτα νοήσας φύλακα μᾶλλον αὐτὸν ἢ ἐπίβουλον, ἐπειδὴ χρεία τις αὐτὸν κατέλαβεν εἰς ἄστυ παραγενέσθαι, καταλιπὼν παρ' αὐτῷ τὰ πρόβατα ἀπηλλάγη. Καὶ ὃς καιρὸν ἔχειν ὑπολαβὼν τὰ πλεῖστα <εἰς>-πεσὼν διεφόρησεν. Ὁ δὲ ποιμὴν ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος τὴν ποίμνην διεφθαρμένην ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ λύκῳ πρόβατα ἐπίστευον';

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φιλαργύροις τὴν παρακαταθήκην ἐγχειρίζοντες εἰκότως ἀποστεροῦνται.

CLVI. Λύκος καὶ πρόβατον.

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς καὶ κακῶς διατεθεὶς ἐβέβλητο τροφὰς ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι μὴ δυνάμενος· καὶ δὴ θεασάμενος πρόβατον <τούτου

ἐδεήθη ποτὸν αὐτῷ ὀρέξαι ἐκ τοῦ> παραῤῥέοντος ποταμοῦ· <'ἐὰν γάρ σύ μοι ποτόν δῷς, ἐγὼ τὴν τροφὴν ἐμαυτῷ εὑρίσκω'. Τὸ δὲ> ὑποτυχὸν ἔφη· 'ἐὰν ποτὸν σοὶ ἐπιδώσω ἐγώ, καὶ τροφὴ μοι χρήσῃ'.

Πρὸς ἄνδρα κακοῦργον δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.

CLVII. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοί ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ ἔφασαν· 'ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ᾔδειμεν, τίνες ἐστὲ καὶ τίσι πολεμεῖτε'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλονεικοῦντες τοῖς κρατοῦσι τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας <καταφρονοῦσιν>. —

CLVIII. Μάντις.

Μάντις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθεζόμενος ἠργυρολόγει. Ἐλθόντος δέ τινος αἰφνίδιον πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς τῆς οἰκίας αὐτοῦ αἱ θύραι ἀνεσπασμέναι εἴησαν καὶ πάντα τὰ ἔνδον ἐκπεφορημένα, ἐκταραχθεὶς ἀνεπήδησε καὶ στενάξας ᾔει δρόμῳ τὸ γεγονὸς ὀψόμενος. Τῶν δὲ παρατυχόντων τις θεασάμενος εἶπεν· 'ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἀλλότρια πράγματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος τὰ σαυτοῦ <οὐ> προεμαντεύου';

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους <τοὺς> τὸν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας καὶ τῶν μηδὲν προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους.

CLIX. Παῖς καὶ κόραξ.

Μαντευομένης τινὸς περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς νηπίου ὄντος οἱ μάντεις προέλεγον, ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται. Διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην κατασκευάσασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθεῖρξε φυλαττομένη, μὴ ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθῇ. Καὶ διετέλει τεταγμέναις ὥραις ἀναπεταννῦσα καὶ τὰς ἐπιτηδείους αὐτῷ τροφὰς παρεχομένη. Καί ποτε ἀνοιξάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθείσης ὁ παῖς ἀπροφυλάκτως παρέκυψεν. Οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κόρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.

CLX. Μέλισσαι καὶ Ζεύς.

Μέλισσαι φθονήσασαι ἀνθρώποις τοῦ ἰδίου μέλιτος ἧκον πρὸς τὸν Δία καὶ τούτου ἐδέοντο, ὅπως ἰσχὺν παράσχηται παιούσαις τοῖς κέντροις τοὺς προσιόντας τοῖς κηρίοις ἀναιρεῖν. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν

διὰ τὴν βασκανίαν παρεσκεύασεν αὐτάς, ἡνίκ᾽ ἂν τύπτωσί τινας, τὸ κέντρον ἀποβαλεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τῆς σωτηρίας στερίσκεσθαι.

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἄνδρας βασκάνους, οἳ καὶ αὐτοὶ βλάπτεσθαι ὑπομένουσιν.

CLXI. Μηναγύρται.

Μηναγύρται ὄνον ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκεύη ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν· καὶ δή ποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ ἀπὸ κόπου ἐκδείραντες αὐτὸν ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. Ἑτέρων δὲ αὐτοῖς μηναγυρτῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν, ὅσας ποτὲ οὐδὲ ζῶν ὑπομείνειεν ἄν.

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι, καίπερ τῆς δουλείας πεφευγότες, τῶν δουλικῶν ἀρχῶν οὐκ ἀπαλλάττονται.

CLXII. Μύες καὶ γαλαῖ.

Μυσὶ καὶ γαλαῖς πόλεμος ἦν. Ἀεὶ δὲ οἱ μύες ἡττώμενοι, ἐπειδὴ συνῆλθον εἰς ταὐτόν, ὑπέλαβον, ὅτι δι᾽ ἀναρχίαν τοῦτο πάσχουσιν· ὅθεν ἐπιλεξάμενοί τινας ἑαυτῶν στρατηγοὺς ἐχειροτόνησαν. Οἱ δὲ βουλόμενοι ἐπισημότεροι τῶν ἄλλων φανῆναι κέρατα κατασκευάσαντες ἑαυτοῖς συνῆψαν. Ἐνστάσης δὲ τῆς μάχης συνέβη πάντας τοὺς μύας ἡττηθῆναι. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὰς ὀπὰς καταφεύγοντες ῥᾳδίως εἰσέδυνον, οἱ δὲ στρατηγοὶ μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν διὰ τὰ κέρατα αὐτῶν συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Οὕτω πολλοῖς ἡ κενοδοξία κακῶν αἰτία γίνεται.

CLXIII. Μύρμηξ.

Μύρμηξ τὸ πάλαι ἄνθρωπος ἦν· καὶ τῇ γεωργίᾳ προσέχων οὐ [μόνον] τοῖς ἰδίοις πόνοις ἠρκεῖτο, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐποφθαλμιῶν διετέλει τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφαιρούμενος. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς πλεονεξίας αὐτοῦ μετεμόρφωσεν αὐτὸν εἰς τοῦτο τὸ ζῷον, ὃ καλεῖται μύρμηξ. Ὁ δὲ καὶ τὰς μορφὰς ἀλλάξας τὴν διάθεσιν οὐ μετεβάλετο· μέχρι γὰρ νῦν κατὰ τὰς ἀρούρας περιϊὼν τοὺς ἄλλων πυροὺς καὶ κριθὰς συλλέγει καὶ ἑαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φύσει πονηροί, κἂν τὰ μάλιστα κολάζωνται, τὸν τρόπον οὐ μετατίθενται.

CLXIV. Μύα.

Μύα ἐμπεσοῦσα εἰς χύτραν κρέως, ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ ζωμοῦ ἀποπνίγεσθαι ἔμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτήν· 'ἀλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λέλουμαι· κἂν ἀποθάνω, οὐδέν μοι μέλει'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾴδιον φέρουσι τὸν θάνατον οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀβασανίστως παρακολουθήσῃ. —

CLXV. Ναυαγὸς καὶ θάλασσα.

Ναυηγὸς ἐκβρασθεὶς εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐκοιμᾶτο διὰ τὸν κόπον· μετὰ μικρὸν δὲ ἐξαναστάς, ὡς ἐθεάσατο τὴν θάλασσαν, ἐμέμφετο αὐτῇ, ὅτι γε δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ πραότητι τῆς συνόψεως, ἡνίκα ἂν αὐτοὺς προσδέξηται, ἀπαγριουμένη διαφθείρει. Ἡ δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, μὴ ἐμὲ μέμφου, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ μὲν γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμί, ὁποίαν [ἂν] καὶ νῦν με ὁρᾷς, οἱ δὲ αἰφνίδιον ἐπέρχονται καὶ κυματοῦσι καὶ ἐξαγριοῦσιν'.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων οὐ δεῖ τοὺς δρῶντας αἰτιᾶσθαι ὅταν ἑτέροις ὑποτεταγμένοι ὦσι, τοὺς δὲ τοιούτοις ἐπιστατοῦντας.

CLXVI. Νέος ἄσωτος καὶ χελιδών.

Νέος ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῷα ἱματίου αὐτῷ μόνου περιλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα παρὰ καιρὸν ὀφθεῖσαν, οἰόμενος ἤδη θέρος, ὡς μηκέτι δεόμενος τοῦ ἱματίου καὶ τοῦτο φέρων ἀπημπόλησεν. Ὕστερον δὲ χειμῶνος ἐπιλαβόντος καὶ σφοδροῦ [τοῦ χειμῶνος] γεγονότος περιιών, ἐπειδὴ εἶδε τὴν χελιδόνα νεκρὰν ἐρριμμένην, ἔφη πρὸς αὐτήν· 'ὦ αὕτη, σὺ κἀμὲ καὶ σὲ ἀπώλεσας'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πάντα τὰ παρὰ καιρὸν δρώμενα ἐπισφαλῆ τυγχάνουσιν.

CLXVII. Νοσῶν καὶ ἰατρός.

Νοσῶν τις καὶ ἐπερωτώμενος ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ, πῶς διετέθη, ἔλεγε πλέον τοῦ δέοντος ἱδρωκέναι· ὁ δὲ ἔφη· 'ἀγαθὸν τοῦτο'. Ἐκ δευτέρου δὲ ἐρωτώμενος, πῶς ἔχοι, ἔφη φρίκῃ συνεχόμενον διατετινάχθαι· ὁ δὲ 'καὶ τοῦτο' ἔφη 'ἀγαθόν'. Τὸ δὲ τρίτον, ὡς παρεγένετο καὶ ἐπηρώτα αὐτόν περὶ τῆς νόσου, διαρροίᾳ περιπεπτωκέναι ἔφασκε· κἀκεῖνος 'ἀγαθὸν καὶ τοῦτο' φήσας ἀπηλλάγη. Τῶν δὲ οἰκείων τινὸς παραγενομένου πρὸς αὐτὸν καὶ πυνθανομένου, πῶς ἔχοι, ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ἐγώ σοι ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλωλα'.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τούτοις ὑπὸ τῶν πέλας μακαρίζονται τῇ ἔξωθεν οἰήσει, ἐφ' οἷς αὐτοὶ παρ' ἑαυτοῖς τὰ μάλιστα δυσφοροῦσιν.

CLXVIII. Νυκτερίς, βάτος καὶ αἴθυια.

Νυκτερὶς καὶ βάτος καὶ αἴθυια κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλας στειλάμεναι ἐμπορεύεσθαι διέγνωσαν. Καὶ δὴ ἡ μὲν νυκτερὶς ἀργύριον δανεισαμένη εἰς μέσον καθῆκεν, ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα ἐνεβάλετο, ἡ δὲ αἴθυια χαλκὸν πριαμένη καὶ τοῦτον ἐνθεμένη ἔπλει. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπείσης ἡ μὲν αἴθυια ἀπ' ἐκείνου τὸν χαλκὸν ζητοῦσα κατὰ τοῦ βυθοῦ δύνει οἰομένη τὸν χαλκὸν εὑρήσειν· ἡ δὲ νυκτερὶς τοὺς δανειστὰς φοβουμένη ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται, νυκτὸς δὲ ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν· ἡ δὲ βάτος τὰς ἐσθῆτας ἐπιζητοῦσα τῶν παριόντων ἐπιλαμβάνεται τῶν ἱματίων προσδοκῶσα τῶν ἰδίων τι ἐπιγνώσεσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι περὶ ταῦτα μᾶλλον σπουδάζομεν, περὶ ἃ ἂν πρότερον πταίσωμεν.

CLXIX. Νυκτερὶς καὶ γαλῆ.

Νυκτερὶς ἐπὶ τῆς γῆς πεσοῦσα ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη· μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι παρεκάλει περὶ τῆς σωτηρίας. Τῆς δὲ λεγούσης, ὡς οὐ δύναται αὐτὴν ἀπολῦσαι· φύσει γὰρ πάντας πολεμεῖ πτηνούς· ἔφησεν αὐτὴν μὴ ὄρνεον εἶναι, ἀλλὰ μῦν· καὶ οὕτως ἀφείθη. Ὕστερον δὲ πεσοῦσα πάλιν καὶ συλληφθεῖσα ὑπὸ ἑτέρας γαλῆς ἐδεῖτο, ὅπως μὴ θύσῃ αὐτήν. Τῆς δὲ εἰπούσης ἅπασι τοῖς μυσὶ διεχθραίνειν ἔλεγεν ἑαυτὴν μὴ μῦν, ἀλλὰ νυκτερίδα· καὶ πάλιν ἀπελύθη. Οὕτω τε συνέβη αὐτῇ δὶς ἐναλλαξαμένῃ τὸ ὄνομα τῆς σωτηρίας περιγενέσθαι.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ μὴ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένειν λογιζομένους, ὅτι οἱ τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενοι πολλοὺς καὶ τοὺς σφοδροὺς τῶν κινδύνων ἐκφεύγουσιν.

CLXX. Ἀγαλματοπώλης.

Ξύλινόν τις Ἑρμῆν κατασκευάσας ἐπώλει προενεγκὼν τοῦτον ἐν πόλει· μηδενὸς δὲ ὠνητοῦ προσιόντος ἐκκαλέσασθαί τινας βουλόμενος ἐβόα, ὡς ἀγαθοποιὸν δαίμονα καὶ κέρδους δωρητικὸν πιπράσκει. Τῶν δὲ παρατυχόντων τινὸς εἰπόντος πρὸς αὐτόν· 'ὦ οὗτος· καὶ τί τοῦτον τοιοῦτον ὄντα πωλεῖς, δέον τῶν παρ' αὐτοῦ ὠφελειῶν ἀπολαύειν'; ἀπεκρίνατο· 'ὅτι ἐγὼ μὲν ταχείας ὠφελείας τινὸς δέομαι, αὐτὸς δὲ βραδέως εἴωθε τὰ κέρδη περιποιεῖν'.

Πρὸς ἄνδρα αἰσχροκερδῆ μηδὲ θεῶν πεφροντικότα ὁ λόγος εὔκαιρος.

CLXXI. Ξυλευόμενος καὶ Ἑρμῆς.

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν πέλεκυν ἀπέβαλε· τοῦ δὲ ῥεύματος παρασύραντος αὐτὸν καθήμενος ἐπὶ τῆς ὄχθης ὠδύρετο, μέχρις οὗ ὁ Ἑρμῆς ἐλεήσας αὐτὸν ἧκε. Καὶ μαθὼν παρ' αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἔκλαιε, τὸ μὲν πρῶτον καταβὰς χρυσοῦν αὐτῷ πέλεκυν ἀνήνεγκε καὶ ἐπυνθάνετο, εἰ οὗτος αὐτοῦ εἴη· τοῦ δὲ εἰπόντος μὴ τοῦτον ἐκ δευτέρου ἀργυροῦν ἀνήνεγκε καὶ πάλιν ἀνηρώτα, εἰ τοῦτον ἀπέβαλεν· ἀρνησαμένου δὲ αὐτοῦ τὸ τρίτον τὴν ἰδίαν ἀξίνην ἀνεκόμισε· τοῦ δὲ ἐπιγνόντος ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην πάσας αὐτῷ ἐχαρίσατο. Καὶ ὃς ἐπανελθόμενος, ἐπειδὴ παρεγένετο πρὸς τοὺς ἑταίρους, τὰ γεγενημένα αὐτοῖς διηγήσατο. Τῶν δέ τις ἐποφθαλμιάσας ἐβουλήθη καὶ αὐτὸς τῶν ἴσων περιγενέσθαι· διόπερ ἀναλαβὼν πέλεκυν παρεγένετο ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποταμὸν καὶ ξυλευόμενος ἐπίτηδες τὴν ἀξίνην εἰς τὰς δίνας ἀφῆκε καθεζόμενός τε ἔκλαιεν. Ἑρμοῦ δὲ ἐπιφανέντος καὶ εἰπόντος, τί τὸ συμβεβηκὸς εἴη, ἔλεγε τὴν τοῦ πελέκεως ἀπώλειαν· τοῦ δὲ χρυσοῦν αὐτῷ ἀνενεγκόντος καὶ διερωτῶντος, εἰ τοῦτον ἀπολώλεκεν, ὑπὸ τοῦ κέρδους ὑποφθὰς ἔφασκεν αὐτὸν <εἶναι>. Καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ οὐκ ἐχαρίσατο, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἴδιον πέλεκυν ἀποκατέστησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναγωνίζεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται. —

CLXXII. Ὁδοιπόρος καὶ Τύχη.

Ὁδοιπόρος πολλὴν ὁδὸν διανύσας, ἐπειδὴ κόπῳ συνείχετο, πεσὼν παρά τι φρέαρ ἐκοιμᾶτο. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ὅσον οὔπω καταπίπτειν ἡ Τύχη ἐπιστᾶσα καὶ διεγείρασα αὐτὸν εἶπεν· ὦ οὗτος, εἴγε ἐπεπτώκεις, οὐκ ἂν τὴν σεαυτοῦ ἀβουλίαν, ἀλλ' ἐμὲ ᾐτιῶ.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἑαυτοὺς δυστυχήσαντες τοὺς θεοὺς αἰτιῶνται.

CLXXIII. Ὁδοιπόρος καὶ πλάτανος.

Ὁδοιπόροι θέρους ὥρᾳ περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι, ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο· ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀνωφελές τι τοῦτο <καὶ> ἄκαρπον ἀνθρώποις τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη· ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε;

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τινὲς ἀτυχεῖς, ὡς καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐπὶ τῇ χρηστότητι ἀπιστεῖσθαι.

CLXXIV. Ὁδοιπόρος καὶ ἔχις.

Ὁδοιπόρος χειμῶνος ὁδεύων ὥρᾳ, ὡς ἐθεάσατο ἔχιν ὑπὸ κρύους διεφθαρμένον, τοῦτον ἐλεήσας ἀνείλατο καὶ βαλὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ κόλπον θερμαίνειν ἐπειρᾶτο. Ὁ δέ, μέχρι μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους συνείχετο, ἠρέμει· ἐπειδὴ δὲ ἐθερμάνθη, εἰς τὴν αὐτοῦ γαστέρα ἀνῆκε. Καὶ ὃς ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τοῦτον ἀπολλύμενον ἔσωζον, ὃν ἔδει καὶ ἐῤῥωμένον ἀναιρεῖν';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πονηρία εὐεργετουμένη πρὸς τῷ ἀμοιβὰς μὴ ἀποδιδόναι καὶ κατὰ τῶν εὐεργετῶν ἀναπτεροῦται.

CLXXV. Ὁδοιπόροι.

Ὁδοιπόροι κατά τινα αἰγιαλὸν ὁδεύοντες, ὡς ἦλθον ἐπί τινα σκοπιάν, ἐνθένδε θεασάμενοι φρύγανα πόῤῥωθεν ἐπιπλέοντα ᾠήθησαν ναῦν μεγάλην· διὸ προςέμενον ὡς μέλλουσαν προςορμίζεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα μικρὸν προςεπέλαζον, ἀπεκαραδόκουν ὑπολαμβάνοντες πλοῖον οὐκέτι μέγα, ὡς τὸ πρότερον· ἐγγὺς δὲ παντελῶς ἐξενεχθέντα αὐτὰ ἰδόντες [φερόμενα] φρύγανα [μικρὸν προςεπέλαζον, ἀπεκαραδόκουν ὑπολαμβάνοντες πλοῖον οὐκέτι μέγα, ὡς τὸ πρότερον· ἐγγὺς δὲ παντελῶς ἐξενεχθέντα αὐτὰ ἰδόντες φρύγανα] ὄντα ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους· 'τὸ μηδὲν ἡμεῖς μάτην προςεδεχόμεθα'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δοκοῦντες φοβεροί, ὅταν εἰς διάπειραν ἔλθωσιν, εὑρίσκονται οὐδενὸς ἄξιοι.

CLXXVI. Ὁδοιπόρος καὶ Ἑρμῆς.

Ὁδοιπόρος πολλὴν ὁδὸν ἀνύων ηὔξατο, ἐὰν εὕρῃ τι, τούτου τὸ ἥμισυ τῷ Ἑρμῇ ἀναθήσειν· περιτυχὼν δὲ πήρᾳ, ἐν ᾗ ἀμύγδαλά τε ἦν καὶ φοίνικες, ταῦτα ἀνείλατο οἰόμενος ἀργύριον· ἐκτινάξας δέ, ὡς εὗρε τὰ ἐνόντα, ταῦτα καταφαγὼν καὶ λαβὼν τῶν τε ἀμυγδάλων τὰ τζέφλια καὶ τῶν φοινίκων τὰ ὀστᾶ ἐπί τινος βωμοῦ ἔθηκεν εἰπών· 'ἀπέχεις, ὦ Ἑρμῆ, τὴν εὐχήν· καὶ γὰρ τὰ ἐντός, ὧν εὗρον, καὶ τὰ ἐκτὸς πρὸς σὲ διανενέμηται.'

Πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον διὰ πλεονεξίαν καὶ θεοὺς κατασοφιζόμενον ὁ λόγος.

CLXXVII. Δέλφαξ καὶ ἀλώπηξ.

Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς αἶγα καὶ πρόβατον καὶ δέλφακα ἤλαυνεν εἰς ἄστυ. Τοῦ δὲ δέλφακος παρ' ὅλην τὴν ὁδὸν κεκραγότος ἀλώπηξ ἀκούσασα

ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τῶν λοιπῶν μεθ' ἡσυχίας φερομένων αὐτὸς μόνος βοᾷ. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι· εὖ γὰρ οἶδα, ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ἔριά τε καὶ ἄρνας παρεχομένου ὁ δεσπότης ἀφέξεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς καὶ τοὺς ἐρίφους· ἐμοὶ δὲ οὐκ ἔχων εἰς ἄλλο τι χρήσασθαι πάντως θῦσαί με θέλει καὶ φαγεῖν'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ μεμπτέοι, ὅσοι τὰς μελλούσας προορώμενοι συμφορὰς ἀποκλαίονται ἑαυτούς.

CLXXVIII. Ὄνος καὶ κηπουρός.

Ὄνος κηπουρῷ δουλεύων, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πολλὰ δὲ ἐκακοπάθει, ηὔξατο τῷ Διΐ, ὅπως τοῦ κηπουροῦ αὐτὸν ἀπαλλάξας ἑτέρῳ δεσπότῃ ἐγχειρίσῃ. Ὁ δὲ Ἑρμῆν πέμψας ἐκέλευσε κεραμεῖ αὐτὸν πωλῆσαι. Πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος, ἐπειδὴ καὶ πολλῷ πλείονα ἀχθοφορεῖν ἠναγκάζετο, καὶ τὸν Δία ἐπικαλουμένου τὸ τελευταῖον ὁ Ζεὺς παρεσκεύασεν αὐτὸν βυρσοδέψῃ πραθῆναι. Καὶ ὁ ὄνος εἰδὼς τὰ ὑπὸ τοῦ δεσπότου πραττόμενα ἔφη· 'ἀλλ' ἔμοιγε αἱρετώτερον ἦν παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις ἀχθοφοροῦντα λιμώττειν ἢ ἐνταῦθα παραγενέσθαι, ὅπου, [ἀλλ'] ἐὰν ἀποθάνω, οὐδὲ ταφῆς ἀξιωθήσομαι'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς πρώτους δεσπότας οἱ οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν καὶ ἑτέρων πεῖραν λάβωσιν.

CLXXIX. Ὄνος ἅλας βαστάζων.

Ὄνος ἅλας ἔχων ποταμὸν διέβαινεν· ὀλισθήσας δέ, ὡς κατέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος τοῦ ἅλατος κουφότερος ἐξανέστη. Ἡσθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἐμπεφορτισμένος κατά τινα ποταμὸν ἐγένετο, ᾠήθη, ὅτι, ἐὰν πάλιν πέσῃ, ἐλαφρότερος διεγερθήσεται· καὶ δὴ ἑκὼν ὤλισθε. Συνέβη δὲ αὐτῷ τῶν σπόγγων ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ μὴ δυνάμενον ἐξαναστῆναι ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι <διὰ> τὰς ἰδίας ἐπινοίας λανθάνουσιν εἰς συμφορὰς ἐνσειόμενοι.

CLXXX. Ὄνος καὶ ἡμίονος.

Ὀνηλάτης ἐπιθεὶς ὄνῳ καὶ ἡμιόνῳ γόμους ἤλαυνεν. Ὁ δὲ ὄνος, μέχρι μὲν πεδίον ἦν, ἀντεῖχε πρὸς τὸ βάρος· ὡς δὲ ἐγένετο κατά τι ὄρος, μὴ δυνάμενος ὑποφέρειν παρεκάλει τὴν ἡμίονον μέρος τι τοῦ γόμου αὐτοῦ προσδέξασθαι, ἵνα τὸ λοιπὸν αὐτὸς διακομίσαι δυνήσηται. Τῆς δὲ παρ' οὐδὲν θεμένης αὐτοῦ τοὺς λόγους ὁ μὲν κατακρημνισθεὶς διεῤῥάγη· ὁ δὲ ὀνηλάτης ἀπορῶν, ὅ τι ποιήσαι, οὐ μόνον τοῦ ὄνου τὸν γόμον τῇ ἡμιόνῳ

προςέθηκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ὄνον ἐκδείρας ἐπεσώρευσε. Καὶ ἡ οὐ μετρίως καταπονηθεῖσα ἔφη πρὸς αὑτήν· 'δίκαια πέπονθα· εἰ γὰρ παρακαλοῦντι μικρὰ κουφίσαι ἐπείσθην, οὐκ ἂν νῦν μετὰ τῶν φορτίων αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔφερον'.

Οὕτω καὶ τῶν δανειστῶν ἔνιοι διὰ φιλαργυρίαν, ἵνα μικρὰ τοῖς χρεώσταις μὴ παράσχωσι, πολλάκις καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἀπολλῦσιν.

CLXXXI. Ὄνος βαστάζων ἄγαλμα.

Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ἄγαλμα ἤλαυνεν εἰς ἄστυ. Τῶν δὲ συναντώντων [καὶ] προςκυνούντων τὸ ἄγαλμα ὁ ὄνος ὑπολαβών, ὅτι αὐτὸν προςκυνοῦσιν, ἀναπτερωθεὶς ὠγκᾶτό τε καὶ οὐκέτι περαιτέρω προϊέναι ἐβούλετο. Καὶ ὁ ὀνηλάτης αἰσθόμενος τὸ γεγονὸς τῷ ῥοπάλῳ αὐτὸν παίων ἔφη· 'ὦ κακὴ κεφαλή· ἔτι καὶ τοῦτο λοιπὸν ἦν ὄνους ὑπ' ἀνθρώπων προςκυνεῖσθαι'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι <οἱ> τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐπαλαζονευόμενοι παρὰ τοῖς εἰδόσιν αὐτοὺς γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

CLXXXII. Ὄνος ἄγριος.

Ὄνος ἄγριος ὄνον ἥμερον θεασάμενος ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ προςελθὼν ἐμακάριζεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. Ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα καὶ τὸν ὀνηλάτην ὀπίσω ἑπόμενον καὶ ῥοπάλοις παίοντα εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὁρῶ γάρ, ὅτι οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν ἀφθονίαν ἔχεις'.

Οὕτως οὐκ εὐζήλωτα <τὰ> μετὰ μυρίων κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν περιγινόμενα κέρδη.

CLXXXIII. Ὄνος καὶ τέττιγες.

Ὄνος ἀκούσας τεττίγων ᾀδόντων ἥσθη ἐπὶ τῇ εὐφωνίᾳ καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν εὐφωνίαν ἐπυνθάνετο, τί σιτούμενοι τοιαύτην φωνὴν ἀφιᾶσι. Τῶν δὲ εἰπόντων 'δρόσον' ὁ ὄνος προςμένων δρόσον λιμῷ διεφθάρη.

Οὕτω καὶ οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες πρὸς τῷ μὴ ἐφικνεῖσθαι καὶ τὰ μέγιστα δυςτυχοῦσιν.

CLXXXIV. Ὄνοι πρὸς τὸν Δία.

Ὄνοι ποτὲ ἀχθόμενοι ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν πρέσβεις ἔπεμψαν πρὸς τὸν Δία λύσιν τινὰ αἰτούμενοι τῶν πόνων. Ὁ δὲ αὐτοῖς ἐπιδεῖξαι βουλόμενος, ὅτι τοῦτο ἀδύνατον, ἔφη τότε αὐτοὺς ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς κακοπαθείας, ὅταν οὐροῦντες ποταμὸν ποιήσωσι. Κἀκεῖ-

νοι αὐτὸν ἀληθεύειν ὑπολαβόντες ἀπ᾽ ἐκείνου καὶ μέχρι νῦν, <ἔνθα ἂν ἀλλήλων οὖρον ἴδωσιν>, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ περιϊστάμενοι οὐροῦσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ ἑκάστῳ πεπρωμένον ἀθεράπευτον.

CLXXXV. Ὄνος καὶ ὀνηλάτης.

Ὄνος ὑπὸ ὀνηλάτου ἀγόμενος, ὡς μικρὸν τῆς ὁδοῦ προῆλθεν, ἀφεὶς τὴν λείαν ἀτραπὸν διὰ κρημνῶν ἐφέρετο. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ κατακρημνίζεσθαι ὁ ὀνηλάτης ἐπιλαβόμενος τῆς οὐρᾶς ἐπειρᾶτο μεταπεριάγειν αὐτόν. Τοῦ δὲ εὐτόνως ἀντιπίπτοντος ἀφεὶς αὐτὸν ἔφη· ʽνίκα· κακὴν γὰρ νίκην νικᾷς᾽.

Πρὸς ἄνδρα φιλόνεικον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CLXXXVI. Ὄνος καὶ λύκος.

Ὄνος ἔν τινι λειμῶνι νεμόμενος, ὡς ἐθεάσατο λύκον ἐπ᾽ αὐτὸν ὁρμώμενον, χωλαίνειν προσεποιεῖτο. Τοῦ δὲ προσελθόντος αὐτῷ καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι᾽ ἣν χωλαίνει, ἔλεγεν ὡς ʽφραγμιὸν διαβαίνων σκόλοπα ἐπάτησα᾽ καὶ παρῄνει αὐτῷ πρῶτον ἐξελεῖν τὸν σκόλοπα, εἶθ᾽ οὕτως αὐτὸν καταθοινήσασθαι, ἵνα μὴ ἐσθίων περιπαρῇ. Τοῦ δὲ πεισθέντος καὶ τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπάραντος ὅλον τε τὸν νοῦν πρὸς τῇ ὁπλῇ ἔχοντος ὁ ὄνος λὰξ εἰς τὸ στόμα τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐτίναξε. Καὶ ὃς κακῶς διατεθεὶς ἔφη· ʽἀλλ᾽ ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τοῦ πατρός με μαγειρικὰς τέχνας διδάξαντος αὐτὸς ἰατρικῆς ἐπελαβόμην᾽;

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.

CLXXXVII. Ὄνος καὶ ἀλώπηξ.

Ὄνος ἐνδυσάμενος λέοντος δορὰν περιῄει ἐκφοβῶν τὰ ἄλογα ζῷα· καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα ἐπειρᾶτο καὶ ταύτην δεδίττεσθαι. Ἡ δὲ (ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ προακηκοέναι φθεγξαμένου) ἔφη πρὸς τὸν ὄνον· ʽἀλλ᾽ εὖ ἴσθι, ὡς καὶ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἤκουσα᾽.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀπαιδεύτων τοῖς ἔξωθεν τύφοις δοκοῦντές τινες ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

CLXXXVIII. Ὄνον ἀγοράζων.

Ὄνον τις ἀγοράσαι μέλλων ἐπὶ πείρᾳ αὐτὸν ἔλαβε· καὶ εἰσαγαγὼν εἰς τοὺς ἰδίους ἐπὶ τῆς φάτνης αὐτὸν ἔδησεν. Ὁ δὲ καταλιπὼν τοὺς ἄλλους παρὰ τῷ ἀργοτάτῳ καὶ ἀδηφάγῳ ἔστη. Καὶ ὡς οὐδὲν ἐποίει, δήσας <καὶ> ἀπαγαγὼν τῷ δεσπότῃ αὐτὸν ἀπέδωκε. Τοῦ δὲ διερωτῶντος,

εἰ οὕτως ἀξίαν αὐτοῦ τὴν δοκιμασίαν ἐποιήσατο, ὑποτυχὼν εἶπεν· ʼἀλλʼ ἔγωγε οὐδὲν ἐπιδέομαι πείρας· οἶδα γάρ, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὁποῖον ἐξ ἁπάντων τὸν συνήθη ἐπελέξατοʼ.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοιοῦτος <ἕκαστος> ὑπολαμβάνεται, ὁποίοις ἂν ἥδηται τοῖς ἑταίροις.

CLXXXIX. Ὄνος καὶ βάτραχοι.

Ὄνος ξύλων γόμον φέρων λίμνην διέβαινεν· ὀλισθὼν δέ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν. Οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι ἀκούσαντες αὐτοῦ τὸν στεναγμὸν ἔφασαν· ʼὦ οὗτος, καὶ τί ἂν ἐποίησας, εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὀδύρῃʼ;

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα ῥᾴθυμον ἐπʼ ἐλαχίστοις πόνοις δυςφοροῦντα αὐτὸς τοὺς πλείονας ῥᾳδίως ὑφιστάμενος.

CXC. Ὄνος, κόραξ καὶ λύκος.

Ὄνος ἡλκωμένος τὸν νῶτον ἔν τινι λειμῶνι ἐνέμετο. Κόρακος δὲ ἐπικαθίσαντος αὐτῷ καὶ τὸ ἕλκος κρούοντος ὁ ὄνος ὠγκᾶτό τε καὶ ἐσκίρτα. Τοῦ δὲ ὀνηλάτου πόῤῥωθεν ἑστῶτος καὶ γελῶντος λύκος παριὼν ἐθεάσατο καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη· ʼἄθλιοι ἡμεῖς, οἵ, κἂν αὐτῷ μόνον ὀφθῶμεν, διωκόμεθα, <τούτου δὲ> καὶ προσιόντος γελῶσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν προςώπων καὶ ἐξ ἀπροόπτου δῆλοί εἰσιν.

CXCI. Ὄνος καὶ ἀλώπηξ καὶ λέων.

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον ἐπὶ ἄγραν. Λέοντος δὲ περιτυχόντος αὐτοῖς ἡ ἀλώπηξ ὁρῶσα τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον προςελθοῦσα τῷ λέοντι ὑπέσχετο παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον, ἐάν τι τῶν ἀκινδύνων ἐπαγγείληται. Τοῦ δὲ αὐτὴν ἀπολύσειν φήσαντος προςαγαγοῦσα τὸν ὄνον εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. Καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον πρῶτον τὴν ἀλώπεκα συνέλαβεν, εἶθʼ οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Οὕτως οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ ἑαυτοὺς συναπολλύννες.

CXCII. Ὄνος καὶ ἡμίονος.

Ὄνος καὶ ἡμίονος ἐν ταὐτῷ ἐβάδιζον. Καὶ δὴ ὄνος ὁρῶν τοὺς ἀμφοῖν γόμους ἴσους ὄντας ἠγανάκτει καὶ ἐσχετλίαζεν, εἴγε διπλασίονος τροφῆς

ἠξιωμένη ἡ ἡμίονος οὐδὲν περιττότερον βαστάζει. Μικρὸν δὲ αὐτῶν τῆς ὁδοῦ προϊόντων ὁ ὀνηλάτης ὁρῶν τὸν ὄνον ἀντέχειν μὴ δυνάμενον ἀφελόμενος αὐτοῦ τὸ φορτίον τῇ ἡμιόνῳ ἐπέθηκεν. Ἔτι δὲ αὐτῶν πόρρω προβαινόντων ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἀποκάμνοντα πάλιν ἀπὸ τοῦ γόμου μετετίθει, μέχρι τὰ πάντα λαβὼν καὶ ἀφελόμενος ἀπ' αὐτοῦ τῇ ἡμιόνῳ ἐπέθηκε· καὶ τότε ἐκεῖνος ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη· 'ἆρά σοι δίκαιος δοκῶ τῆς διπλῆς τροφῆς ἠξιωμένη....

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς προσήκει μὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ δὲ τοῦ τέλους τὴν ἑκάστου δοκιμάζειν διάθεσιν.

CXCIII. Ὀρνιθοθήρας καὶ πέρδιξ.

Ὀρνιθοθήρας ὀψιαίτερον αὐτῷ ξένου παραγενομένου μὴ ἔχων, ὅ τι αὐτῷ παραθείη, ὥρμησεν ἐπὶ τὸν τιθασὸν πέρδικα καὶ τοῦτον θύειν ἔμελλε. Τοῦ δὲ αἰτιωμένου αὐτὸν ὡς ἀχάριστον, εἴγε πολλὰ ὠφελούμενος παρ' αὐτοῦ τοὺς ὁμοφύλους ἐκκαλουμένου καὶ παραδιδόντος αὐτὸς ἀναιρεῖν αὐτὸν μέλλει, ἔφη· 'ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύσω, εἰ μηδὲ τῶν ὁμοφύλων ἀπέχῃ'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς οἰκείους προδιδόντες οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀδικουμένων μισοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων, οἷς προδιδόασιν.

CXCIV. Ὄρνις καὶ χελιδών.

Ὄρνις ὄφεως ᾠὰ εὑροῦσα ταῦτα ἐπιμελῶς ἐθέρμανε καὶ μετὰ τὸ θερμᾶναι ἐξεκόλαψε. Χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν ἔφη· 'ὦ ματαία, τί ταῦτα ἀνατρέφεις, ἅπερ, ἂν αὐξηθῇ, ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται';

Οὕτως ἀτιθάσευτος ἡ πονηρία, κἂν τὰ μάλιστα εὐεργετῆται.

CXCV. Ὀρνιθοθήρας καὶ κορύδαλος.

Ὀρνιθοθήρας πτηνοῖς πάγην ἵστη· κορύδαλος δὲ αὐτὸν θεασάμενος ἤρετο, τί ποιεῖ. Τοῦ δὲ εἰπόντος πόλιν κτίζειν καὶ μικρὸν ὑποχωρήσαντος πεισθεὶς τοῖς λόγοις προσῆλθε καὶ τὸ δέλεαρ ἐσθίων ἔλαθεν ἐμπεσεῖν εἰς τοὺς βρόχους. Τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα προσδραμόντος καὶ συλλαβόντος αὐτὸν ἔφη· 'ὦ οὗτος, ἐὰν τοιαύτας πόλεις κτίζῃς, πολλοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας εὑρήσεις'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεποὶ ὦσιν.

CXCVI. Ὀρνιθοθήρας καὶ πελαργός.

Ὀρνιθοθήρας δίκτυα γεράνοις ἀναπετάσας πόρρωθεν ἀπεκαραδόκει τὴν ἄγραν· πελαργοῦ δὲ σὺν ταῖς γεράνοις ἐπικαθίσαντος ἐπιδραμὼν μετ' ἐκεί-

νων καὶ αὐτὸν συνέλαβε. Τοῦ δὲ δεομένου μεθεῖναι αὐτὸν <καὶ> λέγοντος, ὡς οὐ μόνον αὐτὸς ἀβλαβὴς τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατος· τοὺς γὰρ ὄφεις καὶ τὰ λοιπὰ ἑρπετὰ συλλαμβάνων κατεσθίει· ὁ ὀρνιθοθήρας ἀπεκρίνατο· 'ἀλλ' εἰ τὰ μάλιστα μὴ φαῦλος [οὐ] σὺ εἶ, δι' αὐτὸ τοῦτο γοῦν ἄξιος εἶ κολάσεως, ὅτι μετὰ πονηρῶν κεκάθικας'.

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τὰς τῶν πονηρῶν συνηθείας περιφεύγειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ τῆς ἐκείνων κακίας κοινωνεῖν δόξωμεν.

CXCVII. Κάμηλος.

Ὅτε πρώτως κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες ἔφευγον. Ὡς δὲ χρόνου προϊόντος συνεῖδον αὐτῆς τὸ πρᾶον, ἐθάῤῥησαν μέχρι τοῦ προςελθεῖν· αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρόν, ὡς χολὴν οὐκ ἔχει τὸ ζῷον, εἰς τοῦτο <κατα>φρονήσεως ἦλθον, ὥστε καὶ χαλινὸν αὐτῇ περιθέντες παισὶν ἐλαύνειν αὐτὴν ἔδωκαν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων <ἡ> συνήθεια καταπραΰνει.

CXCVIII. Ὄφις καὶ καρκῖνος.

Ὄφις καὶ καρκῖνος ἐν ταὐτῷ διέτριβον. Καὶ ὁ μὲν καρκῖνος ἁπλῶς τῷ ὄφει καὶ εὐνοϊκῶς προςεφέρετο, ὁ δὲ ἀεὶ ὕπουλός τε καὶ πονηρός ἦν. Τοῦ δὲ καρκίνου συνεχῶς αὐτὸν παραινοῦντος ἐξαπλοῦσθαι τὰ πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ διάθεσιν μιμεῖσθαι ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο. Διόπερ ἀγανακτήσας, παρατηρησάμενος αὐτὸν κοιμώμενον, τοῦ φάρυγγος ἐπιλαβόμενος <τῇ χηλῇ καὶ ὅσον οἱόντε πιέσας φονεύει>. Ἰδὼν <δὲ> αὐτὸν ἐκτεταμένον εἶπεν· 'ὦ οὗτος· οὐ νῦν σε ἐχρῆν ἁπλοῦν εἶναι, ὅτε τέθνηκας, ὅτε δέ σοι παρῄνουν· οὐδὲ <γὰρ ἂν> ἀνῄρησο'.

Οὗτος ὁ λόγος εἰκότως ἂν λέγοιτο ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἳ παρὰ τὸν ἑαυτῶν βίον εἰς τοὺς φίλους πονηρευόμενοι μετὰ τὸν θάνατον εὐεργεσίας κατατίθενται.

CXCIX. Ὄφις, γαλῆ καὶ μύες.

Ὄφις καὶ γαλῆ ἔν τινι οἰκίᾳ ἐμάχοντο· οἱ δὲ ἐνταῦθα μύες ἀεὶ καταναλισκόμενοι ὑπὸ ἀμφοτέρων, ὡς ἐθεάσαντο <αὐτοὺς μαχομένους, ἐξῆλθον βαδίζοντες. Ἰδόντες δὲ> τοὺς μύας ἀφέντες τὴν πρὸς ἑαυτοὺς μάχην ἐπ' ἐκείνους ἐτράπησαν.

Οὕτω καὶ [οἱ] ἐπὶ τῶν πόλεων οἱ ἐν ταῖς τῶν δημαγωγῶν στάσεσιν ἑαυτοὺς παρειςκυλίοντες λανθάνουσιν αὐτοὶ ἑκατέρων παρανάλωμα γινόμενοι. —

CC. Παῖς ἀκρίδας θηρεύων.

Παῖς πρὸ τοῦ τείχους ἀκρίδας ἐθήρευε. Πολλὰς δὲ συλλαβών, ὡς ἐθεάσατο σκορπίον, οἰηθεὶς ἀκρίδα εἶναι κοιλάνας τὴν χεῖρα οἷός τε ἦν καταφέρειν αὐτοῦ. Καὶ ὃς τὸ κέντρον ἐπάρας εἶπεν· 'εἴθε γὰρ τοῦτο ποιήσαις, ἵνα καὶ ἃς συνείληφας ἀκρίδας ἀπολέσῃς'.

Οὗτος ὁ λόγος διδάσκει μὴ δεῖν πᾶσι τοῖς χρηστοῖς καὶ τοῖς πονηροῖς κατὰ ταὐτὰ προςφέρεσθαι.

CCI. Παῖς κλέπτης καὶ μήτηρ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμφοιτητοῦ δέλτον ὑφελόμενος τῇ μητρὶ ἐκόμισε· τῆς δὲ οὐ μόνον αὐτῷ <οὐκ> ἐπιπληξάσης, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεσάσης αὐτὸν ἐκ δευτέρου ἱμάτιον κλέψας ἤνεγκεν αὐτῇ· ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπαινεσάσης αὐτὸν ἐκείνης προϊὼν τοῖς χρόνοις, ὡς νεανίας ἐγένετο, ἤδη καὶ τὰ μείζονα κλέπτειν ἐπεχείρει. Ληφθεὶς δέ ποτε ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ περιαγκωνισθεὶς ἐπὶ τοὺς δημίους ἀπήγετο· τῆς δὲ ἐπακολουθούσης αὐτῷ καὶ στερνοκοπουμένης εἶπε βούλεσθαί τι αὐτῇ εἰπεῖν πρὸς τὸ οὖς· καὶ ἐπεὶ τάχιστα αὐτῷ προςῆλθε, [καὶ] τοῦ ὠτίου ἐπιλαβόμενος κατέδακεν αὐτό. Τῆς δὲ κατηγορούσης αὐτοῦ δυςσέβειαν <καὶ> εἰπούσης, <ὡς> μὴ ἀρκεσθεὶς <τοῖς προτέροις κακοῖς> ἤδη πεπλημμέληκε καὶ τὴν μητέρα ἐλωβήσατο, ἐκεῖνος ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλὰ τότε, ὅτε σοι πρῶτον τὴν δέλτον κλέψας ἤνεγκα, εἰ ἐπέπληξάς μοι, οὐκ ἂν μέχρι τούτου ἐχώρησα, ὡς καὶ ἐπὶ θάνατον ἀπάγεσθαι'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ κατ' ἀρχὰς μὴ κολαζόμενον ἐπὶ μεῖζον αὔξεται.

CCII. Περιστερὰ διψῶσα.

Περιστερὰ δίψει συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι πίνακι κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον ὑπέλαβεν ἀληθινὸν εἶναι· διόπερ πολλῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐντινάξασα. Συνέβη δὲ αὐτῇ τῶν πτερῶν περιθραυσθέντων ἐπὶ τῆς γῆς καταπεσοῦσαν ὑπό τινος τῶν παρατυχόντων συλληφθῆναι.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρὰς ἐπιθυμίας ἀπροσκέπτως τοῖς πράγμασιν ἐπιχειροῦντες λανθάνουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον εἰσιέντες.

CCIII. Περιστερὰ καὶ κορώνη.

Περιστερὰ ἔν τινι περιστεροτροφείῳ τρεφομένη ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυάττετο. Κορώνη δὲ ἀκούουσα αὐτῆς τῶν λόγων ἔφη· 'ἀλλ', ὦ αὕτη, πέπαυσο

ἐπὶ τούτῳ ἀλαζονευομένῃ· ὅσῳ γὰρ ἂν πλείονα τέκνα σχῇς, τοσούτῳ περισσοτέρας δουλείας στενάξεις'.

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν δυστυχέστεροί εἰσιν, ὅσοι ἐν τῇ δουλείᾳ τεκνοποιοῦσιν.

CCIV. Πίθηκος καὶ ἁλιεῖς.

Πίθηκος ἐπί τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθίσας, ὡς ἐθεάσατο ἁλιεῖς ἐπί τινος ἠϊόνος σαγήνην ἕλκοντας, παρετηρεῖτο τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα. Ὡς δὲ ἐκεῖνοι τὴν σαγήνην ἀνασπάσαντες μικρὸν ἄποθεν ἠρίστων, καταβὰς ἐπειρᾶτο καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ πράττειν· φασὶ δὲ μιμητικὸν εἶναι τὸ ζῷον. Ἐφαψάμενος δὲ τῶν δικτύων, ὡς συνελήφθη, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· 'ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ ἁλιεύειν μὴ μαθὼν τοῦτο ἐπεχείρουν';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἡ τῶν μηδὲν προσηκόντων ἐπιχείρησις οὐ μόνον ἀσύμφορος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβής ἐστιν.

CCV. Πλούσιος καὶ βυρσοδέψης.

Πλούσιος βυρσοδέψῃ παρῳκίσθη· μὴ δυνάμενος δὲ τὴν δυσωδίαν φέρειν διετέλει ἑκάστοτε αὐτῷ ἐπικείμενος, ἵνα μεταβῇ. Ὁ δὲ [ὡς] ἀεὶ αὐτὸ διανεβάλλετο λέγων μετ' ὀλίγον χρόνον μεταβήσεσθαι. Τούτου δὲ συνεχῶς γινομένου συνέβη χρόνου διελθόντος τὸν πλούσιον ἠθάδα τῆς ὀσμῆς γενόμενον μηκέτι αὐτῷ διενοχλεῖν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια [τῶν ἠθῶν] καὶ τὰ δυσχερῆ τῶν πραγμάτων καταπραΰνει.

CCVI. Πλούσιος καὶ θρηνῳδοί.

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων τῆς ἑτέρας ἀποθανούσης τὰς θρηνούσας ἐμισθώσατο. Τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγούσης πρὸς τὴν μητέρα· 'ἄθλιαι ἡμεῖς, εἴγε αὐταὶ τὸ πάθος θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μηδὲν προσήκουσαι οὕτως σφόδρα κόπτονται καὶ κλαίουσιν, ἐκείνη ὑποτυχοῦσα εἶπεν· 'ἀλλὰ μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ οὕτως οἰκτρῶς αὗται θρηνοῦσιν· ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσι καὶ ἀλλοτρίας συμφορὰς ἔργα λαβεῖν.

CCVII. Ποιμὴν καὶ κύων.

Ποιμὴν ἔχων κύνα παμμεγέθη τούτῳ εἰώθει τὰ ἔμβρυα καὶ τὰ ἀποθνῄσκοντα τῶν προβάτων παραβάλλειν. Καὶ δή ποτε εἰσελθούσης τῆς ποι-

μνης ὁ ποιμὴν θεασάμενος τὸν κύνα τοῖς προβάτοις σαίνοντα εἶπεν· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, ὃ θέλεις σὺ τούτοις, ἐπὶ τῇ σῇ κεφαλῇ γένοιτο'.

Πρὸς ἄνδρα κόλακα ὁ λόγος εὔκαιρος.

CCVIII. Ποιμὴν καὶ θάλασσα.

Ποιμὴν ἔν τινι παραθαλασσίῳ ποίμνια νέμων, ὡς ἐθεάσατο τὴν θάλασσαν γαληνιῶσάν τε καὶ πραεῖαν, ἐπεθύμησε πλεῖν· διόπερ πωλήσας τὰ πρόβατα φοίνικας ἐπρίατο καὶ ναῦν ἐμφορτισάμενος ἀνήχθη. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπείσης πάντα ἀπολέσας μόλις ἐπὶ γῆς διενήξατο· πάλιν δὲ γαλήνης γενομένης, ὡς ἐθεάσατό τινα ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ἐπαινοῦντα τῆς θαλάσσης τὴν ἠρεμίαν, ἔφη· 'ὦ οὗτος, αὕτη γάρ σοι φοινίκων ἐπιθυμεῖ'.

Οὕτω πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς φρονίμοις γίνονται μαθήματα.

CCIX. Ποιμὴν καὶ πρόβατα.

Ποιμὴν εἰσελάσας τὰ πρόβατα εἴς τινα δρυμῶνα, ὡς ἐθεάσατο δρῦν μεστὴν βαλάνων παμμεγέθη. ὑποστρώσας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἐπὶ ταύτην ἀνέβη καὶ τὸν καρπὸν ἀντέσειε· τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίοντα τὰς βαλάνους ἔλαθε καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. Ὁ δὲ ποιμὴν καταβάς, ὡς ἐθεάσατο τὸ γεγονός, εἶπεν· 'ὦ κάκιστα ζῷα, ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτα παρεχόμενα ἐμοῦ τοῦ τρέφοντος καὶ τὰ ἱμάτια κατεφάγετε καὶ ἀφείλασθε ἀπ' ἐμοῦ;'

Οὕτω τῶν ἀνθρώπων πολλοὶ δι' ἄγνοιαν τοὺς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετοῦντες <κατὰ> τῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται.

CCX. Ποιμὴν καὶ λυκιδεῖς.

Ποιμὴν εὑρὼν λυκιδεῖς τούτους μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἔτρεφεν οἰόμενος, ὅτι τελειωθέντες οὐ μόνον τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα τηρήσουσιν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἁρπάζοντες αὐτῷ οἴσουσιν. Οἱ δέ, ὡς τάχιστα ηὐξήθησαν, ἀδείας τυχόντες πρῶτον αὐτοῦ τὴν ποίμνην διαφθείρειν ἤρξαντο. Καὶ ὡς ταῦτα ᾔσθετο, ἀναστενάξας εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τούτους νηπίους ὄντας ἔσῳζον, οὓς ἔδει καὶ ηὐξημένους ἀναιρεῖν;'

Οὕτως οἱ τοὺς πονηροὺς περισῴζοντες λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν πρῶτον αὐτοὺς ῥωννύντες.

CCXI. Ποιμὴν παίζων.

Ποιμὴν ἐξελαύνων αὐτοῦ τὴν ποίμνην ἀπό τινος κώμης ποῤῥωτέρω διετέλει τοιαύτῃ παιδιᾷ χρώμενος. Ἐπιβοώμενος τοὺς κωμήτας ἐπὶ βοήθειαν

ἔλεγεν, ὡς λύκοι τοῖς προβάτοις ἐπῆλθον. Δὶς δὲ καὶ τρὶς τῶν ἐκ τῆς κώμης ἐκπλαγέντων καὶ κατεκπηδησάντων, εἶτα μετὰ γέλωτος ἀπαλλαγέντων συνέβη τὸ τελευταῖον ταῖς ἀληθείαις λύκους ἐπελθεῖν. Ἀποτεμνομένων δὲ αὐτοῦ τὴν ποίμνην καὶ τοῦ ποιμένος ἐπὶ βοήθεια τοὺς κωμήτας ἐπικαλουμένου ἐκεῖνοι ὑπολαβόντες αὐτὸν παίζειν κατὰ τὸ ἔθος ἧττον ἐφρόντιζον. Καὶ οὕτως αὐτῷ συνέβη τῶν προβάτων στερηθῆναι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῦτο κερδαίνουσιν οἱ ψευδόμενοι τὸ μηδέ, ὅταν ἀληθεύωσι, πιστεύεσθαι.

CCXII. Ὁδοιπόροι καὶ κόραξ.

Πορευομένοις τισὶν ἐπὶ πρόςταξίν τινα κόραξ ὑπήντησε τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν πεπηρωμένος. Ἐπιστραφέντων δὲ αὐτῶν καί τινος ὑποστρέψαι παραινοῦντος — τοῦτο γὰρ σημαίνειν τὸν οἰωνόν — ἕτερος ὑποτυχὼν εἶπε· ʽκαὶ πῶς οὗτος ἡμῖν δύναται τὰ μέλλοντα μαντεύεσθαι, ὃς ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἰδίαν πήρωσιν προεῖδεν, ἵνα φυλάξηται';

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις ἄβουλοι καὶ εἰς τὰς τῶν πέλας συμβουλίας ἀδόκιμοί εἰσιν.

CCXIII. Προμηθεὺς καὶ ἄνθρωποι.

Προμηθεὺς κατὰ πρόςταξιν Διὸς ἀνθρώπους ἔπλασε καὶ θηρία. Ὁ δὲ Ζεὺς θεασάμενος πολλῷ πλείονα τὰ ἄλογα ζῷα ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν θηρίων τινὰ διαφθείροντα ἀνθρώπους μετατυπῶσαι. Τοῦ δὲ τὸ προςταχθὲν ποιήσαντος συνέβη ἐκ τούτου τοὺς μὴ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπους πλασθέντας τὴν μὲν μορφὴν ἀνθρώπων ἔχειν, τὰς δὲ ψυχὰς θηριώδεις.

Πρὸς ἄνδρα σκαιὸν καὶ θηριώδη ὁ λόγος εὔκαιρος.

CCXIV. Πῆραι δύο.

Προμηθεὺς πλάσας [πέντε] ἀνθρώπους δύο πήρας ἐξ αὐτῶν ἀπεκρέμασε, τὴν μὲν ἀλλοτρίων κακῶν, τὴν δὲ ἰδίων· καὶ τὴν μὲν τῶν ὀθνείων ἐμπροσθίαν ἔταξε, τὴν δὲ ἑτέραν ὄπισθεν ἀπήρτησεν. Ἐξ οὗ δὴ συνέβη τοὺς ἀνθρώπους τὰ μὲν ἀλλότρια κακὰ ἐξ ἀπροόπτου κατοπτάζεσθαι, τὰ δὲ ἴδια μὴ προορᾶσθαι.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα πολυπράγμονα, ὃς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασι τυφλώττων τῶν μηδὲν προςηκόντων κήδεται. —

CCXV. Ῥοιὰ καὶ μηλέα καὶ ἐλαία καὶ βάτος.

Ῥοιὰ καὶ μηλέα καὶ ἐλαία περὶ εὐκαρπίας ἤριζον. Πολλοῦ δὲ τοῦ νείκους ἀναφθέντος βάτος ἐκ τοῦ πλησίον φραγμοῦ ἀκούσασα εἶπεν ʽἀλλ', ὦ φίλαι, παυσώμεθά ποτε μαχόμεναι'.

Οὕτω παρὰ τὰς τῶν ἀμεινόνων στάσεις καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται δοκεῖν τινες εἶναι. —

CCXVI. Ἀλώπηξ καὶ δράκων.

Συκέα παρ' ὁδὸν ἦν. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον ἐζήλωσεν αὐτοῦ τὸ μῆκος· βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισωθῆναι παραναπεσοῦσα ἐπειρᾶτο ἑαυτὴν ἐκτείνειν, μέχρις οὗ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε ῥαγεῖσα.

Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θᾶττον...... διαρρήγνυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.

CCXVII. Σῦς ἄγριος καὶ ἀλώπηξ.

Σῦς ἄγριος ἑστὼς παρά τι δένδρον τοὺς ὀδόντας ἠκόνα. Ἀλώπεκος δὲ αὐτὸν ἐρομένης τὴν αἰτίαν, δι' ἣν μηδενὸς αὐτῷ μήτε κυνηγέτου μήτε κινδύνου ἐφεστῶτος τοὺς ὀδόντας ἀκονᾷ, ἔφη· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐ ματαίως τοῦτο ποιῶ· ἐὰν γάρ με κίνδυνος καταλάβῃ, οὐ τότε περὶ τὸ ἀκονᾶν ἀσχοληθήσομαι, ἑτοίμοις δὲ οὖσι χρήσομαι'.

Ὁ λόγος διδάσκει δεῖν πρὸ τῶν κινδύνων τὰς παρασκευὰς ποιεῖσθαι.

CCXVIII. Σῦς, ἵππος καὶ κυνηγέτης.

Σῦς ἄγριος καὶ ἵππος ἐν ταὐτῷ ἐνέμοντο. Τοῦ δὲ συὸς παρ' ἕκαστα τὴν πόαν διαφθείροντος καὶ τὸ ὕδωρ θολοῦντος ὁ ἵππος βουλόμενος αὐτὸν ἀμύνασθαι [ἐπὶ] κυνηγέτην σύμμαχον παρέλαβε Κἀκείνου εἰπόντος μὴ ἄλλως δύνασθαι αὐτῷ βοηθεῖν, ἐὰν μὴ χαλινόν τε ὑπομείνῃ καὶ αὐτὸν ἐπιβάτην δέξηται, ὁ ἵππος πάντα ὑπέστη. Καὶ ὁ κυνηγέτης ἐποχηθεὶς αὐτῷ καὶ τὸν σῦν κατηγωνίσατο καὶ τὸν ἵππον προσαγαγὼν τῇ φάτνῃ προσέδησεν.

Οὕτω πολλοὶ δι' ἀλόγιστον ὀργήν, ἕως τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι θέλουσιν, ἑαυτοὺς ἑτέροις ὑποῤῥίπτουσιν.

CCXIX. Σπάλαξ.

Σπάλαξ (ἔστι δὲ τοῦτο <τὸ> ζῷον τυφλὸν) λέγει πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, ὅτι βλέπει. Κἀκείνη πειράζουσα αὐτὸν χόνδρον λιβανωτοῦ δοῦσα ἐπηρώτα, τί ποτε εἴη. Τοῦ δὲ εἰπόντος ψηφῖδα ἔφη· 'ὦ τέκνον, οὐ μόνον τοῦ βλέπειν ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀσφρήσεις ἀποβέβλησαι'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων, μέχρις οὗ τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται, καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐξελέγχονται.

CCXX. Σφῆκες καὶ πέρδικες καὶ γεωργός.

Σφῆκές ποτε καὶ πέρδικες δίψει συνεχόμενοι ἧκον πρὸς γεωργὸν καὶ παρὰ τούτου ποτὸν ᾔτουν ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τοῦ ὕδατος οἱ μὲν πέρδικες περισκάψειν τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς βότρυας εὐπρεπεῖς ποιήσειν, οἱ δὲ κύκλῳ περιστάντες τοῖς κέντροις τοὺς κλέπτας ἀπώσεσθαι. Κἀκεῖνος ὑποτυχὼν εἶπεν· 'ἀλλ' ἔμοιγε δύο βόες, οἵτινες μηδέν μοι κατεπαγγελλόμενοι πάντα ποιοῦσιν· οἷς ἄμεινόν ἐστιν ἢ ὑμῖν τὸ ποτὸν παρασχεῖν'.

Πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον ὁ λόγος εὔκαιρος.

CCXXI. Δένδρα καὶ κάλαμοι.

Τὰ δένδρα ποτὲ κατεασσόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὡς ἑώρα τοὺς καλάμους ἀβλαβεῖς διαμένοντας, ἐπυνθάνετο αὐτῶν, πῶς αὐτὰ μὲν ἰσχυρὰ καὶ ἐμβριθῆ ὄντα οὕτως κατακλᾶται, οἱ δὲ λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς ὄντες οὐδὲν πάσχουσι. Κἀκεῖνοι ἔφασαν· 'ὅτι ἡμεῖς συνιδόντες τὴν ἑαυτῶν ἀσθένειαν εἴκομεν τῇ τῶν ἀνέμων ἐμβολῇ καὶ οὕτω τὰς ὁρμὰς ἐκκλίνομεν· ὑμεῖς δὲ πεποίθατε τῇ ἰδίᾳ δυνάμει καὶ ἀντιτείνετε καὶ διὰ τοῦτο κατεάσσεσθε'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων τὸ εἴκειν τοῦ ἀνθίστασθαι ἀσφαλέστερον

CCXXII. Ὕαιναι.

Τὰς ὑαίνας φασὶ παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλάττειν τὴν φύσιν καὶ ποτὲ μὲν ἄῤῥενας γίνεσθαι, ποτὲ δὲ θηλείας. Καὶ δή ποτε ὕαινα ἄρσην <πρὸς> ὕαιναν θήλειαν παρὰ φύσιν διετέθη· ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη· 'ἀλλ', ὦ οὗτος, οὕτω ταῦτα πρᾶττε ὡς ἐγγὺς τὰ αὐτὰ πεισόμενος'.

Τοῦτο εἰκότως εἴποι ἄν τις πρὸς τὸν ἤδη ἄρχοντα ὁ μετ' ἐκεῖνον μέλλων, εἰ πλημμελές τι πάσχοι.

CCXXIII. Ταῦρος καὶ αἶγες ἄγριαι.

Ταῦρος διωκόμενος ὑπὸ λέοντος κατέφυγεν εἴς τι σπήλαιον, ἐν ᾧ ἦσαν αἶγες ἄγριαι· τυπτόμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ κερατιζόμενος <ἔφη>· 'ἀλλ' οὐχ ὑμᾶς φοβούμενος ἀνέχομαι, τὸν δὲ πρὸ τοῦ στομίου ἑστῶτα λέοντα'.

Οὕτω πολλοὶ διὰ φόβον τῶν κρειττόνων καὶ τὰς ἐκ τῶν ἡττόνων ὕβρεις ὑπομένουσιν.

CCXXIV. Τέττιξ καὶ ἀλώπηξ.

Τέττιξ ἐπί τινος ὑψηλοῦ δένδρου ᾖδεν. Ἀλώπηξ δὲ βουλομένη αὐτὸν καταφαγεῖν τοιοῦτόν τι ἐπενόησεν. Ἄντικρυς στᾶσα ἐθαύμαζεν αὐτοῦ τὴν

εὐφωνίαν καὶ παρεκάλει καταβῆναι λέγουσα, ὅτι ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, πηλίκον ζῷον τηλικαύτην φωνὴν φθέγγεται. Κἀκεῖνος ὑπονοήσας αὐτῆς τὴν ἐνέδραν φύλλον ἀποσπάσας καθῆκε. Προσδραμούσης δὲ ὡς ἐπὶ τὸν τέττιγα ἔφη· 'ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ αὕτη, εἰ ὑπέλαβές με καταβήσεσθαι· ἐγὼ γὰρ ἀπ' ἐκείνου ἀλώπεκας φυλάττομαι, ἀφ' οὗ ἐν ἀφοδεύματι ἀλώπεκος πτερὰ τέττιγος ἐθεασάμην'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πάσης προνοίας ἡ τύχη δυνατωτέρα καθέστηκεν.

CCXXV. Κύκνος.

Τοὺς κύκνους φασὶ παρὰ τὸν θάνατον ᾄδειν. Καὶ δή τις περιτυχὼν κύκνῳ πωλουμένῳ καὶ ἀκούσας, ὅτι εὐμελέστατόν ἐστι ζῷον, ἠγόρασε. Καὶ ἔχων ποτὲ συνδείπνους προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ᾆσαι ἐν τῷ πότῳ. Τοῦ δὲ τότε μὲν ἡσυχάζοντος, ὕστερον δέ ποτε, ὡς ἐνόησεν, ὅτι ἀποθνήσκειν ἔμελλεν, ἑαυτὸν θρηνοῦντος ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἀκούσας ἔφη· 'ἀλλ' εἰ σὺ οὐ καλῶς ᾄδεις, ἐὰν μὴ ἀποθνήσκῃς, ἐγὼ μάταιος ἦν, ὃς τότε σε παρεκάλουν, ἀλλ' οὐκ ἔθυον'.

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων, ἃ μὴ ἑκόντες χαρίσασθαι βούλονται, ταῦτα ἄκοντες ἐπιτελοῦσιν.

CCXXVI. Ταὼς καὶ κολοιός.

Τῶν ὀρνέων βουλευομένων περὶ βασιλείας ταὼς ἠξίου αὐτὸν χειροτονῆσαι βασιλέα διὰ τὸ κάλλος· ὡρμημένων δὲ ἐπὶ τοῦτο τῶν ὀρνέων κολοιὸς εἶπεν· 'ἀλλ' ἐὰν σοῦ βασιλεύοντος ἀετὸς ἡμᾶς διώκῃ, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις';

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐ μεμπτοί, ὅσοι προειδότες τοὺς μέλλοντας κινδύνους, πρὶν παθεῖν, φυλάττονται.

CCXXVII. Ὗς καὶ κύων.

Ὗς καὶ κύων πρὸς ἀλλήλους διεφέροντο. Τῆς δὲ ὑὸς ὀμνυούσης τὴν Ἀφροδίτην, [ὅτι] ἐὰν μὴ παύσηται, τοῖς ὀδοῦσιν αὐτὴν ἀνατεμεῖν ἡ κύων ἔλεγε καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο αὐτὴν ἀγνωμονεῖν, εἴγε Ἀφροδίτη μισεῖ, ἄλλως τε καὶ ἐὰν φάγῃ τις ὑὸς κρέα, τοῦτον οὐκ ἐᾷ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῆς εἰσιέναι. Καὶ ἡ ὗς ὑποτυχοῦσα ἔφη· 'ἀλλὰ τοῦτό γε οὐ στυγοῦσά με ποιεῖ, προνοουμένη δέ, ἵνα μηδείς με θύῃ'.

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων πολλάκις καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν προσφερόμενα ὀνείδη ἐπαίνοις μετασχηματίζουσιν.

CCXXVIII. Ὗς καὶ κύων.

Ὗς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. Τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης, ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων <ταχέως> ἀποκύει, <ἡ> ὗς ὑποτυχοῦσα εἶπεν· 'ἀλλ', ὅταν τοῦτο φράζῃς, γίνωσκε, ὅτι τυφλὰ τίκτεις'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἐν δὲ τῇ τελειότητι κρίνεται. —

CCXXIX. Φιλάργυρος.

Φιλάργυρός <τις> τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος βῶλον χρυσοῦν ὠνήσατο καὶ τοῦτον πρὸ τοῦ τείχους κατορύξας διετέλει συνεχῶς ἐρχόμενος καὶ ἐπισκεπτόμενος. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον ἐργατῶν τις παρατηρησάμενος αὐτοῦ τὰς ἀφίξεις καὶ ὑπονοήσας τὸ ἀληθὲς ἀπαλλαγέντος αὐτοῦ τὸ χρυσίον ἀνείλατο. Ὁ δέ, ὡς ἐπανελθὼν εὗρε τὸν τόπον <κενόν>, ἔκλαιε καὶ τὰς τρίχας ἐσπάρασσεν. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν ὑπερπαθοῦντα καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἔφη πρὸς αὐτόν· 'μὴ λυποῦ, λαβὼν δὲ [τούτου] λίθον κατάθες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ νόμιζε τὸ χρυσίον κεῖσθαι· οὐδὲ γάρ, ὅτε ἦν, ἐχρῶ αὐτῷ'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ μηδέν ἐστιν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ καὶ ἡ χρῆσις παρῇ. —

CCXXX. Χελώνη καὶ λαγωός.

Χελώνη καὶ λαγωὸς περὶ ὀξύτητος ἤριζον. Καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ βραδυτῆτα οὐ διέλιπε τρέχουσα καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγωὸν παραδραμοῦσα ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν πόνος ἐνίκησεν.

CCXXXI. Χελιδὼν καὶ ὄφις.

Χελιδὼν ἔν τινι δικαστηρίῳ νεοττοποιησαμένη ἐξέπτη· δράκων δὲ προσερπύσας κατέφαγεν αὐτῆς τοὺς νεοττούς. Ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα καὶ τὴν καλιὰν κενὴν εὑροῦσα ὑπερπαθῶς ἔστενεν· ἑτέρας δὲ χελιδόνος παρηγορεῖν αὐτὴν πειρωμένης καὶ λεγούσης, <ὅτι> οὐ μόνον αὐτὴν τέκνα ἀποβαλεῖν συμβέβηκεν, ὑποτυχοῦσα εἶπεν· 'ἀλλ' ἔγωγε οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς τέκνοις κλαίω, ὅσον ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἠδίκημαι, ἐν ᾧ οἱ ἀδικούμενοι βοηθείας τυγχάνουσιν'.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις χαλεπώτεραι γίνονται τοῖς πάσχουσιν αἱ συμφοραί, ὅταν, ὑφ' ὧν ἥκιστα προσεδόκησαν, ὑφιστῶνται.

CCXXXII. Χῆνες καὶ γέρανοι.

Χῆνες καὶ γέρανοι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο· ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν αἱ μὲν γέρανοι ἐλαφραὶ οὖσαι ἀπέπτησαν, οἱ δὲ χῆνες μείναντες διὰ τὰ βάρη τῶν σωμάτων συνελήφθησαν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὰν πόλεμος ἐν πόλει γένηται, οἱ μὲν πένητες εὐπρόφοροι ὄντες ῥᾳδίως ἀπὸ πόλεως εἰς ἑτέραν πόλιν διασῴζονται τῆς ἐλευθερίας μετέχοντες, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες πολλάκις δουλεύουσιν. —

CCXXXIII. Ψύλλα καὶ ἀθλητής.

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐκάθισεν ἐπὶ ταρσοῦ ποδὸς ἀθλητοῦ νοσοῦντος καὶ ἀλλομένη ἐνῆκε δῆγμα. Ὁ δ' ἀκροχολήσας εὐτρεπίσας τοὺς ὄνυχας οἷός τε ἦν συνθλάσαι τὴν ψύλλαν· ἡ δὲ ὑφ' ὁρμῆς φυσικὸν πήδημα λαβοῦσα ἀπέδρα τοῦ θανεῖν ἀπαλλαγεῖσα. Καὶ <ὃς> στενάξας εἶπεν· ‹Ἡράκλεις· ὅταν πρὸς ψύλλαν οὕτως <συμμαχῇς>, πῶς ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς συνεργὸς ἔσῃ';

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ὁ λόγος διδάσκει μὴ δεῖν ἐπὶ τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀκίνδυνα πράγματα ἐπευθὺς ἀνακαλεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς μείζους ἀνάγκας.

CCXXXIV. Ψιττακὸς καὶ γαλῆ.

Ψιττακόν τις ἀγοράσας ἐφῆκεν ἐπὶ τῆς οἰκίας νέμεσθαι· ὁ δὲ τῇ ἡμερότητι χρησάμενος ἀναπηδήσας ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἐκάθισε κἀκεῖθεν τερπνὸν ἐκεκράγει. Γαλῆ δὲ θεασαμένη ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, τίς τέ ἐστι καὶ πόθεν ἦλθεν· ὁ δὲ εἶπεν· 'ὁ δεσπότης με νεωστὶ ἐπρίατο'. 'Οὐκοῦν ἰταμώτατε ζῴων' ἔφη 'πρόσφατος ὢν τοιαῦτα βοᾷς, ὅτε ἐμοὶ τῇ οἰκογενεῖ οὐκ ἐπιτρέπουσιν οἱ δεσπόται, ἀλλ', ἐάν ποτε τοῦτο πράξω, προσαγανακτοῦντες ἀπελαύνουσί με.' Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων· 'οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ σύ γε βάδιζε μακράν· οὐχ ὁμοίως γὰρ δυσχεραίνουσιν οἱ δεσπόται ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ, ὅσον ἐπὶ τῇ σῇ'.

Πρὸς ἄνδρα πονηρόψογον ἑτέροις ἀεὶ αἰτίας προσάπτειν ἐπιχειροῦντα λόγος εὔκαιρος.

CCXXXV. Μύρμηξ καὶ κάνθαρος.

Ὥρᾳ θέρους μύρμηξ περιϊὼν κατὰ τὴν ἄρουραν πυροὺς καὶ κριθὰς συνέλεγεν ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ εἰς τὸν χειμῶνα τροφήν. Κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐταλάνιζεν ὡς ἐπιπονώτατον, εἴγε παρ' αὐτὸν τὸν

καιρὸν μοχθεῖ, παρ' ὃν ἄλλα ζῷα ἀφειμένα ῥᾳστώνην ἄγει. Ὁ δὲ τότε μὲν ἡσύχαζεν· ὕστερον δέ, [ὡς] ὅτε χειμὼν ἐνέστη, καὶ τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κάνθαρος λιμώττων ἧκεν ὡς αὐτὸν καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν <δεόμενος>. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ὦ κάνθαρε, ἀλλ' εἰ τότε ἐπόνεις, ὅτε ἐμὲ μοχθοῦντα ὠνείδιζες, σὺ οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου'.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ παρὰ τὰς εὐθηνείας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν. —

Adnotatio critica.

Codex Parisinus Gr. n. 690 Suppl. (membranaceus in 4^0, saec. XII) inter alia litterarum Graecarum monumenta f. 155ʳ—178ᵛ fabularum Aesopiarum conlectionem exhibet eo potissimum nomine memorabilem, quod haud exigua apologorum pars reliquis eiusdem argumenti fabulis inventionis laude et componendi ratione, verborum structura et orationis incorrupta sanitate longe praestat. In contentionis iudicium veniunt Furiae corpus Florentinum *(F)* et fabularum thesaurus a Corai *(C)* adornatus, praecipue vero sylloge Augustana *(A)* a Schneidero *(S)* publici iuris facta, in Halmii editione *(H)* saepissime excerpta, quippe quae exemplum Parisinum *(M)* propinqua cognatione contingat.

Fabularum corpusculo M f. 155ʳ vitam Aesopi praemittit lemmate: Αἰσώπου γέννα, ἀνατροφή, προκοπή, ἀποβίωσις· ἔτι δὲ καὶ μύθοι (sic) σοφοὶ καὶ ἐπιλύσεις αὐτῶν instructam, quae quidem vulgo sub Aphthonii nomine circumfertur:

Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, τύχῃ δὲ ἐδούλευεν ἐν Ἀθήναις Τιμάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Κορυσίᾳ· σφόδρα δὲ εὐγενὴς γενόμενος καὶ φιλοδεσπότης θεράπων τῆς μουσικῆς ἐπιπνεούσης αὐτοῦ τῇ γλώττῃ ποικίλοις τοὺς Ἕλληνας εἱστιᾶτο μύθοις, μάλιστα οὐκ ἀνεπιτηδείοις πρὸς βιωτικὴν παιδείαν καὶ νέων ἀγωγήν. Νουθετικοὺς δὲ καὶ ὠφελίμους λόγους συνταξάμενος προσενήνοχεν εἰς τὸν βίον προσπλέξας ἀλόγων ζῴων <κοινωνίαν>, ἐν οἷς ἀνθρώπων σκολιὰ ἔργα καὶ ἤθη ἄθετα καὶ τρόπους παμποικίλους προσεικάσας ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις ἐδήλωσε. [Κατὰ τὸν τῆς παιδείας νόμον τυχὼν φύσεως ἀρίστης ἠξιώθη βιβλιοθήκης]. Ὅθεν τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς λέγειν προαιρουμένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὔξεται. Οἱ μὲν οὖν ἐκ τῶν τραγῳδιῶν τὰ κεφάλαια συναγαγόντες εἰς τὸ μέσον αὐτοὺς τεθείκασιν ἡγούμενοι δεῖν

ταῖς τῶν ἰδίων ἐπιστήμαις τὰς τῶν ποιητῶν γνωμολογίας μαρτυρίας παρέξειν καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν θέσθαι πιστοτέρους διὰ τοῦτο. Ἄλλοι τινὲς τῶν εἰς τὸν βίον καλῶς εἰρημένων συνενηνόχασι πολὺ πλῆθος ἀποφθεγμάτων νομίζοντες ὁμοίως τοὺς τούτων ἐπιμιμνησκομένους μεγάλας πλεονεκτήσειν πλεονεξίας ἐν τοῖς λόγοις. Ἐπικεχειρήκασι δέ τινες <τὰς> ἐκ τῶν λόγων ἐναντιώσεις καὶ γνώμας ὁμοίως παραβολαῖς συνάπτοντες καθ' ἕκαστον εἶδος παραδοῦναι τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως ἐξ ἐκείνου πολλὰς ἔχωσιν ἐπὶ τῶν ἀγώνων ἄγειν <ἀγωγὰς> καὶ κατισχύειν διὰ τούτων δύνωνται τοὺς ἀντιλέγοντας. Τοῦτον οὖν τὸν τρόπον Αἴσωπος εὗρεν ὁρῶν χρησίμην οὖσαν δούλοις καὶ ἐλευθέροις ἐν ταῖς δημηγορίαις τὴν τῶν μύθων δήλωσιν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις· τῶν γὰρ λεόντων καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τὸ ἐπιβάλλον καὶ θαυμασιότητος μετέχον ἐξ αὐτῶν πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος ψυχαγωγεῖν εἰώθει τοὺς ἀκούοντας· εὑρίσκομεν γὰρ παραπλησίως διηγήσεις τινὰς ἐν ταῖς [ὑπὸ] τῶν ποιημάτων γνωμολογίαις, πεφρασμένας μὲν καὶ προσομοιούσας ταύταις καὶ προκεχειρισμένας ὑπ' αὐτῶν, ἔτι καὶ τῶν κεφαλαίων παράλληλα θέντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας τὰ ἐν ἑκάστῳ μύθῳ λεγόμενα.

Varietatem lectionis ex A (Ambros. L. 43 sup.), L (Laurent. Abbat. 2728), V (Vindob. philos. 178) rettulit A. Eberhard, Fabul. Romanens. vol. I (1872) p. 306 sqq. (Vit. Aesopi II) cf. insuper A. Westermann, Vita Aesopi ex Vratislaviensi ac partim Monacensi et Vindobonensi codicibus (1845) p. 58 sqq.: 1 Αἴσωπος — ἐδούλευεν bis exhibet L || λογοποιὸς] μυθοποιὸς L_1 || τὸ γένος] τῷ γένει V || τύχῃ (τύχη M ex usu) δὲ ἐδούλευεν] τύχῃ δὲ ἐδούλευσεν L_2, ἐδούλευε δὲ AV, τύχῃ δὲ δοῦλος L_1 cf. Vit. III p. 309, 5 sq. Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς Φρὺξ μὲν τὸ γένος, τῇ τύχῃ δὲ δοῦλος cl. I p. 227, 5 sq. τὸ μὲν γένος ἐξ Ἀμορίου τῆς Φρυγίας κατῆγε τῆς μεγάλης ἐπίκλησιν, τὴν δὲ τύχην γέγονε δοῦλος || 1 sq. ἐν Ἀθήναις] Ἀθηναίῳ L || Τιμάρχῳ] Ζημάρχῳ AV || ἐπικαλουμένῳ] καλουμένῳ L || Κορυσίᾳ] Κερασίᾳ Eb. ex A, Καρασίᾳ V, Κουρσίᾳ L || 2 sq. γενόμενος] γενόμενος τοῖς τρόποις Eb. ex AV || 3 τῆς μουσικῆς] l. τῆς Μούσης || 3 sq. αὐτοῦ τῇ γλώττῃ] αὐτῷ τῆς γλώττης M || 4 εἱστιᾶτο] ἠτιᾶτο ML; εἱστία τοῖς citra necessitatem coni. Eb. || 4 sq. μάλιστα—ἀγωγὴν ad sequentia trahit Eb., μάλιστα δ' οὐκ pro μάλιστα οὐκ temptans || 4 ἀνεπιτηδείοις] ἀνεπιτηδείους Eb. ex L || νουθετικοὺς] νουθετικοῖς M || 5 sq. ὠφελίμους λόγους] ὠφελίμοις λόγους M, ὠφελιμωτάτους λόγους Eb. cum AV, ὠφελίμους L cf. Vit. III p. 309, 10 sqq. καὶ γέγονε τῷ νοῒ ἐπιτήδειος· ποικίλους γὰρ μύθους (ποικίλοις γὰρ μύθοις U = Lugd. Vulcan. 93) πρὸς συνοπτικὴν παιδείαν καὶ νουθεσίαν ὠ φ ε λ ί μ ο υ ς καὶ νουθετικοὺς συνταξάμενος εἰςενήνοχεν εἰς τὸν βίον || 6 προςπλέξας] προπλέξας non recte Eb. ex Vit. III p. 300, 13, ubi προπλέξας praebet Mon. (Monac. 551), προςπλέξας B (Laurent. 57, 30) et U || 7 κοινωνίαν om. M || ἐν om. V || ἀνθρώπων] αὐτῶν M || ἄθετα] ἀθέμιτα Eb. ex L, αὐθαίρετα AV. Etiam Vit. III p. 309, 13 sqq. corrigendum: προςπλέξας (προπλέξας Eb. ex M) ἀλόγων ζῴων κοινωνίαν, ἐν οἷς ἀνθρώπων (ἐν ἀνθρώποις UB, ἀνθρώποις Eb. ex coni.) ἔργα καὶ ἤθη ἄθετα (ἔργα καὶ ἤθη ἀθέατα UB, ἤθη ἄθετα καὶ ἔργα ex lubidine Eb.) καὶ τρόπους ποικίλους προσεικάσας ἐν τοῖς μύθοις ἐδήλωσεν || 8 ἐπιμυθίοις] l. μύθοις cum Vit. III cf. infra lin. 22 sq. τὴν τῶν μύθων δήλωσιν || ἐδήλωσε] ἐδήλωσεν recte A || 8 sq. κατὰ — βιβλιοθήκης inclusi: manum interpolatricem Vita III arguit: δὲ om. L || 9 τῆς om. AV || 11 οἱ μὲν] corr. Westermann: ὅσοι μὲν MLAV,

εἰσὶν οἱ μὲν perperam Eb. || 12 αὐτοὺς] scil. λόγους, — non recte Eb. cum LAV αὐτοῖς praebet || δεῖν] δεινὸν L || 13 ἐπιστήμαις τὰς] reposuit Westermann: ἀπιστεῖν εἰς τὰς MAV, ἐπιστήμαις εἰς το L. Fortasse delitescit: ἀπιστοῦντα ἐπιστήμαις τὰς || μαρτυρίας] μάρτυρας Eb. ex L || 13 sq. παρέξειν] παρέχειν recte requirit Eb. || 14 διὰ τοῦτο cum eis quae insecuntur conectunt MAV || 15 τινὲς] τινὲς δὲ sine iusta causa coni. Eb. || καλῶς] καλῶν L || συνενηνόχασι] συνενηνόχασιν V || 16 ὁμοίως] scripsi: ἡμᾶς MLAV, πάντως temptat Eb. || ἐπιμιμνησκομένους V || 16 sq. μεγάλας πλεονεκτήσειν πλεονεξίας] edidi: μεγάλας πλεονεκτήσεις ML, μεγάλα πλεονεκτήσειν Eb. ex AV || 17 τὰς om. M || 18 παραβολαῖς] προβολὰς MAV || 19 καθέκαστον M || ἐκείνου] ἐκείνων A || 20 ἔχωσιν[om. A, ...σιν V || ἄγειν ἀγωγὰς dubitanter posui: ἄγειν MLAV, χρείας Eb. || 21 δύνωνται] δύνανται L || 12 Αἴσωπος εὗρεν] εὗρεν Αἴσωπος AV || 22 ὁρῶν] ὅρον ML || χρησίμην] χρήσιμον Eb. cum L || 22 sq. τῶν μύθων] διὰ τῶν μύθων? || 23 τῶν γὰρ λεόντων] τὴν γὰρ τῶν λεόντων MAV || λεόντων] λεόντων καὶ λύκων V, λεόντων καὶ τῶν λύκων Eb. ex A || 23 sq. τῶν ἐλάφων] ἐλάφων V || 24 μετέχον] μέτοχον A || 25 εἰώθει] praeter M etiam AV offerunt; melius εἴωθε Eb. ex L. Idem delitescit Vit. III p. 310, 2 sqq. τῶν γὰρ λεόντων καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τῆς θαυμαυσιότητος (adde: μετέχον) πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέμενος (τιθεμένης non recte Eb.) ψυχαγωγεῖν οἷα τοὺς ἀκούοντας, ubi οἶδε ex coniectura edidit Eb. || παραπλησίως διηγήσεις τινὰς] παραπλησίας διηγήσεις AV, παραπλησίας αὐτοῦ τὰς διηγήσεις Eb. cum L || ὑπὸ delendum esse significavi; ἀπὸ coni. Eb., at cf. Vit. III p. 310, 5 sqq. εὑρίσκομεν δὲ (recte) παραπλησίως (cf. M) αὐτοῦ τὰς διηγήσεις ἐν ταῖς τῶν ποιημάτων γνωμολογίαις || 27 πεφρασμένας] περιπεφρασμένας Eb. ex L cf. Vit. III p. 310, 7 περιπεπεφραγμένας || καὶ προσομοιούσας ταύταις] om. AV; falso Vit. III p. 310, 7 προσομοιοῦν ταύτας || 28 ὑπαυτῶν M || θέντες] similiter Vit. III p. 310, 8 ἔτι καὶ θέας (θείας UB) τὰ ἐν ἑκάστῳ μύθῳ λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα reponendum θέντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας vel θέντες ἐπ' ἀληθείας cf. Demosthenes Or. XVIII 22 τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων, — ibid. § 17 οὔτε δικαίως οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα, 226 ἐπὶ τῆς ἀληθείας — πάντες ἐγίγνοντ' ἂν οἱ λόγοι, 294 εἴγ' ἐπ' ἀληθείας δέοι σκοπεῖσθαι. — Verba τὰ ἐν ἑκάστῳ μύθῳ λεγόμενα ad θέντες pertinere, τῶν κεφαλαίων παράλληλα ad εὑρίσκομεν spectare propter Eberhardium moneo.

Iam restat, ut ex singulis fabulis varietas lectionis excutiatur:

I) p. 320, 3 οὕτως] ὄντως M cf. Lect. p. 28*** | μικροῦ] μικρὸν | 5 δὲ adieci | 6 διελέχθη] διηλέχθη cf. Lect. p. 14 | Epimythium nota marginali ἐρμ' significatur, id quod etiam in n. 3. 4. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 29. 32 (cf. adn. crit.). 194 (f. 155ʳ) cadit.

II) p. 320, 10 ὑπ' ἀνάγκης (apostr. m. rec.) | ἔμεινε] ἔμεινεν | 11 αὐτὴν] αὐτοὺς | 12 εἰς delendum esse indicavi | 16 εἰς addidi | 19 ἀναλομένη] ἀνελομένη | p. 321, 2 ἀπηλλάττετο] ἐπελάθετο cf. Lect. p. 23** | 3 ἀθετήσασαν] ἀθετησάσης | 5 ἂν supplevi | καταβεβήκεις] καταβέβηκας cf. Lect. p. 14.

III) p. 321, 9 συλλαβὼν] σύλλαι cf. Lect. p. 17 sqq. | 11 κεκραγότα] κεκραγότος | μὴ δὲ | 12 ἐπ' ωφελεία | 13 δὲ inclusi | ἀσεβὴς (acc. m. rec.) τὲ | 14 μητράσιν ἐπεμβαίνες] l. μητρὶ ἐπεμβαίνων cf. F 15 ἀλλὰ ἀσεβὴς εἰς

τὴν φύσιν τυγχάνεις ἀδελφαῖς καὶ μητρὶ ἐπεμβαίνων cl. C 6 πάλιν ὁ αἴλουρος αἰτίαν ἐπέφερεν, ὡς ἀσεβὴς εἴη περὶ τὴν φύσιν μητρὶ καὶ ἀδελφαῖς συμμιγνύμενος | τοῦ δὲ] τὸν δὲ | 18 μὴ adieci.

IV) p. 321, 23 δὲ et ὁ ἁλιεὺς εἶπεν om. M | 24 ἂν supplevi | 27 ἢ addidi | προςδοκώμενον] προςδοκόμενον.

V) p. 321, 30 ᾐτιᾶτο] αἰτιᾶτο cf. Lect. p. 14 | 31 ἑπαυτὴν | χείρονι] χείρονα | 34 ἐπὶ recte omittunt A 19, C 8, F 8 cf. n. 14 οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν, οἳ et 61 οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοι, ὅσοι. Alia est ratio n. 122 cl. 199 | μάταιοι εἰσὶν | 35 μᾶλλον (inc. f. 156^r) ἐστίν.

VII) p. 322, 9 ἁλιεὶς ἐπᾶγραν | 10 θύννος] θύνος | 11 ἔλαθεν] ἔδωκεν, quod defendi potest.

VIII) inter n. 29 et 30 repetit M p. 322, 16 προςωπείῳ] προςωπίω M_2 | 17 οἷα m. pr. in M_1; corr. m. rec., ὦ (l. ὠ) οἷα M_2 | 18 καταψυχὴν M_2 | in fine M_1 adiungit: εὔκαιρος ὁ λόγος | sequitur n. 194, quae fabula falso in locum nostrum inrepsit.

IX) p. 322, 22 ἐπιδένδρου | 23 κατ' αυτοῦ | αἰωρούμενον] αἰρούμενον | 26 ὕδατος] ὀυ^{δ}τ' (sic) | ἐστιν] ἐστι cf. Lect. p. 30.

X) p. 322, 28 αὑτοῦ] αὐτοῦ | 30 ἀμπέλων] ἀμπελῶν | 31 τὲ | αὑτῶν] αὐτῶν | 32 μεν | εὗρον acc. m. rec. | 33 ἀπεδίδου] ἐπεδίδου | 34 τοίνυν] μέν.

XI) p. 323, 5 sqq. ἐπινομὴν | 9 χερσαῖα | 10 στάσα | τοῖς inc. f. 156^v | 11 sq. αὐτῷ — ὑποσχεῖν bis legitur | 12 sq. ἐπάγροῦ | 16 κατέπεσον] κατέπεσεν (per compendum) | 18 κἂν m. rec. ex καὶ effecit | 20 διακρούονται] διακρούεται.

XII) p. 323, 23 τοῦτο] τοῦτον | καθεὶς] καταθεὶς m. pr. exaravit, corr. m. rec. | 24 ἐπὶ acc. m. rec. | 25 μαλλοῖς] μαλοῖς | 30 προςτοὺς dederat librarius, corr. m. rec. | τῷ] reposuit m. rec. pro τὸ | 31 ἐπὶ acc. m. rec.

XIII) p. 323, 36 τὴν μικρότητα] τῇ μικρότητι | p. 324, 1 ἀπὲκείνου | 3 ἐκύλιε] κύλιε cf. Lect. p. 14 | οὗ] οὖν | 4 τὸν] ex τοῦ restituit m. rec. | 6 ἑωρακὼς] ἑωρακὼς αἰσθόμενος | 7 τοὺς addidi | 9 τὰ ᾠὰ supplevi | ἀπὲκείνου τὲ φασὶ | 11 λογιζομένους] λογιζομένου | 12 ὡς] ὃς M. Aliter C 2^a (sive F 223) ὁ μῦθος δηλοῖ μηδενὸς καταφρονεῖν λογιζομένους, ὡς οὐδείς ἐστιν, ὃς προπηλακισθεὶς οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμῦναι | δύνασθαι ποτέ.

XIV) p. 324, 14 ᾖιδεν M, sed ειδεν m. pr. | 15 ἐπιπτὰς] ἐπιστὰς | 16 μεθεῖναι] μαθεῖν | αἰτοῦσα καὶ inclusi | οὐχ' M ex usu sollemni, quem semel adtigisse iuvat | 17 ἰέ(f. 157^r)ρακος | αὐτὴ] αὕτη | 18 καὶ ὃς ὑποτυχὼν] καὶ ὡς ἐπιτυχών. De locutione ὑποτυχὼν εἶπεν cf. Lect. p. 22 cl. p. 13, — καὶ ὡς pro καὶ ὃς M falso tradidit praeterea n. 30. 112. 115. 155. 174. 186. 200, recte καὶ ὃς habes n. 121 et 141, καὶ ἣ n. 180, ex coniectura n. 233 scripsi καὶ <ὃς> στενάξας εἶπεν, quemadmodam etiam n. 210

pro καὶ ὡς ταῦτα ᾔσθετο, ἀναστενάξας εἶπεν recte A 205 καὶ ὃς ἀναστενάξας εἶπεν offert cf. C 273 (et F 319) ὁ δὲ ἀναστενάξας εἶπεν. In ὃς abiit ὡς n. 13 et 149 | 20 διώκοιμι] διώκειν | 21 ἀλόγιστοι εἰσίν.

XV) p. 324, 26 ὗν, ἣν] ὕνην | μόνην] μόνην ἣν | εἶχε addidi | 27 ὗς] ὕς | δὲ seclusi | 28 μὴ supplevi | 29 ἐστὶ delendum esse indicavi | αὕτη] αὐτὴ | 31 Διονυσίοις] Διονυσίους | 33 ψευδομαρτυρεῖν] ψευδομαρτυρεῖ.

XVI) p. 324, 35 αὑτοῦ] αὐτοῦ | ἐπινομὴν | p. 325, 3 παραβάλλων] παραβάλων | ὀθνείαις] ὀθνίαις | 7 αὗται] αὗται | 9 συνσοὶ | 10 εἰ inclusi | 12 μὴ δεῖν] μηδὲν | οἵ] οἱ | 13 προτιμῶσι] προτιμῶντες | 14 ἐκείνους] ἐκείνοις.

XVII) p. 325, 17 ἐργαλεία | 20 λανθάνουσι] λανθάνωσι.

XVIII) p. 325, 23 ναυπήγιον εἰςῆλθε. Τῶν δὲ om. M | 24 σκωπτόντων] σκοπούντων | τὲ | 26 ἐκρόφήση, sed alterum spiritum m. rec. adlevit | 26 sq. (θά)λασσαν inc. f. 157ᵛ | τὰ addidi | 28 πεδία M, sed ε ex αι fecit m. rec. | 29 ὑμῶν] ἡμῶν | 30 λανθάνουσι] λαμβάνουσι cf. Lect. p. 30.

XIX) p. 325, 33 ἀναλαβὼν M, sed ἀνα paene evanuit | ταδίκτυα | 35 sq. πρὸς αὐτὸν seclusi | p. 326, 3 ὡς adieci | 4 τοῦτο] τότε.

XX) p. 326, 7 sq. παρ' ἕκαστα τὴν] παρ' ἑκάστην | 8 ὑποτυχοῦσα] ἀποτυχοῦσα cf. Lect. p. 22.

XXI) p. 326, 17 οὐχ οὕτω μᾶλλον in οὐ μᾶλλον mutavi | 18 ὅσον] pro ὅσω fortasse citra necessitatem edidi cf. C 13 ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τἀναντία προςαπειλήφασιν et F 28 οὐ μετρίως ἐβαρυθύμουν οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ ἐναντία προςειλήφασιν, unde etiam προςειλήφασιν pro προειλήφασιν recipiendum. Adde n. 11 p. 323, 8 sq. οὐ μᾶλλον ἐπὶ τῇ τῶν νεοττῶν θανάτῳ ἐλυπήθη, ὅσον ἐπὶ τῆς ἀμύνης | 19 χαρᾷς] χαρὰς | 20 πρῶτον acc. m. rec.; sed auctor πάντως videtur scripsisse cf. A 13, CF | τί | 23 αὐτοῖς] ἑτέροις | 44 ἀνάγκη] ἀνάγκην.

XXII) p. 326, 26 ἀλώπηξ | 27 κατά τινα τόπον] κατά τι | 28 ἀνεστέναξεν ὁ πίθηκος] ἀνεστέναξε | ἀλώπεκος | 30 κλαίειν] κλάειν in M scriptum erat, nunc κλαίειν extat; corr. m. rec. | 31 ἀναστάς σε] ἀναστὰς M.

XXIII) p. 327, 2 ἀλώπηξ | 2 sq. κρεμαμένους | 3 ἀπαλλαττομένη inc. f. 158ʳ | 4 ἑαυτὴν] αὐτὰς | ὄμφακες εἰσὶν | 6 τοὺς καιροὺς] ἑαυτούς.

XXIV) p. 327, 8 ἀλώπηξ | πάγης duabus litteris extremis privavit m. rec., quae procul dubio scripturam παγίδος (cf. A 16, C 7, F 6) significare voluit | 9 ἀλώπεκας | 12 sq. προςήρτηται] προςήρηται | 13 τούτων] τοῦτο | μὴ om. M.

XXV) p. 327, 18 ἐθεάσατο τινὰ | 20 μετοὺ | 22 εωρακέναι | 23 τῶν] τοῖς | προσσχόντων] προσχόντων | 25 sq. εἴγε—ἔφη in mg. supplet M | 28 τούτῳ] οὕτω | 29 τὰ addidi | δρῶντας] δρῶνται.

XXVI) p. 327, 31 τίς | ὡς περιέτυχε] ὥσπερεὶ ἔσχε cf. Lect. p. 14 | 34 αὐτὸν] αὐτὸν | ἐθεάσατο] ἐθεά^{σα}το | p. 328, 5 μὴ δὲ M.

XXVII) p. 328, 8 καταλελειμένα | 10 παριοῦσα] παροῦσα cf. Lect. p. 13*.

XXVIII) p. 328, 17 τῶν inc. f. 158ʳ | θήρας] θῆρας | 18 δὴ ποτὲ τικτειν | 19 ἀκρωτήριον M, sed ω ex ο corr. m. rec. | 22 ἐπικλύσασαν] ἐπικλύσαντος | 23 δειλαία] δειλέα | γὴν | 26 λανθάνουσι] λανθάνουσιν.

XXIX) p. 328, 30 ἐμπεριέλαβεν] ἐνπεριέλαβεν | 31 ἴχθυες | 33 οἰκούντων] οἴκων | τίς | θολοῦν] θολοῦντα | 34 ταράσσηται M, sed η ex ε fecit m. rec. — Sequitur n. 8.

XXX) p. 329, 2 τοῖς θεοῖς] τῶ θεῶ | 4 παρεσκευασαν | 5 πλασας | 8 αἰγιαλὸν acc. m. rec. | 8 ὃς] ὡς cf. ad n. 14 | 9 ἤϊονα M, ubi ϊ m. rec. inseruit | 10 ὑπαὐτῶν | 11 ὁ addidi.

XXXI) p. 329, 13 οἰκίας] οἰκίαν | 14 καὶ inclusi | 15 ἔσονται M, sed ε m. rec. in ras. dedit | διάξουσι] διάζουσι | 16 ἔπαυλιν] ἐπἄλλην (ἐπαυλην m. pr.) | 18 ἀνόμοιον] ὅμοιον.

XXXII) p. 329, 22 παρέκαστα | τὴν inc. f. 159ʳ | 23 περισωθῇ] περισωθείη | 25 sq. αὐτοὺς τί | 26 αὐτῶν] αὐτῶν | aliud epimythium adnectitur: (ἑρ^{μ}) ὅτι ἀγαπητὸν καὶ εὐεργετουντας (ἐργοπονοῦντας?) θεῶν εὐνοίας τυγχάνειν ἢ ἑαυτῶν ἀμελοῦντας ὑπὸ τῶν δαιμονίων περισώζεσθαι.

XXXIII) p. 329, 29 πρεσβύτις | αὐτῆς] αὐτῆς | 30 αὐτὴν] αὐτὰς | 32 τὲ | 33 φαλακρότερον] l. φαλακρὸν cf. Lect. p. 24****.

XXXIV) p. 330, 4 μὲν seclusi auctore Halmio ad n. 203ᵇ (=A 33) | Ῥόδω spir. m. rec. | 5 ἥλατο | ἐφικέσθαι spir. m. rec. | 6 τοὺς delendum significavi | 7 τῶν δὲ] τῶν τῶνδε | τίς | 10 διέργων.

XXXV) p. 330, 13 ἀπὸ] ὑπὸ conieci Lect. p. 13 | 14 ἀπηλπίσθη] ἀφηλπίσθη | 15 ἀναθήματα] ἀναθέματα | καθιερώσειν] καθιερόσειν | 17 ταῦτά με] ταῦτα μὲν | 18 οἱ addidi.

XXXVI) p. 330, 21 ἄνθρωπον ποτὲ | 24 διὴν | 26 προσεφερε | 28 κἀκεινος | 29 ὅτι supplevi | 31 sq. epimythium ex A 35 adieci.

XXXVII) inc. f. 159ᵛ | p. 330, 35 ὡς om. M | οὖν inclusi; alioquin scribendum: ἀνὴρ κακοπράγμων συνωρίσατο — μαντεῖον· ἐνέστη ἡ προθεσμία· λαβὼν οὖν κτλ. | p. 331, 1 ἱματίω | ἧκεν] ἧκον | 2 ἐπηρῶτα | πότερόν τι] προτερόν τι | 3 ζωὸν] ζῶον | 4 προενεγκεῖν] προσενεγκεῖν | 5 εἶπεν addidi | ὦ] ὧ | εἶναι om. M | 7 δηλοί.

XXXVIII) p. 331, 10 ὁποῖον τι | 11 κυνὸς εἴη] l. λύκου εἶ | 13 προβάτων ποίμνη] πρόβατον ποίμνης.

XXXIX) p. 331, 20 καὶ seclusi | 21 αὐτὸν] αὐτὴν | 25 οὐ πιστεύονται supplevi.

XL) p. 331, 31 συλλαμβάνωνται] συλλάβωσι corr. Lect. p. 21 | 32 ἱκέτις] ἱκέτης.

XLI) p. 332, 4 ἑσπέρας] ἑσπέραν | 5 δή ποτε | περιϊὼν] περιὼν cf. Lect. p. 13* | 7 παριὼν τίς | 10 τούτῳ] οὕτω | ἐπ' εκείνων | 11 παραδόξως] παραδόξοις | ἀλαζονεύοξ | καὶ inclusi | μὴ δέ.

XLII) p. 332, 16 καὶ ὁ inc. f. 160r | 17 ἀφέαυτῆς

XLIII p. 332, 20 ζητοῦντες ποῦ | 22 ἄλλεσθαι] ἄλεσθαι.

XLIV) p. 332, 26 δύο seclusi | 28 τὴν λίμνην] τὰς λίμνας | 30 εδίδοσαν | 31 sqq. ἀναξιοπαθοῦντες] ἀνεξιοπαθοῦντες | 31 δῖα M, sed acc. ex gravi m. rec. effecit | 34 ὑφοῦ | p. 333, 2 ἢ addidi.

XLV) p. 333, 4 ἅμαξαν.

XLVI) p. 333, 10 αὐτῶν] αὐτῶ | 13 περιττοτέραν] περιττότερον | ὁ Βορέας om. M | 14 μεταπαρέδωκε] μετεπαρέδωκε cf. Lect. p. 14 | 16 μὴ acc. m. rec. | 17 παραῤῥέοντος] παραρέοντος.

XLVII) p. 333, 20 τινὲς | ἐπ' αγροῦ | 21 πενιχρὰ] πενηχρὰ | μεθῆς | 23 προειστιᾶτο] προεστιᾶτο cf. Lect. p. 14 | διαβασανιζόμενον] διαβασανιζόμενος | 25 χρεωφειλέτην] χρεοφειλετην | 16 δέῃ] δέοι | οὕτως] οὕτω cf. Lect. p. 28*** | ἀπέχθεται] ἀπέχθηται.

XLVIII) p. 333, 29 ἀπό τινος bis extat | κρεμαμένη] κρεμωμένη | 29 sq. (ἀφείλετο inc. f. 160v | 30 ἀπαὐτῆς | 31 διὴν | 32 γάρ ποτε | 33 ἀπἐκείνου | καὶ inclusi | 34 πρὶν] πρήν.

XLIX) p. 334, 4 δρυμῶνα] δρυμόνα | 7 ταῦρον σοι | 8 ἐπανδρῶν | 9 αποφυγεῖν.

L) p. 334, 11 γαλὴ | 15 εἰ adieci | μεταβαλοῦσα] μεταβάλλουσα | 16 γαλὴ | 18 καταὐτῆς | 19 ἀποκατεστησεν] ἀπεκατέστησεν cf. Lect. p. 14.

LI) p. 334, 23 ἑρπύσας] ἕρπουσα | 24 αὐτοῦ] αὐτῆς | 24 sq. εἱστήκει.

LII) p. 335, 2 ἐναποληφθεὶς] ἐναπολειφθεὶς | ὡς inc. f. 161r | 7 sq. εργαζομένων | 8 δὲ seclusi || 9 ὅτι δεῖ om. M.

LIII) p. 335, 13 διαπράγματος | 14 πρᾶξαι | ῥάβδων] ῥάβδον | 16 κατεάσσειν] κατεάσειν | 18 ἀτὰρ] ἄταρ.

LV) p. 335, 28 ἀλεκτροφωνίαν acc. m. rec. | 32 ἤγειρεν] ἐγείρειν | 33 αἴτια] l. αἰτία.

LVI) sine epimythio iteratur in M | p. 336, 2 μηνιμάτων] μηνυμάτων | 4 ἐγγραφόμενοι τινὲς | περὶ] ἐπὶ | 5 αὐτὴν] αὐτὰς | 6 αὐτὴν ἀπαγομένην] αὐτὰς ἀπαγομένας | ἔφη αὐτῇ] ἔφη αὐτή. An legendum: ἔφη· ὦ αὕτη? | 7 ἀνθρώπους inc. f. 161v in fabula repetita | πεῖσαι M. | ἀδύνατος] ἀδυνάτως.

LVII) p. 336, 11 πρεσβῦτις] πρεσβύτης | 12 εἰσιών, ὁπότε] εἰς ἴωναν ποτὲ | ἐγχρίσαιτο (ἐγχρίσαισο typothetae errore est excusum)] ἐγχρήσασθαι | συμμυούσης] συμμυοῦσαν | 12 sq. καθ' ἓν ἕκαστον] καθέκαστον | 13 ὑφαιρούμενος] ὑφηρεῖτο | 14 μὴ acc. m. rec. | 16 νῦν] ἡ | 17 διατεθῆναι] διατεθεῖναι | 19 sq. καθ' ἑαυτῶν] καθέαυτούς.

LVIII) p. 336, 22 καθέκάστην spir. m. rec. | ὠὸν] ὠὰ | 24 εἰς inclusi | 27 ἀπολλῦσιν] ἀπόλλυσιν cf. Lect. p. 29*.

LIX) p. 336, 29 γεωργὸς τίς | ἔστεφεν] ἔστρεφεν | 30 παραυτῆς | ἐπιστᾶσα φησὶν | 31 περιτιθεὶς | 32 ἀν | p. 337, 1 τον | 2 χαριτας (τας per scripturae compendium).

LX) p. 337, 4 φάλαιναι] φάλεναι | 5 σφοδρυνομένης] σφοδρυνουμένης | 6 αὐτοὺς] αὐτὸς | 8 διαλλάκτου | 9 οὐδὲ ἑνὸς] l. οὐδενὸς cf. Lect. p. 30 | 10 δοκοῦσι τινές.

LXI) p. 337, 12 ποτὲ | 13 sq. μύθον | 14 Δήμητρα] Δημητρία | 15 et 16 ἔγχελυς] ἐγχέλυς | 17 Δήμητρα] Δημητρία | 21 τάδε.

LXII) p. 337, 23 δηχθεὶς τίς | 24 αὐτὸν inc. f. 162ʳ.

LXIII) p. 337, 31 εἰστήκει | πρὸ τῆς σίλβας (acc. m. rec.) seclusi | 32 ἀράμενος] ἐράμενος | 32 sq. διεπέρασεν αὐτόν. Ὁ δὲ ἐπαινῶν addidi cf. Lect. p. 28*, ubi etiam ἀποδεχόμενος pro ἐπαινῶν conieci | 33 εἰστήκει | αὐτοῦ] αὐτοῦ | p. 338, 2 μηδυνάμενον | 5 οἱ supplevi | ὀφλισκάνουσιν] ὀφλισκάνουσι cf. Lect. p. 30.

LVIV) p. 328, 14 ὁ ἕτερος καταβὰς adieci cf. Lect. p. 26** | 16 παραμένουσιν] παραμή$^{o}_{\nu}$^{υ}.

LXV) p. 338, 20 μαγείρου] μαγήρου | περισπασθέντος] περισπαθέντος | 21 ἀκροκώλιον] ἀκροκόλλιν | 22 τὲ | 24 μάγειρος M, sed ει m. rec. pro η reposuit | 25 λήσετε] λήσεσθε | 26 ἡ αὐτὴ] αὕτη | αὐτὴν τίς.

LXVI) p. 338, 29 ταυτῶ ex more | 30 μὴ acc. m. rec. | ἀλλεύρηκα | 33 αὐτὸν | 33 δὲ et εἶπεν (ubi uncos typotheta adponere neglexit) supplevi cf. Lect. 27***, quo loco etiam aliam emendandi viam monstravi.

LXVII) p. 339, 4 sq. διεζεῦχθαι] διαζεῦχθαι cf. Lect. p. 14 | 6 καταλαβόντος inc. f. 162ᵛ | 7 κυβερνήτου] κυβερνίτου | 8 κινδυνεύει] κινδυνεύειν cf. Lect. p. 16*** | 12 αὐτοὶ τὶ | χάριν τοῦ supplevi ex A 68 | πρὸ αὐτῶν] ὑπαὐτούς, ubi vix latet: ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς cf. F 58 ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μῆνιν αἱροῦνται τὸ πρῶτον ἰδεῖν αὐτοὺς ἐπὶ συμφορὰν (l. συμφορᾷ) διὰ τὴν δυσμένειαν, ἔπειτα καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, ἐάν τι δεινὸν πάσχωσιν, ὑπομένουσι et C 27 ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν, ἐὰν τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν (l. αὑτῶν) κακουμένους.

LXVIII) p. 339, 15 βαθεῖαν | 19 ἅμαξαν | 28 τῶν ἀνθρώπων] τοῖς ἀνθρώποις cf. Lect. p. 28 sq.

LXIX) p. 339, 24 μελισσουργοῦ τίς | 26 εἰστήκει | 27 sq. διετίθεσαν] διετέθησαν | 29 ὑμῶν τὰ κηρία] ἡμᾶς τὰ κηρία | 31 οὕτως] οὕτω cf. Lect. p. 28*** | διἄγνοιαν.

LXX) p. 339, 34 Μελιταίους] μολιτιαίους | p. 340, 3 διακολυμβώντων] διακολυμβούντων | ὁ acc. m. rec. | 5 Πειραιᾶ] Πειρεᾶ | 6 Ἀθηναῖος ἐστὶ | 7 Πειραιᾶ] Πειρεᾶ | 17 αὐτῷ] αὐτῶ | 9 κατὰ] μετά.

LXXI) p. 340, 13 συσχεθεῖσα] συσχεθεὶς | 14 (κέ)ρασιν inc. f. 163^{r} | 15 ἐπιδὲ | 17 κατεπολὺ | 19 πεδίον] παιδίον | προθέουσα] προσθέουσα | 21 μηδυναμένην | τρέχειν supplevi: aliter C 181^{b} συνέβη τὰ κέρατα αὐτῆς ἐμπλακῆναι τοῖς κλάδοις καὶ συλληφθῆναι ὑπὸ τοῦ λέοντος cf. tamen C 181^{a} συνέβη τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις μὴ δύνασθαι τρέχειν κἀκεῖ συλληφθῆναι et F 66 συνέβη τοῖς κέρασιν αὐτῆς ἐμπλακῆναι τοῖς κλάδοις καὶ μὴ δυναμένην τρέχειν συλληφθῆναι ὑπὸ τοῦ λέοντος. Adde n. 77 p. 342, 10 sq. ἐμπαγέντων δ' αὐτῶν τῶν ποδῶν, ὡς οὐκ ἐδύναντο ἀναπτῆναι | 22 μελλουσα | δειλαία] δειλέα | 24 ἀπωλόμην] ἀπωλλόμην.

LXXII) p. 340, 28 ὀφθαλμὸν om. M | 31 οὐδενα | 33 αὐτήν] αὐτήν | ἔγωγε] ἔγω (sic) | 35 ἐφῆν | p. 341, 2 sq. τὰ δὲ νομιζόμενα σωτήρια ἐπισφαλῆ] τὰ δὲ ἐπισφαλῆ νομιζόμενα σωτηρία.

LXXIII) p. 341, 6 καὶ supplevi | 9 ἐλάττονος] ἔλαττον.

LXXIV) iterum extat inter n. 91 et 92 | p. 341, 12 ἐκρύπτετο acc. m. rec. M_1 | 13 στραφεῖσα] l. λαθοῦσα cum Lessingio | 14 δέ τις] δὲ M_2 | ὃ εἶχεν ἀκόντιον] ὡς εἶχεν ἀκοντία M_1 | στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν om. M_2 | 16 δίκαιά γε] δίκαια M_2 | ἄμπελον om. M_2 | ἠδίκησα] ἐγὼ ἠδίκησα M_2 | 17 λεχθείη ἂν] λεχθήσεται M_2 κατὰ ἀνδρῶν M_2 | θεῶν] τοῦ θεοῦ M_2.

LXXV) p. 341, 23 μετοιμωγῆς | 25 ὠρχοῦντο τὲ | ἅτε inc. f. 163^{v} | 26 κυβερνήτης] κυβερνίτης | 27 πρὸς αὐτούς· ἀλλ' ὦ φίλοι] πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους | 28 τύχῃ] τύχοι | γενησομένου] γενήσεσθαι ἔχει.

LXXVI) p. 341, 32 κατήσθιεν] κατίσθιον | μῦες | p. 342, 2 ἔγνω supplevi | δι'επινοίας | 4 ἑαυτὸν νεκρὸν] τὸν νεκρῶν (sed ῶ m. rec. pro ὸ dedit) | τίς | 5 σοί γε] σύ γε | θύλαξ.

LXXVII) p. 342, 9 μυῖαι] μῦαι (circumflexus accentus ex acuto correctus est) | 10 οὐκαφίσταντο | ἐμπαγέντων] ἐνπαγέντων | 12 βραχεῖαν | 13 λιχνεία] λυχνία.

LXXVIII) p. 342, 18 αὐτῷ] malim: αὐτὴ | 20 τὲ | 23 ὀφλισκάνουσιν] ὠφλισκάνουσιν.

LXXIX) p. 342, 26 οἷος τὲ | 27 καταπτῆξας | 29 κατκαυτοῦ | 31 μὲν seclusi | αὐτῶν] αὐτῶν | ἐχθρους | 32 ὑπαυτῶν.

LXXX) p. 343, 2 ἀναστὰς acc. m. rec. | ὠργήσατο] ὠργίσατο | 4 διόπερ inc. f. 164^{r} | ἐξαναστᾶσα acc. m. rec. | 5 ὀργεῖσθαι spir. m. rec. | 6 αὐτὴν παίοντα] αὐτὰς πεσόντα | 7 ἁμιλλωμένους] ἁμιλλομένους.

LXXXI) p. 343, 11 φίλον] inrepsisse videtur pro ἑταῖρον, ἑταῖρον pro ἕτερον | διαπτᾶσθαι | 13 εὕρῃ] εὗροι | νομὰς acc. m. rec. | 14 πολλὴν] πολλὰς | 15 ὑγρὰν δέ, μένων] μονὴν ὑγρὰν | 19 οἷόν τε] οἴονται | 21 οὐδεν | ὠφελουσιν.

LXXXII) p. 343, 23 δή ποτὲ | 25 τῷ] τὸ | γὰρ οὐ] melius γὰρ (interrogationis nota sublata) F 72 | 27 ὑμετέρα] ἡμετέρα | ἐμὴ spir. m. rec.

LXXXIII) p. 343, 32 μυρσινῶνι] μυρσινῶν ή | 33 οὐκαφίστατο | p. 344, 1 μέλλουσα] μέλλουσαν | δειλαία] δειλέα | διὰ acc. m. rec.

LXXXIV) p. 344, 7 χρύσεα] χρύσεια, neque aliter scribendum lin. 8 pro χρυσᾶ | 8 ὁ] l. ή | 9 αὐτὸν] l. αὐτὴν | 12 προΐενται] προΐονται.

LXXXV) p. 344, 14 εἴη] ἦ | 15 εργαστήριον | 17 καὶ delendum esse notavi | 18 αὐτοῦ] αὐτοῦ | 19 περιπολλοῦ | 20 ἀγοράσης inc. f. 164^v | τοῦτον σοι | 22 οὐδὲ μιᾶ.

LXXXVI) p. 344, 29 γένηται] γίνηται | 30 μισος | 31 ἐνστάσης] ἐ-στάσης | 32 περαιτέρω] παρ' ἑτέρω | 34 οὐκ adieci.

LXXXVII) p. 345, 6 τίς | 8 παρέβαλλεν] παρέβαλεν | ὄνος spir. m. rec. | φθονήσας] φθονεύσας | 9 ὃς] ὡς.

LXXXVIII) p. 345, 13 τίς | 14 εἴ ποτε] ποτὲ | ἐπἄγραν | συνελαμ-βανέ τι | 15 παρέβαλλεν] παρέβαλεν | 16 παρἔκαστα | 18 sq. με ἐδίδαξεν] μὲν ἔδειξεν (μοι ἔδειξεν?)

LXXXIX) p. 345, 23 πάρατῶν | 24 παραὐτῶν | ῥινὴν | 25 δοῦναι τι αυτῶ | ἀλλεὐήθης | τί | 26 οιόμενος | 27 τί.

XC) p. 345, 30 τίς | 33 παρεῖναι, ἓν] παρὲν | εὔχεσθαι inc. f. 165^r | 34 μετοὺ | p. 346, 1 αὐτῆς] αὐτὸς cf. Lect. p. 17*** | 3 τὲ | ἐπιμεινη | 4 δὲ seclusi | αὐτὴν] αὐτὰς | 5 ἀδελφῆ | 5 συνεύξωμαι] συνεύξομαι | 6 ἀνομοί-οις] ἀνόμοις.

XCI) p. 346, 9 ἐπὶ] ὑπὸ | ὑπὲρ acc. m. rec. | Sequitur n. 74 supra.

XCII) p. 346, 13 ἀπὸ] ὑπὸ | 14 βρῶμα ἐιμὶ | 15 ὀρχήσωμαι] ὀρχήσο-μαι cf. Lect. p. 20*** | 16 καὶ adiunxi | 17 ερίφω | 18 μακελλάριον] ^{μα}κε-λάριον superscr. m. rec. | 19 τί | καιῶν | 20 εχουσιν.

XCIII) p. 346, 22 'Αθηνὰ spir. m. rec. | 23 καὶ supplevi; nescio tamen an praestet κατασκευάσαντες — Μῶμον (sine καὶ), quam scriptu-ram offerunt A 100, C 190, F 275 | 24 ἀρξάμενος] αὐξανόμενος | μὲν acc. m. rec. | Δΐα | 25 μὴ om. M | 26 ποῦ τύπτει] τὸ τύπτειν | διότι] διὰ τὴν | 27 ἧ, τί] εἴ τι | 28 sq. τροχοῖς] τροχοὺς | παροικισθῆ] παροικισθείη | 30 καταὐτοῦ ἐπιτῆ.

XCIV) p. 347, 2 sq. ἔταξεν, ἧ παραγενήσεται] ἔταξε μὴ παραγενέσ-θαι | 4 ἑαυτῷ] ἑαυτῇ | 5 τὸν inc. f. 165^v | Δῖα acc. m. rec. ex acuto fecit | 10 τὲ | 10 δοκοῦσι τινὲς | ἐπειδἂν | τὰ seclusi.

XCV) p. 347, 14 σπήλαιον] πλεονεξίαν? | 16 Δῖα acc. m. rec. ex acuto | 16 ὀρυσσέτωσαν | 17 κλαίοντες] κλέοντες | παραδώσουσιν] παραδώσουσι.

XCVI) p. 347, 22 ἶσον | ἐγχεῖ] l. ἐνέχεεν | 23 ὑπολειφθέντος] ὑπολι-πόντος | 25 δὲ adieci.

XCVII) p. 347, 28 περιτοξικῆς | 31 τῷ] τὸ | ἐκείνου cf. Lect. p. 30 | εφικέσθαι.

XCVIII) p. 347, 35 διατί | p. 348, 1 οὐκῆλθε | 2 καταὐτῆς | αὐ-τῆς] αὐτῆς.

XCIX) p. 348, 6 τωνφρενῶν | 8 τὴν γλισχρότητα] τῆς γλισχρότητος | 10 περιΐπτατο | ἀκόσμως] ἄκοσμος | 11 καταυτῆς | 12 ἀποκατέστησεν] ἀπεκατέστησεν cf. Lect. p. 14 | 13 κἀν | 14 γοῦν.

C) p. 348, 16 ἐγχέαι] ἐκχέαι | 17 ἶσον | 18 πληρωθέντας] πληρωθέντος | 18 sq. ἐφικομένου] ἐφικομένους | 19 μὴ δὲ inc. f. 166ʳ | 21 καταψυχὴν | 21 sq. λόγος εὔκαιρος] καιρὸς εὔλογος.

CI) p. 348, 25 τρίψας] τρίτον ῥίψας | ἶσον | ἐνέχεεν] ἐνέχει | 26 οὖν inclusi | καταυτοῦ.

CII) p. 348, 31 ἥρωα τίς | τούτω m. rec. pro τοῦτο reposuit.

CIII) p. 349, 6 κύψας] κρύψας | 7 διὴν | 9 ἀλλἔγωγε | παρὸν.

CIV) p. 349, 16 εἴγε] ἦγε | αὐτὸν] αὐτῷ | 17 παρ' ὃν addidi, δὲ resecui | ῥαστώνην ἄγει] ῥαστώνη διάγειν | 18 ὡς inclusi cf. Lect. p. 27* | ἐνέστη] ἐνέστη καὶ M, unde καὶ l. 20 inter λιμώττων et τροφῆς supplevi | ἔφη om. M cf. Lect. p. 21.

CV) p. 349, 26 ῥοίζῳ] ῥύζω | 28 sq. συνεξώσθη] συνεζώσθη | 29 πρὸς seclusi | 32 τῶν ὁμοίων eieci | 33 (ἴ)δωσι inc. f. 166ᵛ.

CVI) p. 349, 35 ἐπακολουθῶν acc. m. rec. ex gravi fecit.

CVII) p. 350, 7 ἐπἄγραν | 11 κοιμωμένην] κοιμώμενον | 12 δῆξιν] δήξει (δίξει librarius exaraverat, corr. m. rec.) | ἐπ' supplevi | 13 ὃς] ὡς.

CVIII) p. 350, 22 μηδὲν] μηδενί.

CIX) p. 350, 24 ἐπὶ acc. m. rec. | φθονήσασα] φθονέσασα | 27 κατ' apostr. m. rec. | ἀρκεῖται acc. m. rec. | 29 τί.

CX) p. 350, 34 εἴποτε τις | 35 μέν τινος] μέντοι τινὸς | p. 351, 2 ἐπειδἂν | p. 351, 4 φρόνιμοι] οἱ φρόνιμοι.

CXI) p. 351, 7 τίς | 10 μητρυιὰ] μητρυὰ | 11 μητρυιᾶς] μητρυᾶς.

CXII) p. 351, 14 ἀνιμήσασθαι] ἀνειμήσασθαι | 15 ὑπαὐτοῦ | 16 ὃς] ὡς | 19 πρὸς τοὺς εὐεργέτας] l. εἰς τοὺς εὐεργέτας cum A 119 | μῦθος.

CXIII) p. 351, 23 ὥςτε αὐτὸν] malim: ᾠήθη αὐτὸν | δὴ] δὶ m. pr., corr. m. rec. | 24 θεατρον.

CXIV) p. 351, 32 διὰ τὸ adieci | 33 τοῦτο σε | p. 352, 1 ἅ ἐστι] τὰ διά.

CXV) p. 352, 5 τούτοις] τούτους | 6 αὐτοῦ] αὐτῷ | 7 ὃς] ὡς ὑπαὐτῶν | 9 τὲ | μετ'] ἐξ | 12 δυςχεραίνονται διὰ] δυςχεραίνεσθαι καί.

CXVI) p. 352, 15 καὶ addidi | 16 τὲ | 19 ὦ inc. f. 167ʳ.

CXVII) p. 352, 24 κορόνη m. pr.; corr. m rec. | τῷ] τὸ | 25 ὑπαὐτῶν | 28 εἷς τίς | 30 τῷ] τὸ | 31 ἴσων] ἧσι.

CXVIII) p. 352, 34 πεπείρους] πεπήρους | σύκα | p. 353, 1 παραὐτοῦ | 4 προς ἄνδρα.

CXIX) p. 353, 6 ἐφ' ἑστίασιν] ἐπὲστίασιν | 8 οἰωνῶν] υἱῶν | 11 πολεμίους] πολλοὺς | οὐκοκνοῦσιν.

CXX) p. 353, 15 ὅςτις] ὅςτ' ς (corr. ipse librarius; ὅτι primitus scriptum erat) | 16 ἀπόλλυμαι] ἀπόλυμαι | 17 ἐπάνδρα.

CXXI) p. 353, 22 μὲν supplevi | ἡσύχαζεν] ἡσύχαζον | 23 ἀμφιγνοήσασαι] ἀμφιγνώσασαι | 26 μεθ' αὐτῶν] μετὰυτῶν | ἀπεῖρξαν] ἀπεῖξαν | τὲ | 28 ἄταρ | 29 τῷ] τὸ | καιτά.

CXXII) p. 353, 31 παρέκαστα | 32 προέχουσι] προςέχουσι | 33 ἐκεινη.

CXXIII) p. 354, 4 κολοιὸν τίς | κάλῳ] καλῶ | 5 (ὑ)πομείνας inc. f. 168ʳ | μετ ἀνθρώπων | 11 ἐπεκείνων.

CXXIV) p. 354, 15 μαγηρεῖον m. pr., corr. m. rec. | 17 ἧς] ἥ.

CXXV) p. 354, 21 ὁ] ὡς | 25 ἐπ' ἄνδρας αὐθάδεις] ἐπάνδρα αὐθάδην.

CXXVI) p. 354, 30 ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μεῖζον κρέας ἔχουσαν om. M | 31 ἀφαιρησομένη] ἀφαιρήσεται | 31 sq. συνέβη δὲ (cf. Lect. p. 27****) αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι supplevi | 32 καὶ seclusi | τοῦ] τὸ | μὴ addidi | ἐφικομένην] ἐφικόμενον cf. Lect. l. c. | 33 τοῦ δὲ] τὸ δέ.

CXXVII) p. 355, 2 ἐπαύλεως τινὸς | 30 οἷος τε | ὁ δὲ supplevi | 5 sq. καταθοινήσεσθαι] καταθοινήσασθαι | 6 μεθήμέρας | 7 αὐτὸν] αὐτὸν | 9 αὖθις με.

CXXVIII) p. 355, 16 πρὶν supplevi | 17 διέλπίδα | 18 πρὸς τῷ μόχθῳ] πρὸς τὸν μόχθον | οὐ supplevi.

CXXIX) p. 355, 22 ἀλλῶ | 23 παῦσαί με] παύσαι μή.

CXXX) inc. f. 168ᵛ | p. 355, 27 ἐπικαθήσας m. pr., corr. m. rec. | 30 ὅτε seclusi | 31 τούτῳ] οὕτω.

CXXXI) p. 356, 2 τῶν acc. m. rec. | 3 κατὲνιαυτόν.

CXXXIII) p. 356, 11 τὴν ἑαυτῶν δειλίαν] τῆς ἑαυτῶν δειλίας | δεῖν supplevi | 13 αὐτοὺς] αὐτοὺς | 13 βαθέα] l. βάθη | ἐδίδοσαν] ἐδίωσαν.

CXXXIV) p. 356, 20 λάρος] λάβρος | 21 ἴκτινος | 22 πτηνὸς] πτηνὸν | ἐποιοῦ] ἐποίου.

CXXXV) p. 356, 27 ἐκδοῦναι] ἐνδοῦναι | μὴ δὲ | 31 ἐκτέμῃ] ἐκτεμῆ.

CXXXVI) p. 357, 6 μέγά τι | δὲ αυτῶι | 8 ὧν inc. f. 169ʳ | ἄνδρα] ἀνδρός.

CXXXVII) p. 357, 12 διὰλκῆς spir. m. rec. | 13 διὲπινοίας | 14 ἐνταῦθα κατακλιθεὶς] ἐν ταὐ τῶ κατακλεισθεὶς | 18 διὴν | 19 εἰ supplevi.

CXXXVIII) p. 357, 24 ταύρῳ παμμεγέθει] ταῦρον παμμεγέθη | 24 sq. περιγενέσθαι acc. m. rec. | 25 ἐφέστίασιν | 29 διην.

CXXXIX) p. 358, 3 ὃς] ὡς | 6 στένοντα acc. m. rec. | σύγε acc. m. rec. | 7 συγκλεῖσαι acc. m. rec. | ἐβούλου] ἐβουλεύου | 8 ἐξαυτῶν.

CXL) p. 358, 11 ἐπί] l. ἔν cum A 143 | 12 ἐπισυμμαχίαν | ἐκάλει καὶ seclusi cf. Lect. p. 20 | 14 επινεύσαντος | 16 ἐπὶ acc. m. rec. | 17 καὶ inclusi | 17 sq. ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν adieci | 19 ἐᾶ spir. m. rec. | ἐπιμένειν] l. ἐπιβαίνειν | 21 παρεῖναι ἡμῖν] παρ' ἡμῖν.

CXLI) p. 358, 23 ὁ inc. f. 169ᵛ | 24 περιειλίττετο] περιελίττετο cf. Lect. p. 14 | 28 φρονιμους | μὴ δέ.

CXLII) p. 358, 31 νεβρὸν] νεῦρον | εὑρόντες] εὕροντες | 33 παριοῦσα] περιϊοῦσα cf. Lect. p. 13** | 33 sq. τὸν δὲ νεβρὸν ἐν μέσῳ κείμενον] τῶν δὲ νεύρων μέσων κειμένων | 34 αὐτὸν] αὐτὸ | p. 359, 1 ἐξαναστῆναι] ἐξαναστῆσαι | μὴ acc. m. rec. | 3 ἐκεῖνοι] ἐκείνου | 4 ἀποφερομενους.

CXLIII) p. 359, 10 πέπονθα acc. m. rec. | 11 ὅτι supplevi | 12 μετρίτοις m. pr.

CXLIV) p. 359, 16 ἄγραν] ἀγοράν, quam corruptelam ipse librarius pro ἄγραν invexit | 16 θήραν addidi | 20 καὶ μικρὰ] τὰ μικρὰ | 21 καὶ seclusi cf. Lect. p. 16* | 22 ὄνου] οἴνου m. pr. | συμφοραὶ] συμφορὰς m. pr.

CXLV) p. 359, 27 οἷος τὲ | 31 τὸ] τῶ | 33 παρέμοῦ | τίς.

CXLVI) p. 360, 3 sq. ἐν ᾧ ἦσαν ἄγριαι αἶγες, ὁ μὲν λέων om. M.

CXLVII) p. 360, 12 τινά | 13 ᾑμαγμένον] αἱμαγμένον cf. Lect. p. 14 | 18 φόνον] φθόνον | 19 ὑπ' ἐνίων] ὑπὲρ ἐνίων cf. Lect. p. 24 sqq. | φαῦλοι] φαύλου | 19 sq. διαβάλλωνται] διαβάλωνται cf. Lect. p. 29 | 20 κατ-αὐτῶν.

CXLVIII) p. 360, 22 ἠδυναντο | 23 φυλάττοντας acc. m. rec. | διὰ acc. m. rec. | 24 πράξαι | ἐξήτουν] ἐζήτουν | παρ' spir. m. rec. | 25 εἰρήνη] εἰρήνην | 26 προϊδόμενα] προειδόμενα | 29 sq. λανθανουσι και | 30 αὐταὶ] αὖται.

CXLIX) p. 360, 34 ὡς] ὃς | p. 361, 2 ἀλλῶ | 3 ἄν ποτὲ | ὦτα] ὄντα.

CL) p. 361, 8 μετά] ἀπό | 10 πίνει] πίνειν | 12 πέρυσι] πέρισυ | 12 sq. μηδέπω τότε] μηδέποτε. Fortasse μηδὲ τότε delitescit | 14 οὐ κατέδομαι;] οὐ καταδέχομαι | 15 εστιν.

CLI) inc. f. 170ᵛ | p. 361, 18 ἰασάμενον m. pr., sed ipse librarius correxit | 19 ἐρωδιῷ] ἐροδιῶ | 19 sq. κἀκεῖνος acc. m. rec. | 25 ὑπ' αυτῶν.

CLII) p. 361, 29 παρ αὐτὸν | 32 κακόυργοι | 33 ἀνόνητοι] ἀνόητοι.

CLIII) p. 362, 2 sq. κατά τινα] κατὰ τὴν | 3 διαπειλούσης] διαλειπούσης | 6 αὐτὸν] αὐτόν.

CLIV) p. 362, 11 ἐθεάσατο acc. m. rec. | 13 εἴπῃ om. M | 14 ἀπολύσει αὐτό. Τὸ δὲ] ἀπολύσῃ, αὐτὸ δὲ | 15 τυφλῷ] τυφλὸν | 16 ἀπόλοισθε] ἀπόλυσθε | 17 λύκος acc. m. rec. | 18 αὐτὸ spir. m. rec.

CLV) p. 362, 21 προβάτων M, sed βα m. rec. in ras. scripsit | 23 ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ | ἐκεῖνος] κἀκεῖνος cf. Lect. p. 27*** | 25 τι: | τι; αὐτῷ | 26 ὃς] ὡς | 26 sq. εἰςπεσὼν] πεσὼν | 27 διεφόρησεν] διεφόρισεν.

CLVI) inc. f. 171ʳ | p. 362, 33 ἐβέβλητο] ἐκβέβλητο cf. Lect. p. 14 | 34 et p. 363, 1 τούτου ἐδεήθη ποτὸν αὐτῷ ὀρέξαι ἐκ τοῦ om. M | p. 363,

1 παραρέοντος | 11 sq. ἐὰν γὰρ—τὸ δὲ supplevi | 2 ὑποτυχὸν] ὑποτυχὼν | 3 χρήσῃ] χρή.

CLVII) p. 363, 6 λαγωοὶ ποτὲ | 7 ἔφασαν] ἔφησαν | 7 ἐστὲ] ἦτε | 9 κρατοῦσι] l. κρείττοσι cf. Lect. p. 30 | ἑαυτῶν] ἑαυτῆς | 10 καταφρονοῦσιν supplevi cf. Lect. p. 30.

CLVIII) p. 363, 12 δὲ τινὸς | 14 εἴησαν] ἦσαν | 15 ᾔει] ἔτι | 16 τίς | 17 τὰ σαυτοῦ οὐ] τὰς αὐτοῦ | 18 τούτῳ] οὕτω | 19 τοὺς addidi.

CLIX) p. 363, 23 ὑπὸ acc. m. rec. | 24 sq. ὑποκόρακος | 25 ἀναπετανύσα | 27 τέ.

CLX) p. 363, 31 ἧκον spir. m. rec. | Δία] δῖα | 33 καταὐτῶν | p. 364, 1 παρεσκεύασεν acc. m. rec. | τύπτωσι τινὰς | 1 sq. τὸ κέντρον] τῶν κέντρων | 2 στερίσκεσθαι] στερήσκεσθαι | 3 ἁρμόσειεν] ἁρμόσειε cf. Lect. p. 28***.

CLXI) p. 364, 9 ἂν expunxi Lect. p. 17 | 12 πεφευγότες] φεύγουσιν.

CLXII) p. 364, 15 ἡττώμενοι inc. f. 171ᵛ | 16 ὑπέλαβον] ὑπέλαβεν | 17 ἐπιλεξάμενοι τινὰς | 19 μῦας | 20 εἰσέδυνον] εἴσδυνον cf. Lect. p. 14 | 21 αὑτῶν] αὐτῶν | 23 κενοδοξία] καινοδοξία.

CLXIII) p. 364, 25 sq. μόνον eiciendum esse indicavi | 21 συλλέγει] συλλέγων | 32 κἄν.

CLXIV) p. 365, 2 μυα duplici accentu notatur (ʹ librar., ˜ m. rec.); equidem μυῖα reponendum esse censeo | 3 ἑαυτὴν M, sed ην m. rec. ex ας effecit | 4 μέλει] μέλλει.

CLXV) p. 365, 8 ναυηγὸς pro ναυαγὸς perperam inrepsit in editionem nostram | 11 προσδέξηται] προσδείξηται | 13 ἂν inclusi | αἰφνίδιον] ἐφνίδιονμʹ | 16 τοὺς] τοῖς | ἐπιστατοῦντας] ἐπιστατοῦσιν.

CLXVI) p. 365, 18 περιλειφθέντος] περιλιπόντος | 19 παρακαιρὸν | 21 τοῦ χειμῶνος prave addit M | 24 παρὰ] κατά.

CLXVII) p. 365, 27 τίς | 30 ἀγαθὸν inc. f. 172ʳ | ἐπηρῶτα | 36 τῇ εξωθεν | οἰήσει] οἰκήσει | ἐφοῖς | παρέκυτοῖς.

CLXVIII) p. 366, 2 αἴθυια] αἴθυα, neque aliter lin. 4 et 6 | 6 ἀπ' εκείνου | κατὰ] ἀπὸ | 10 τί.

CLXIX) p. 366, 16 ἀπολύσαι | αὑτὴν] αὐτὴν | 19 μὴ μῦν] l. μὴ μῦν εἶναι | 20 νυκτερίδα acc. m. rec. | τὲ | 23 συμμετασχηματιζόμενοι] συμμετασχιματιζόμενοι.

CLXX) p. 366, 26 Ἑρμῆν | 27 ἐκκαλέσασθαί τινας] ἐκκαλέσθαι τινὰς | 30 παρ' αυτοῦ | 33 αἰσχροκερδῆ] ἐσχροκερδῆ | μὴ δέ.

CLXXI) p. 367, 4 Ἑρμῆς | 4 sq. διὴν | 5 καταβὰς] καταβολὰς | 6 τοῦτον inc. f. 172ᵛ | 7 ἀργυροῦν] ἄργυρον | ἀνηρῶτα | 9 ἐχαρισατο | 10 ἑταίρους] ἑτέρους | 11 δὲ τίς | 13 τὴν ἀξίνην] τὰς ἀξίνας | ἀφῆκε] ἀφῆκαν | 15

χρυσοῦν] χρυσὸν | 17 εἶναι supplevi | 18 ἀποκατέστησεν] ἀπεκατέστησεν cf. Lect. p. 14 | 19 τὸ θεῖον] τῶν θείων.

CLXXII) p. 367, 26 διέαυτούς.

CLXXIII) p. 367, 29 ὑποκαύματος | 32 καὶ adieci | 33 ὑπὸ τυχοῦσα cf. Lect. p. 24 | 35 εὐεργετοῦντες] εὐεργετούμενοι.

CLXXIV) p. 368, 3 ἑαυτοῦ (l. αὑτοῦ)] αὐτοῦ | 5 ἀνῆκε] l. ἀνῆκε (sive potius ἐνῆκε) δῆγμα cf. n. 233 | ὅς] ὡς | 8 τῷ] τὸ | 9 ἀναπτεροῦται] ἀναπτεροῦνται.

CLXXV) p. 368, 12 ἐπιπλέοντα] ἐπὶ πλέον ὄντα | 15 ἐξενεχθέντα] ἐξενεχθέντος | 16 φερό(inc. f. 173r)μενα inclusi (φερό ex φρύ m. rec. fecit; librarius manifesto φρύγανα scribere voluerat) | 16 sqq. μικρὸν — φρύγανα prave adiungit M | 19 προςεδεχόμεθα] προςδεχόμεθα cf. Lect. p. 14 | 20 ἐξ ἀπροόπτου (ἐξαπροόπτου M)] l. ἐξ ἀπόπτου cf. Lect. p. 30*.

CLXXVI) p. 368, 23 ἐὰν] ὧν ἂν | τί | 24 δὲ] τὲ | 28 ὧν] ὡς | πρὸς acc. m. rec.

CLXXVII) p. 368, 23 ἤλαυνεν M, sed ἤλαυ m. rec. in rasura dedit | 34 παρ' ὅλην] παραλάττων | p. 369, 1 διὴν | μεθήσυχίας | 5 ἐμοὶ] ἐμὲ | ἄλλότι | θύσαι με | 7 οὐ] οἱ.

CLXXVIII) p. 369. 12 κεραμεῖ] κεράμια | 14 Δία] δία | 15 βυρσοδέψῃ] βυρσοδέψει | εἰδὼς] l. ἰδὼν cum A 175 cf. etiam C 45 et F 132 καὶ ὁ ρ ῶ ν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα | 16 ἐμοίγε αἱρετότερον | 17 ἀλλ' inclusi cf. tamen Lect. p. 25** | 19 τοὺς πρώτους] τοὺς προτέρους, ubi τοὺς superscripsit et οτέρ pro ώτ reposuit Minoides Minas, cuius manus in codice nostro saepius comparet. Lectionem πρώτους servant A 175 et F 132, προτέρους exhibet C 45, commendat fabula ipsa lin. 16 παρὰ τοῖς π ρ ο τ έ ρ ο ι ς δεσπόταις | 20 πεῖραν.

CLXXIX) p. 369, 24 ὕστερον ποτὲ | 26 ἀνασπασάντων] ἀνασπάσασθαι | 27 δυνάμενον] δυνάμενος cf. Lect. 26**** | 28 διὰ om. M | 29 συμφορᾶς (ας per scripturae compendium).

CLXXX) inc. f. 173v | p. 369, 31 sq. μέχρι μεν | 32 κατά τι ὄρος] κατάπορος | μὴ acc. m. rec. | 33 τί | 34 δυνήσηται] δυνήσεται | 34 sq. παρ' ουδὲν | 36 ποιῆσαι] ποιήσει | p. 370, 2 αὐτὴν] αὐτὴν | 3 μετὰ τῶν] μετ' αὐτῶν | φορτίων] φορτίον | 6 ἀπολλῦσιν] ἀπόλλυσιν cf. Lect. p. 29***.

CLXXXI) p. 370, 8 τίς | 9 καὶ delevi | 10 ὠγκᾶτο τὲ | προϊέναι] προςιέναι | 12 ἦν ὄνους ὑπ' ἀνθρώπων] ἠγνόουν σε ὑπὲρ ἄνθρωπον cf. Lect. p. 24 | 14 οἱ adieci | 15 αὐτοὺς] αὐτοῖς.

CLXXXII) p. 370, 18 εὐεξία spir. m. rec. | 19 sq. ἑπόμενον | 21 ἀφθονίαν] ἀφωνίαν | 22 τὰ supplevi.

CLXXXIII) p. 370, 25 ἥσθη ἐπὶ τῇ εὐφωνίᾳ καὶ interpolatori deberi puto | 26 ἀφιᾶσι] ἀφίασι.

CLXXXIV) p. 370, 32 τὸν Δία λύσιν] τὸ δίαλυσιν (sic) | p. 371, 1 ἀπὲκείνου | 1 sq. ἔνθα ἂν ἀλλήλων οὖρον ἴδωσιν addidi cum A 181 | 3 πεπρωμένον] πεπραμένον.

CLXXXV) p. 371, 8 νίκα inc. f. 174r.

CLXXXVI) p. 371, 12 ἐπαὐτὸν | 14 διῆν | φραγμὸν (φραγμιὸν perperam typotheta dedit)] φραγμῶ | 15 ἐξελεῖν] ἐξελθεῖν | 17 τὲ | 18 ὃς] ὡς | 19 πεπονθα | 19 sq. μαγειρικὰς] μαγηρικὰς librarius scripserat, corr. m. rec. | 20 ἰατρικῆς] ἰατρικάς.

CLXXXVII) p. 371, 27 καὶ] οὐκ | 28 τύφοις] τυφλοῖς | δοκοῦντες τινές.

CLXXXVIII) p. 371, 31 τίς | πείρᾳ] πεῖραν | 34 καὶ supplevi | αὐτὸν] αὐτῶι | p. 372, 2 τοιοῦτος ἐστὶν | 4 ἕκαστος addidi | 4 sq. ὁποίοις ἂν ἥδηται τοῖς ἑταίροις] ὁποῖος ἂν εἴδεται τοῖς ἑτέροις.

CLXXXIX) p. 372, 7 ὄνος spir. acc. m. rec. | διέβαινεν M, sed αινε m. rec. in ras. dedit | ὀλισθῶν | 9 αὐτ' οῦ | 12 ἐπὲλαχίστοις.

CXC) p. 372, 15 ἡλκωμένος] εἱλκωμένος | 19 τούτου δὲ adieci | προςιόντος] ἰόντες | 21 ἀπροόπτου] l. ἀπόπτου cf. Lect. p. 30* | δῆλοι εἰσίν.

CXCI) p. 372, 24 sq. ἐπηρτημένον] ἐπηρτισμένον (inc. f. 174v). | 28 μὴ acc. m. rec. | 31 συναπολλύντες] συναπολύντες.

CXCII) p. 372, 33 ταυτῶ | p. 373, 2 μηδυνάμενον | 4 μετετίθει] μετετέθη] | 5 ἀπαὐτοῦ | 6 ἆρά σοι] ἄρά σο | 7 post ἠξιωμένῃ (M ῑ ἀνεκφώνητον omittit) lacunam significavi.

CXCIII) p. 373, 12 τιθασὸν] τιθασσὸν cf. Lect. p. 24**** | 13 sq. παρ' αυτοῦ | 15 τοῦτο σε | 15 εἰ] ὅτι? | μὴ δέ.

CXCIV) p. 373, 20 sq θερμάναι | 23 ἀτιθάσευτος] ἀτιθάσσευτος cf. Lect. p. 24**** | κἄν. Fabula prave inter n. 8 et 9 non sine lectionis varietate inrepsit: 20 sq. ταῦτα — θερμᾶναι] καὶ ταῦτα ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα | 22 ἀνατρέφεις] ἀναστρέφεις | 23 οὕτως] ὄντως | εὐεργετῆται] εὐεργετεῖται.

CXCV) p. 373, 27 λόγοις] δόλοις | 31 οἶκοι] οἴκοι.

CXCVI) p. 373, 34 γερανοῖς | 35 ἐπικαθίσαντος] ἐπικαθήσαντος | μετ' εκείνων | p. 374, 1 συνέλαβε] συνέλαβον | καὶ supplevi | 2 λέγοντος M post τοῖς ἀνθρώποις conlocat | οὐ inc. f. 175r | ἀβλαβὴς] ἐπιβλαβής, quare nescio an οὐκ ἐπιβλαβής reponendum sit | 4 εἰ] καὶ | οὐ inclusi | 5 γ' οὖν | 5 sq. κεκάθικας] κεκάθηκας.

CXCVII) p. 374, 10 πρώτως] l. πρῶτον cf. Lect. p. 15 | 13 καταφρονήσεως] φρονήσεως | 14 παισὶν] πᾶσιν | 15 ἡ om. M | 15 sq. καταπραύνει.

CXCVIII) p. 374, 18 καρκῖνος] circumflexum accentum consulto servavi | ταυτῶ | 19 ὀρει (sed ει superscripsit ipse librarius) | προςεφέρετο] προεφέρετο | ὑποῦλός τε | 22 sq. τῇ χηλῇ καὶ ὅσον οἷόν τε πιέσας φονεύει om. M | 23 δὲ supplevi | 24 εἶναι] ἕως | 15 οὐδὲ γὰρ ἂν] οὐκ | 26 ἐπὲκείνων.

CXCIX) p. 374, 30 γαλῆ | μῦες | 31 sq. αὐτοὺς μαχομένους, ἐξῆλθον βαδίζοντες. Ἰδόντες δὲ om. M | 32 μῦας | προςέαυτοὺς | 33 ἐπὲκείνους ετράπησαν | 34 οἱ delendum esse indicavi.

CC) p. 375, 3 οἷος τε | 4 ὅς] ὡς | 6 μηδεῖν | 7 ταὐτὰ] ταῦτα.

CCI) p. 375, 10 οὐκ supplevi | 12 ὡς] ὁ | 13 ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ] ἐπαυτοφόρω | 15 στερνοκοπουμένης] στερνοποιουμένης | 16 αὐτῷ] αὐτῇ | καὶ inclusi | 16 sq. (κατέ)δακεν inc. f. 175v | 17 sq. καὶ εἰπούσης ὡς] εἰπεῖν | 18 ἀρκεσθεὶς] ἀρκεσθείς σοι | τοῖς προτέροις κακοῖς supplevi | 19 ἐκεῖνος] κἀκεῖνος | 11 ἐχώρησα] ἐχώρισα | 22 καταρχάς.

CCII) p. 375, 25 ῥοίζῳ] ῥύζω | 30 εἰςιέντες] εἰςιόντες.

CCCIII) p. 376, 1 πλείονα] πλέονα | 2 περισσοτέρας] περιστερᾷ cf. Lect. p. 24*** | δυςτυχεστεροι] l. δυςτυχέστατοί | εἰσιν spir. m. rec.

CCIV) p. 376, 6 καθίσας] καθήσας | 7 ὑπαὐτῶν | 8 ἠρίστων] ἔρριπτον.

CCV) p. 376, 15 βυρσοδέψῃ] βυρσοδέψει | μή acc. m. rec. | 16 ὡς seclusi cf. Lect. p. 27** | αὐτὸ] αὐτὸν | 17 μετὸλίγον | 18 ἠθάδα τῆς ὀσμῆς | ἔνθα τίς ὡς μή | 20 τῶν ἠθῶν pro emblemate habeo.

CCVI) p. 376, 25 αὐταὶ] αὗται | 26 κλαίουσιν M, sed αι ex ι m. rec. fecit.

CCVII) inc. f. 176r | p. 376, 35 δή ποτέ.

CCVIII) p. 377, 6 γαλήνωσαν τε | πρᾳείαν | 7 ἐπρίατο | ναῦν] νῆν | ἐμφορτισάμενος] ἐνφορτισάμενος | 8 περιτραπείσης] ἐπιτραπείσης | 9 ἐθεάσατο τινά.

CCIX) p. 377, 15 αὐτοῦ] αὐτοῦ | 18 ὑμεῖς] ἡμεῖς | 20 ἀπέμου | 21 πολλοὶ] πολλάκις | διάγνοιαν | 22 κατὰ om. M.

CCX) p. 377, 24 λυκίδεις | 27 sq. καὶ ὡς ταῦτα ᾔσθετο] l. καὶ ὃς cf. ad n. 14 | 30 τοὺς πονηροὺς] τοῖς πονηροῖς | καθέαυτῶν.

CCXI) p. 377, 33 αὑτοῦ] αὐτοῦ | 34 παιδιᾷ] παιδεία | χρώμενος] χρόνω μὲν ὡς | κωμήτας] κωμίτας | ἐπιβοήθειαν | p. 378, 1 ἐπῆλθον] ἐπέθυε | 3 sq. ἀποτεμνομένων] ἀποτεμνομένου | 4 αὐτοῦ] malim αὐτῶν | ἐπὶ βοηθεία] ἐπιβοηθεία M; omnino reponendum: ἐπὶ βοήθειαν cf. Lect. p. 20 | 4 sq. κωμήτας] κωμίτας | 6 αὐτῷ M, sed αυ in ras. m. rec. dedit | στερηθῆναι | 7 μήδὲ M.

CCXII) p. 378, 10 πρόςταξιν τινὰ | 12 σημαίνειν inc. f. 176v | ἕτερος] ἑτέρους | 13 ἀλλ'] ἄλλω | 16 ἀδόκιμοι εἰσίν.

CCXIII) p. 378, 21 ἐξαρχῆς.

CCXIV) p. 378, 25 πέντε delendum esse significavi | αὐτῶν spir. m. rec. | 26 ἀλλοτρίων acc. m. rec. | 28 ἀπροόπτου] l. ἀπόπτου cf. Lect. p. 30* | 30 τούτῳ] οὕτω.

CCXV) p. 378, 33 καὶ M, sed αι m. rec. in ras. scripsit | μηλέα M, sed η m. rec. in ras. dedit | 35 φίλαι] φίλε | μαχόμεναι] μαχόμενοι | p. 379, 2 τινες] τί cf. Lect. p. 30.

CCXVI) p. 379, 5 παραναπεσοῦσα] παρὰ ἀναπεσοῦσα | 6 μεχρις | 7 inter θᾶττον et διαῤῥήγνυνται sex litterarum lacunam indicavi; sed fortasse γὰρ sufficiat cf. Lect. p. 30.

CCXVII) p. 379, 10 σὺς | παρέκαστα | 18 διαφθείροντος] διαφθείραντος | 19 ἐπὶ inclusi | παρέλαβε] κατέλαβε cf. Lect. p. 19 sq. | 22 καὶ τὸν ἵππον inc. f. 177r | 25 ὑποῤῥίπτουσιν] ὑπορίπτουσιν.

CCXIX) p. 379, 27 τὸ supplevi | 28 χονδρὸν | 29 ψηφίδα acc. m. rec.

CCXX) p. 380, 2 σφίκες ποτὲ | συνεχόμενοι] συνεχόμεναι | 4 ποιήσειν] ποιεῖσθαι | 5 κύκλῳ] κύκλωπα | ἀπώσεσθαι] ἀπώσασθαι | 7 ἢ ὑμῖν] ἡμῖν.

CCXXI) p. 380, 10 κατεασσόμενα] κατασσόμενα cf. Lect. p. 13.

CCXXII) p. 380, 19 ὕαινας φασὶ | παρένιαυτὸν (litteras ν et αυτο evanidas induxit m. rec.) | 20 ἄῤῥενας] ἄρεννας | δή ποτε | πρὸς adieci | 22 πρᾶττε] πράττετε | ἐγγὺς τὰ] εἶναι ὦτα | 23 ἄν τις] ἂν? | μετὲκεῖνον.

CCXXIII) p. 380, 27 ἔφη supplevi | 29 ἡττόνων] γειτόνων.

CCXXIV) in mg. M ὡραῖον (p. comp.) | p. 381, 2 αὐτῆς] αὐτοῦ | 3 ἔνεδραν | 5 ἀφοῦ inc. f. 177v.

CCXXV) p. 381, 10 εὐμελέστατον ἐστὶ | ἠγόρασε] ἠγόραζε | 12 τότε] ποτὲ | 16 χαρίσασθαι] χαρίσθαι.

CCXXVI) p. 381, 19 βασιλείας] βασιλέως | ταὼς] ὡς | αὐτὸν] αὐτόν.

CCXXVII) p. 381, 26 ὅτι inclusi | ὀδοῦσιν] ὕδασιν | ἀνατεμεῖν] ἀνατέμνειν | 27 καὶ κατ' αὐτὸ] κἂν καταὐτὸ | ἀγνωμονεῖν] ἀγνομονεῖν | μισεῖ] μισεῖν | 29 τίς | ὑὸς] υἱὸς | 29 ὗς] ὓς | τοῦτο γε | στυγοῦσα με | 30 μηδείς με θύῃ] μηδεὶς μεθύῃ.

CCXXVIII) p. 382, 2 ὗς] ὓς | εὐτοκίας] εὐτεκνίας | 3 ταχέως et ἡ om. M | ὗς] ὓς | 5 οὐκ' cf. ad n. 14.

CCXXIX) p. 382, 8 φιλάργυρός τις] φιλάργυρος | 10 περὶ] ἐπὶ | τίς | 12 κενὸν om. M | 13 ὑπερπαθοῦντα] ὑπερπαθόντα | 14 τούτου seclusi | 17 μηδὲν ἔστιν | κτῆσις] κτίσις.

CCXXX) p. 382, 21 τόπον] τόπων | 23 ἑαυτῇ inc. f. 178r.

CCXXXI) p. 382, 29 χελιδόνος] χελιδῶνος | 30 ὅτι supplevi | 35 ὑφῶν | ὑφιστῶνται] ὑφίστανται.

CCXXXII) p. 383, 10 ψύλλα] ψύλα | ἀθλητοῦ] ἀλήτου | 11 ἀλλομένη] ἀλλόμενος | ὁ δ'] ὅδ'. Malim ὁ δὲ cf. Lect. p. 25 | 12 οἷος τε | ὑφ ὁρμῆς | 13 ὃς adieci cf. ad n. 14 | Ἡράκλεις] Ἡρακλῆ | 14 ψύλλαν] ψύλαν | συμμαχῆς om. M cf. Lect. p. 28*** | 15 ἔσῃ] ἢ | 18 ἐπευθὺς] ἐπ' εὐήθειαν cf. Lect. p. 20* | 17 μείζους] μείζω.

CCXXXIV) p. 383, 19 ψιττακὸν τίς | 20 ἑστίαν | 21 γαλὴ | 22 ἰταμῶτε librarius dederat; nunc ἰταμῶταξ extat; corr. m. rec. | 24 ἐὰν ποτὲ | 28 πονηρόψογον] πονηρόψοφον | ἀεὶ αἰτίας] ἀναιτίοις | 29 λόγος] l. ὁ λόγος.

CCXXXV) p. 383, 32 τροφὴν inc. f. 178ᵛ | p. 384, 1 παρὸν | 2 ὡς seclusi cf. Lect. p. 27* | ἐνέστη] ἔστη | κλυσθείσης M, sed σ m. rec. inseruit | 4 δεόμενος addidi | 7 καιρῶν] κενῶν.

Emendationes plerasque inlustrat „Lectionum Aesopiarum fasciculus“ (Lect.), qui nuperrime Leopoli prodiit („Eos“ p. 12—30), aliarum „Lectiones Augustanae“ rationem reddunt, quae iam litterarum formis exscribuntur. De codice M haec adnotare placet: fabularum inscriptiones prorsus desunt; quae in nostra editione comparent, aut ex aliis conlectionibus manarunt aut ex argumentis sunt fictae.

(Ciąg dalszy na odwrotnej stronie.)

y dawnego opactwa Cyster-
mi i 8 tablicami fotolitogra-

l N. Targiem. Sprawozdanie
ablicami i 22 cynkotypami

skich; zapiski porównawcze,

str. 93 z 23 tablicami lito-
tablice w osobnej oprawnej

str. 118. Cena 1 złr. 50
8° str. 10. Cena 20 ct.

str. 10. Cena 20 ct.
Polski. Tom VI. opracowany
ej. 4to str. 731. Cena 10 złr.
iela, 8° str. 402. Cena 3 złr.
Cena 40 ct.
0. Cena 30 ct.
cko-piotrkowskiem króla Ka-

: I. Słownik narzecza Ainów
7. Cena 60 ct.
lex. 8° str. 88. Cena 90 ct.
h. (Ze zbiorów prof. B. Dy-

(Ze zbiorów prof. B. Dybow-

kiego. 4° str. XLVIII i 298.

e z pnia imiesłowu biernego
va) lex 8° str. 46. Cena 50 ct.
str. 33 z tablicą. Cena 40 ct.
cem« zwany. Z 2. tablicami
i 12 rycinami. lex. 8° str. 60. Cena 1 złr. 50 ct.

M. Sas: Przyczynek do poezyi polsko-łacińskiej XVI wieku, lex. 8° str. 32. Cena 40 ct.

— O miarach poematów łacińskich Jana Kochanowskiego, lex. 8° str. 51. Cena 50 ct.

St. Smolka: Stanowisko mocarstw w obec konstytucyi Trzeciego Maja, 16° str. 27. Cena 30 ct.

L. Sternbach: Curae Menandreae, lex. 8° str. 78. Cena 1 złr.

— Joannis Geometrae Carmen de s. Panteleemone, lex. 8° str. 86. Cena 1 złr 50 ct.

— Photii patriarchae opusculum, lex. 8° str. 82. Cena 1 złr. 50 ct.

— Analecta Photiana, lex. 8° str. 42. Cena 75 ct.

— Gnomologium Parisinum ineditum. Appendix Vaticana. lex 8° str. 83. Cena 1 złr. 50 ct.

Uchwały w sprawie pisowni. Cena 40 ct.

B. Ulanowski: O założeniu i uposażeniu klasztoru Benedyktynek w Staniątkach, lex. 8° str. 131 z 5 tabl. Cena 2 złr.

S. Windakiewicz: Pierwsze kompanie aktorów w Polsce, lex. 8° str. 21. Cena 30 ct.

S. Witkowski: Stosunek »Szachów« Kochanowskiego, do poematu Vidy »Scacchia ludus«, lex. 8° str. 39. Cena 60 ct.

— De vocibus hybridis apud antiquos poetas romanos, lex. 8° str. 29. Cena 60 ct.

A. Zakrzewski: Wzrost w królestwie polskiem, 8° str. 39 z 2 mapkami i tablicą graficzną. Cena 75 ct.

M. Zdziechowski: Karol Hynek Macha i bajronizm czeski. lex. 8° str. 69. Cena 1 złr.

Skład główny wydawnictw Akademii znajduje się w Księgarni Spółki wydawniczej Polskiej w Krakowie.